Msgr. GIACOMO DOMPIERI

MOJA MISAONA MOLITVA

ZAGREB 1966

Msgr Giacomo Dompieri

M O J A M I S A O N A M O L I T V A

RAZMATRANJA O OTAJSTVIMA SVETOG RUŽARIJA
po uputama sv. Ljudevita iz Montforta

Prevele s talijanskoga

S E S T R E D O M I N I K A N K E
KONGREGACIJE SVETIH ANĐELA ČUVARA
K O R Č U L A

+++

Z A G R E B
1 9 6 6

Naslov originala:

Mons.Giacomo Dompieri:

IL ROSARIO MEDITATO
alla scuola del Montfort.

.....

Nadbiskupski duhovni stol-Zagreb
Broj:2129/65.- 11.VI.1965.

I m p r i m a t u r

Generalni vikar:
Dr. Josip Lach, v.r.

.....

Izdao:Samostan sestara Dominikanki
"Kraljice Presv.Ružarija M.B.Fatimske" - Stari grad na Hvaru.
Odgovara: Dr.Frano Kovačević - Zagreb, Kontakova 1.
Umnoženo ciklostilom Nadb.duh.stola
Zagreb, Kaptol 31.

ZAGREB 1966 .

Predgovor hrvatskom izdanju

Časne sestre Dominikanke u Korčuli prevele su knjižicu "IL ROSARIO MEDITATO alla scuola del Montfort" koju je na talijanskom napisao msgr Giacomo Dompieri. Prijevod je napravljen prema trećem popravljenom izdanju koje je objelodanila Propaganda Mariana - Casa Missione, Casale Monferato (Alessandria) 1955.

Bl.Dj.Marija ukazala se u Fatimi s krunicom u ruci i preporučila da se moli krunica presv.Ružarija i razmatraju njezina otajstva.

Sestre Dominikanke žele doprinijeti ispunjenju želje Bl.Dj.Marije. Imajući u vidu da se pobožnost krunice presv.Ružarija sastoji upravo u razmatranju otajstava, one su hrvatskom prijevodu dale naslov: "Moja misaona molitva" - razmatranja o otaj.sv.Ružarija po Montfortu.

Iako hrvatski naslov ne odgovara originalu, ipak smo ga zadržali, jer izražava ono što je pisac želio postići svojom knjižicom.

Kako knjižica ima svrhu da pomogne pobožnim vjernicima da što bolje i pobožnije mole krunicu presv.Ružarija i što plodonosnije razmatraju njezina otajstva, u hrvatskom smo prijevodu ispustili,osim predgovora, sve što smo smatrali potreb-

nim za postignuće tog cilja, posebno suvišne bilješke. Ovako uređena knjižica može poslužiti pobožnim vjernicima i kod prvih subota, koju je pobožnost Bl.Dj.Marija u Fatimi također preporučila.

Smatrali bismo ispunjenom svrhu ove knjižice ako ona doprinese pobožnijem moljenju krunice presv.Ružarija otkrivši našim vjernicima duhovna bogatstva sadržana u njezinim otajstvima. Nad svima koji je budu čitali i upotrebljavali neka bdije brižna zaštita naše nebeske Majke.

Dr Frano Kovačević
odgovorni urednik

R A D O S N A O T A J S T V A

"O divne i neshvatljive Božje ovisnosti! Isus Krist je veću slavu dao Bogu, svom Ocu, time što je bio podložan Mariji kroz 3o godina nego da je cijeli svijet obratio najvećim čudesima. O kako duboko častimo Boga, kada se, da Njemu ugodimo, podlažemo Mariji po primjeru Isusa Krista našeg jedinog uzora!".
(Prava pobožnost br.18).

PRVO RADOSNO OTAJSTVO

N A V J E Š T E N J E

I - Otajstvo čistoće i poniznosti

Bog šalje Arhanđela Gabrijela da navijesti veliko otajstvo Utjelovljenja.

Za ostvarenje tog otajstva Bog odabire poniznu i nepoznatu Djevicu, zaručnicu siromašna drvodjelca.

To je najveličanstveniji historijski događaj, kad Sin Božji postaje Sinom svoga stvora. Jednostavno stvorenje postaje majkom svoga Stvoritelja, suradnicom Krista Otkupitelja u djelu ljudskoga spasenja, potokom kojim teku božanske milosti. Sve se to vrši u tajanstvenoj šutnji.

Zašto Bog za tako veliko djelo između svih stvorova odabira Mariju? Zbog Njezine čistoće i Njezine poniznosti. Ona se Bogu "svidjela djevičanstvom, a začela je poniznošću."

Ako želimo biti Božji suradnici i oruđe u Božjim rukama ljubimo čistoću u najširem smislu riječi i budimo duboko ponizni. Svojom skromnošću nastojmo da oko nas vlada šutnja, a u nama sabranost... kao Marija.

1. Marijina čistoća.- Marija je Djevica u pravom smislu riječi: Djevica tijelom, Djevica duhom. Uzor i učiteljica djevičanstva. Ona je kraljica djevica. Njezinim posredovanjem i po Njezinom uzoru tisuće djevica uspijevaju prihvatiti to stanje i krepost koja čini ljude slične Anđelima. Marija se svojom nevinošću i svojim Bezgrešnim Začećem uzdigla do neusporedivih visina i to je tako voljela da bi radije umrla nego oskvrnula svoju čistoću i svoje djevičanstvo.

Na Gospi nema ni najmanje ljage, ni sjene grijeha. Nikada, pa ni jedan trenutak svog života nije ražalostila Boga ni iznevjerila Božje očekivanje. Sve što je Bog zamislio i želio po Njoj ostvariti to je mogao i ostvariti, jer nikada nije naišao ni na najmanji otpor ni na ikoji nedostatak.

U nama naprotiv ima mnogo nedostataka i sjena koje priječe Božje djelovanje. Ima pače i svojevoljnih grijeha koje dušu sputavaju i čine je mlohavom. Mnogi su od nas samo obris a ne potpuno remekdjelo.

2. Marijina poniznost. - Za razliku od drugih židovskih djevojčica Marija nije ni sanjala da će postati majka Mesije. Nije se smatrala dostojnom niti da Mu služi. Uza sve to prima anđeosku vijest da je određena za uzvišeno dostojanstvo Božje Majke s tolikim mirom

da nas upravo zanosi. Nakon časovitog nesnalaženja zbog neočekivanog prijedloga Njezin mir odaje potpunu ovisnost o Božjoj volji, djetinjsko pouzdanje u Njegovu moć i potpuni zaborav same sebe.

Anđeo Joj navješta da će postati Božja majka, a Ona se zadovoljava time da se proglasi Njegovom službenicom. On kao Gospodar može raspolagati s Njom po miloj volji, a Ona je uvjerena da Bog, kada povjerava neku dužnost, istodobno daje i milost za njeno izvršenje. "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!"

Ovo je prava poniznost!

Ova poniznost prekorava sve one koji se suprostavljaju starješinama kada im povjeravaju pojedine dužnosti ili zadatke u apostolatu te se ispričavaju i izgovaraju da su nesposobni za takve službe i dužnosti. To ispričavanje često krije u sebi strah pred žrtvom koja traži potpuno predanje sama sebe; strah pred ponižavanjem, strah pred neuspjehom koji se neizbježivo susreće u vršenju zadataka koje nam Bog povjerava.

Neočekivanim čudesnim uspjesima Gospodin često nagrađuje one koji se, svijesni svojih nedostataka i potpunim pouzdanjem u Boga, ponizno prilagođuju volji svojih pretpostavljenih. Poniženja zbog prvih neuspjeha, koja se primaju i prikazuju za apostolske nakane, sigurno su jamstvo plodnog apostolata.

II - Otajstvo Pričesti

Isus u Mariji. - Nikada nitko neće biti kadar stvoriti ni blijedu sliku Marijine duboke pobožnosti, Njezinih nebeskih radosti i božanskog žara Njezine ljubavi, kada je, nakon Navještenja, gledala sebe preobraženu u svetohranište žive Utjelovljene Božje Riječi. Tko da nabroji djela poniznosti kojima se utapala u svoje ništavilo, njezine žarke molitve za spas ljudi, njezinu neodoljivu želju da svim dušama dađe Isusa?

Ne može se misliti na živog Isusa u Mariji a da se ne misli na Isusa koji živi u našim dušama kada su u milosti, posebno pak na Isusa koji živi i djeluje u dušama po svetoj Pričesti.

Marija i Euharistija! To je divni predmet razmatranja i proučavanja. To je predmet koji je oduševio mnoge pisce naših dana.

Utjelovljenje i pričest! To je veličanstvena poredba!

Berulle piše: "Euharistija je kao ponašanje Utjelovljenja, primjena i njeno proširenje u duši svakoga vjernika."

Bl.Eymard veli: "Utjelovljenje je otajstvo Pričesti, a Pričest je neka vrst Utjelovljenja. Utjelovljenje priprema i navještaj Pretvorbe."

Tumačeći riječi "Evo službenice Gospodnje" piše: "O duboke li i divne riječi pune poniznosti! Koliko veličine u onome E V O! Kada Crkva pokazuje Hostiju prije Pričesti, kaže: Evo Jaganjac Božji. Kad je sv.Ivan htio upoznati učenike s Gospodinom i on govori: E V O. U ovoj riječi kao da se izrazuje davanje samoga sebe. Evo me pripravne na sve, evo me, na milost i nemilost Gospodinovu!"

Bl.Eymard, nedostižni pjesnik o povezanosti Euharistije i Marije pretstavlja nam ovu dragu Majku kao uzor duše, štovateljice Presv.Otajstva. Poziva nas da slijedimo njezine osjećaje na podnožju križa dok slušamo sv.Misu, uči nas naročito kako će nam Marija biti uzor kod sv.Pričesti. Ograničit ćemo se samo na proučavanje ove posljednje veze.

Pričest s Marijom.

Sv.Pio X, papa Euharistije, govori: "Nitko nam kao Marija ne može služiti kao učitelj i vođa da upoznamo Isusa. Zato nas nitko bolje od Nje ne može sjediniti s Njime."

Sv.Župnik Arški ovako je molio: "Rastumači mi Ti, Marijo, što je Pričest! Isprosi mi zraku Tvoje svjetlosti da shvatim barem nešto"!

Bl.Eymard veli: "Najbolja je priprava za sv.Pričest ona koja se obavlja s Marijom."

Sam je Isus rekao sv.Margariti Alacoque: "Prije sv.Pričesti moli Moju sv. Majku za ono osjećanje koje je ona proživjela u času Utjelovljenja. Nastoj Njezinim posredovanjem što dublje prodrijeti u tajne ponavljajući s Njom: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Njegovoj".

U svojoj raspravi sv.Ljudevit Montfort iznosi samo jednu praktičnu primjedbu, pošto je izložio način sjedinjenja s presv.Djevicom u četiri glavne smjernice. On veli: "Po Mariji, s Marijom, u Mariji i za ljubav Marijinu mora se započeti,nastaviti i dovršiti svako naše djelo "prema naznačenim uputama. Ove upute nisu ni četiri povezana stupnja, ni četiri pregrade odjeljene jedna od druge, nego su to četiri tačke našeg sjedinjenja s Marijom, koje ostvaruju jedinstvo u našem nutarnjem životu.

1. Prije sv.Pričesti.- Sv.Ljudevit Montfort nam savjetuje da se poslužimo prvom smjernicom, naime, da sve radimo po Mariji: ponizujući se, odricajući se, prikazujući se i moleći se.

1) Ponizi se duboko pred Bogom.Poniznost je temeljna krepost duhovnoga života, prvi plod prave pobožnosti. Poniznost je privukla Isusa u Marijino krilo,a Euharistija je ne samo sakramenat ljubavi nego i sakramenat poniznosti.

Veća su poniženja Riječi, koja je postala kruh nego što su poniženja Riječi koja je postala tijelo. Isus u Marijinu krilu postaje čovjek, dok se u Euharistiji skriva pod prilikama kruha te se potpuno prepušta našoj samovolji.

2) Odreci se svoje duboko pokvarene unutrašnjosti i svojih osjećaja,pa iako se sve to čini dobro tvome samoljublju. Ovo doista izgleda teško nekim dušama,ali je zato ugodno onima koji su ponizni. Isusove su riječi: "Tko hoće da ide za Mnom, neka se odreče sama sebe." Svetac pak hoće da se prije Posvete jedna sedmica upotrebi za poznavanje samih sebe, da se uvjerimo da li su naša najbolja djela okaljana našim zločestim sklonostima (Prava pobožnost br.78).

Ovaj čin poniznosti veoma je važan i potreban prije sv.Pričesti. Svetac zato i veli: "Hoće li duša da je vodi Marijin duh, tada treba da se odreče svoga vlastitog duha, svoga vlastitog svijetla i vlastitih želja i da se prepusti vodstvu Marijina duha". Na primjer, prije sv.Pričesti treba se odreći vlastitog duha, da ne stavljamo zapreka Marijinom duhu (Prava pobožnost br.295).

Ovaj će kruh u tom omjeru u nama umnožiti duhovni život u kojem mi umremo sami sebi. Svaki dan treba sve to više umirati svojim zlim sklonostima,da svakim danom živimo sve više sjajem milosti u kojoj se nalazimo.

Ne tražimo dakle sjetilnih naslada i ne budimo uvjereni da sve možemo sami od sebe već se odrecimo samih sebe. To se temelji na poniznosti, koja je tajna odricanja. Prepustimo se Mariji da nas Ona vodi k Isusu, jer Nju vodi Duh Sveti kojim Ona raspolaže po svojoj volji,kao što zaručnica raspolaže srcem svoga zaručnika.

3)"Obnovi svoju Posvetu" govoreći: "Sva sam Tvoja, o ljubljeni Isuse,i sve što posjedujem Tebi prikazujem po Mariji Tvojoj presvetoj Majci" ili reci: "Odričem se sebe i darujem se Tebi, mila moja Majko"! (Prava pobožnost br.258,2).

Ovo je prikazanje potrebno da nas Isus može pretvoriti u sebe. Ovo je sjedinjenje s Marijom kao duhovna Pričest koja nas pripravlja na sv.Pričest u kojoj Isus, kojega primamo, pretvara u sebe nas koji Ga primamo kao što On sam veli govoreći: "Tko Mene blaguje, živjet će od Mene".

Krist se velikodušno nama daje i zato traži da Ga isto tako i velikodušno primimo. Pravedno je da na Isusov dar, kojim poklanja samoga Sebe nama uslijedi naš dar Isusu i da mi sebe poklonimo Njemu. Tek nakon "EVO SLUŽBENIČE" kojim se je riječima Marija posve predala Bogu, slijedi "RIJEČ JE TIJELOM POSTALA", to jest: Bog se predao Mariji i postao Njezinim Sinom.

4) "Moli ovu dobru Majku da ti posu-

di Svoje srce da možeš primiti Isusa Njezinim raspoloženjem. Samo je Ona dostojno prebivalište utjelovljene Riječi".

Svetac navodi tri razloga da skloni Mariju da nam posudi svoje srce i to:

a) Slava Njezina Sina traži da bude primljen u čisto a ne u grešno srce;

b) Njezina slava traži,da Joj darujemo ne samo nas već onaj isti dar,koji Joj je Božanski Otac poklonio, samog Isusa;

c) Isusova želja da u Njoj nađe svoje zadovoljstvo i počinak iako to mora biti u mojoj duši koja je siromašnija i zamazanija od betlehemske spilje gdje se je On bez ustručavanja rodio, jer je tu bila Marija".

O Marijo, zar nećeš dati svoje srce ne meni nego Svome Sinu? Pokloni mi, Marijo svoje srce!

2. <u>Kod sv.Pričesti</u>.- Svetac nastavlja govoreći da ćeš primiti Isusa kao Očev i Marijin dar i da Ga primiš iz Njezinih presvetih ruku kao što su Ga primili pastiri ili pak, da moliš Mariju da Ga Ona primi i da postupa s Njime kao što se Njemu dolikuje.

3. <u>Poslije sv.Pričesti.</u> - "Saberi se koliko možeš više", veli Svetac, "i uvedi Isusa u Mari-

jino Srce. Daj Ga Njegovoj Majci, koja će Ga ljubezno primiti, časno smjestiti duboko Mu se klanjati, savršeno Ga ljubiti, nježno Ga grliti te Mu u duhu i istini iskazati mnoge počasti, koje su nama nepoznate zbog naše guste tame" (Prava pobožnost, br.270).

Prema nadahnućima onoga časa mogu se upotrebiti i drugi načini:

1) Ponizi se duboko u svom srcu u Isusovoj prisutnosti koji prebiva u Mariji; ili

2) se ponašaj kao sluga pred vratima kraljevskog dvora, gdje je kralj u razgovoru s kraljicom. Dok se oni međusobno razgovaraju tebe ne trebaju; ti duhom pođi u nebo i kroz cijelu zemlju te pozovi sva stvorenja da dođu i da se mjesto tebe zahvaljuju, da se klanjaju i da ljube Isusa i Mariju; ili

3) moli sam Isusa u zajednici s Marijom da preko Njegove svete Majke dođe Njegovo kraljevstvo na zemlji; ili

4) pitaj oproštenje svojih grijeha i druge milosti, ali uvijek preko Marije, moleći Gospodina da ne gleda na tvoje grijehe, već na Njezine zasluge.

5) Ima bezbroj drugih misli, koje nam Duh Sveti donosi na pamet, pa će ih donijeti i tebi, ako budeš dovoljno sabrana, umrtvljena i vjerna ovoj uzvišenoj i velikoj pobožnosti u kojoj sam te

poučio. Znaj, da će Isus biti više proslavljen što se više prepustiš Marijinu djelovanju kod sv.Pričesti."

O kako će biti krasna Pričest primljena ovako s Marijom! Kako će biti slatko govoriti Isusu od srca srcu u Marijinoj prisutnosti! Kako će biti utješna misao da je Marija blizu da popravi naše pogreške, da nadoknadi naše nedostatke, da svojim prečistim rukama prikaže Ocu Isusa i da isprosi milosti koje će koristiti nama i cijeloj Crkvi.

III - Otajstvo darivanja

Najdosljedniji zaključak ovog otajstva, najpraktičnija asketska pouka koja iz njega proizlazi jest potpuna i savršenašena Posveta Mariji kojom se želi oponašati Isusa koji je sama Sebe potpuno darovao Mariji. O ovom potpunom predavanju Mariji sv.Ljudevit iz Montforta opširno govori u svojoj Raspravi o pravoj pobožnosti prema Mariji, koje darivanje ispravno se može nazvati Savršena Posveta (1).

---

(1) Napomena: Upozoravamo pobožne čitatelje da je djelce sv.Ljudevita iz Montforta u kojem raspravlja o ovoj Savršenoj Posveti prevedeno također i na hrvatski jezik i da ga je izdala: Naklada Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu 1944.

Savršena Posveta. - Sv.Ljudevit iz Montforta najprije izjavljuje da je Savršena Posveta prava "TAJNA SVETOSTI", koju nam samo Duh Sveti može da otkrije, a zatim nastoji da nam rastumači u čemu se ona sastoji. On veli:

1) To je herojski čin kojim darujemo Isusu po Mariji sve ono što jesmo i što imamo te sve ono što ćemo imati i učiniti.

2) To je stanje pripadnosti i potpune ovisnosti o Mariji, koje se sastoji u tome da sve radimo po Mariji, s Marijom, u Mariji i iz ljubavi prema Mariji. Na ovaj način lakše i savršenije radimo po Isusu, sa Isusom, u Isusu i iz ljubavi prema Isusu.

---

pod naslovom "Prava pobožnost prema Majci Božjoj".

Iz ov-og hrvatskog izdanja uzeti su brojevi koji se odnose na "Raspravu o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici". U ovom svom djelu Svetac tumači u čemu se sastoji Savršena Posveta, koju on naziva "Sužanstvo ljubavi". Mi ćemo u ovom našem izdanju mjesto izraza "Sužanstvo ljubavi" radije upotrebiti izraz "Savršena Posveta", jer ga smatramo uobičajnim i ujedno zgodnijim za naše doba.

Samo će onaj, dodaje svetac, koji nastoji proživljavati svoju Posvetu i onako kako je bude proživljavao, shvatiti duh koji se krije pod ovim hladnim izrazima.

Nije moguće ovdje ukratko iznijeti nauku sv.Ljudevita iz Montforta, ali se nadam da će ipak moje riječi oduševiti "svu odabranu Božju i Marijinu djecu" koji žele proživljavati svoje krštenje i doći do najužeg sjedinjenja s Kristom te se poslužiti ovom divnom tajnom, koju im Bog stavlja na raspolaganje.

Sve one koji ljube Mariju i koji se osjećaju jakima da učine ovaj herojski čin poniznosti i darivanja pozivam da obave Savršenu Posvetu te da nastoje shvatiti ovu dragocjenu tajnu i ne kloniti duhom kod prvih neuspjeha.

One pak koji su već obavili Savršenu Posvetu upozoravam, ukoliko ova Savršena Posveta nije za njih bila objava te ukoliko nije proizvela odlučni preokret u njihovom duhovnom životu i dala novi smjer njihovoj pobožnosti tada neka budu uvjereni da je nisu shvatili ili da su je samo površno shvatili. Oni treba da je ponovno učine kao što učenjak ponovno čini pokus koji mu nije uspio.

One pak koji su shvatili bit ove pobožnosti, koja se sastoji u izgrađivanju naše duhovnosti, i koji je djelomično proživljavaju skupa sa sv.Ljudevitom iz Mont-

forta potičem da se ne zaustavljaju na prvoj stepenici već da sebe neprestano bodre "da vjerni milosti Duha Svetoga napreduju od kreposti do kreposti, od milosti do milosti, od svijetla do svijetla i da jednom dospiju do svoga preobraženja u Isusu i do punine Njegove dobi i slave na nebu" (Prava pobožnost br.119).

Sa Svecem zaključujem: Sretne, tisuću puta sretne one duše kojima Duh Sveti otkriva Marijinu tajnu". Zar ne želiš i ti biti u njihovu društvu?

Razmišljaj i odluči. - Plod ovog otajstva neka bude:

1o Posebna pobožnost prema blagdanu Navještenja, koji se slavi 25. ožujka. To je središte ljudske i Božje povijesti. Tim blagdanom se nekada započimala Nova godina u raznim državama Evrope kao što nam dokazuju razni povijesni dokumenti.

2o Posebno štovanje molitvama koje nam spominju ovo otajstvo kao što su "Anđeo Gospodnji", koji nam spominje prizor Navještenja i "Zdravo Marijo" kojim je riječima anđeo pozdravio Bl.Dj.Mariju na dan Navještenja.

3o Primati sv.Pričest s Marijom.

4o Odluči da se kao Isus potpuno daruješ Mariji. Mnogi su prije tebe učinili taj veliki korak koji je bio odlučan za njihov nutarnji život i priprava za sva djela vanjskog apostolata.

\+ + +

DRUGO RADOSNO OTAJSTVO

P O H O D

I - Otajstvo ljubavi

Marija - uzor ljubavi.- Dokazujući svoju božansku misiju i moć Onoga koji Ga je poslao, Arhanđeo Gabrijel navijesti Mariji da će Njezina rodica Elizabeta postati majkom iako je nerotkinja i već odmakla u godinama. Presveta Djevica se na ovu vijest požuri da je pohodi. To joj je rodica kojoj je možda potrebna pomoć.

Kako zaboravlja sebe! Kolika je Marijina ljubav! Kako bi joj bio sladak počinak u razmatranju, dok Isus živi u Njezinu krilu, tu blizu Njena srca! A zar nije ljubav prvi i najslađi plod Isusova života u nama? Marija se ne obazire na teškoće, na duljinu i na trud kojemu se izlaže. Misli samo na tuđe potrebe. Misli i na materijalne potrebe, pa možemo pretpostaviti da Joj je Bog otkrio i duhovnu korist toga pohoda, naime: posvećenje Preteče. Neka ti Marija bude uzor!

Je li tvoja ljubav uvijek takva? Jesi li i ti tako brza u pomaganju bližnjega? Kada potrebe bližnjega traže, da li kasniš ili propustiš koji vjerski obred ostaviti Boga radi Njega samoga? Ili

si možda ropski privezana na dnevni red, previše priljubljena svojim običajima, svome ukusu? Vežeš li se samo na slovo pravila, ne prodireš u duh, stvaraš tako neraspoloženje u kući i ogorčenje u kojoj duši?

Uzvišenost ljubavi. - Ljubav u misli, riječi i djelu. Ljubav je srdačna u podnošenju, širokogrudna u shvaćanju, nježna i dobra za sve. Velikodušno oprašta i posve se predaje.

"Ljubiti Boga i bližnjega kao samoga sebe vrijedi više od svih žrtava i svladavanja. Ako ideš na oltar da prikažeš žrtvu i sjetiš se da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi svoj dar i prije se izmiri sa svojim bratom. Poslije, samo nakon toga, kad si prikazao ovu prvu žrtvu u čast bližnjega, dođi i izvrši drugu u Božju čast" (P.Plus). Ove nas riječi sile na razmišljanje: Bog ne prima naše poklone ako u našem srcu ima i malo gorčine ili svojevoljno njegovane antipatije protiv bližnjega. On hoće da se izmirimo s onim koga smo uvrijedili. Dapače i s onim koji je nas uvrijedio, prije nego se približimo Njemu. Kako je nježan Isus! On traži da mi prvi idemo u susret bratu i tražimo oproštenje, a da se ne obaziremo na ponos koji nam šapće: "Mora on prvi, mora ona prva!"

Izgleda, da ove dvije žrtve nisu na istoj razini. Reklo bi se da je zapovijed ljubavi preča od bogoštovlja. Uistinu,

dvije zapovijedi: ljubiti Boga i bližnjega čine samo jednu zapovijed koja ima Boga za cilj. Bog u nama ili Bog u braći - u oba slučaja Bog. Isus kaže: "Ono što učinite najmanjemu od moje braće, meni ste učinili". Evo zašto je ljubav prema bližnjemu teološka krepost, tj. krepost kojoj je cilj Bog.

Ljubav prema bližnjemu je nužna posljedica ljubavi prema Bogu. Besmisleno je misliti da se može ljubiti Boga ako se ne ljubi bližnjega. Sam Isus to objašnjava: "Po tome će se poznati da ste moji učenici, ako se budete ljubili među sobom". Ljubav prema bližnjemu je mjerilo ljubavi prema Bogu.

Mjera ljubavi. - "Ljubi svoga bližnjega kao samoga sebe". Kako je iskrena ljubav koju gajimo prema samima sebi! Tu nema ništa patvoreno, ništa prisilno! Kako je budna, kako djelotvorna, brižna, puna opraštanja! Koliko žrtava, naprezanja, prepredenosti! Valjda je to jedina ljubav koja nikada ne umire. Ma koliko čovjek sebe prezirao, on opet ipak uvijek sebe ljubi.

Da li tako ljubimo bližnjega? Dobro uređena ljubav počinje bez sumnje od samoga sebe, barem u duhovnim stvarima, jer nitko nam nije tako bliz kao mi samima sebi. Ako nepristrano usporedimo način kako postupamo sa sobom, a kako s bližnjim, vidjet ćemo da postoji veliki nerazmjer.

Marijo, Majko lijepe ljubavi, čije je srce tako blizu Isusova srca, udijeli nam malo Svoje ljubavi, da odbacimo vanjštinu i vidimo u svima Krista; da na svakim, tko nam se približi, postupamo kao s posvećenom hostijom u kojoj je On duhovno, ali ipak realno prisutan. Makar kako nam se činila teškom vježba ljubavi, makar kako osjećali antipatiju i čini nam se nedostojnom osoba s kojom trebamo saobraćati, moramo za Kristovu ljubav svladati prirođenu odvratnost. Naša će dobrota postati obična pojava, a naša ustrpljivost manifestacija ljubavi.

Red ljubavi. - Naši domaći moraju biti prvi koji uživaju našu ljubav. Koliko se puta, na žalost, događa obratno! Često dobre osobe, upisane možda u koje karitativno udruženje, pomažu svakoga, zanimaju se za svakoga, iznose pred njih blago svoga uma i srca, a zaboravljaju svoje koji su često potrebniji pomoći nego oni koje pomažu, prema onoj rečenici: "S drugima med, sa svojima jed!" Neki govore: "Još se nekako može dosađivati sa stranim osobama. Ali barem u svojoj obitelji mogu pustiti uzde i lagodno živjeti." Izgleda da bi naša obitelj bila službeno skladište svih naših mana i navika, kao da sreća domaćeg ognjišta ne vrijedi toliko koliko štovanje koje se hoće unijeti u vanjski svijet.

Neka se nitko ne opravdava da svatko ima svoju narav. To je istina, ali je isto tako istina da je svatko dužan poboljšavati opće dobro i sreću. Marija-de la Boullerie napisala je u svojim duhovnim bilješkama već u devetoj godini (kasnije je postala redovnica Presvetog Srca) ovu ganutljivu odluku: "Mnogo ću sreće pružiti ocu i majci. U obitelji ću biti sunčana zraka koja razveseljava prirodu". - Biti sunčana zraka, krasnog li programa! Zraka koja veseli, koja svojom ljubeznošću na sve stvari izlijeva svoju radost, a radost sve preobražava. Zraka koja grije, pred kojom nestaje studen, koja probija led rastapa patnju. Lijepe li božanske misije!

Najprije duh-onda tijelo. - Koji je bio glavni razlog da je Presv. Djevica išla u Hebron? Prije svega Ivanovo posvećenje, a tek onda materijalna pomoć koju je pružila Elizabeti.

Da li je i tvoja ljubav takova? Duhom vjere pomoći tjelesnoj boli svakako je vrlo zaslužno djelo, ali je još zaslužnije priteći u pomoć moralnoj bijedi, naročito duhovnoj. I u ljubavi dakle postoji neki red. Zaslužnije je prosvijetliti jedan razum nego njegovati bolesno tijelo. Vrijednije je jedno predavanje vjeronauka nego liječenje rane, iako je istina da se više puta dolazi dušama preko tijela.

U tom smislu Pio XI (Enc. Rerum Ec-

clesiae) piše da "pružanje pomoći misijama nadilazi sva djela ljubavi, kao što je duša uzvišenija od tijela, nebo od zemlje, vječnost od vremena". 1923.god. tvrdi: "Propovijedanje evanđelja svijetu je božansko djelo nad svim vremenima".

Da li si uvjeren da je ljubav, posebno u našim danima, dar vjere? Opažamo da je žalosnije, mnogo žalosnije stanje duša nego tijela. Što si do sada učinio da se riješi važno pitanje misija? Ispitaj se! Iza ovoga ispita "nemoj se sramiti i neka ti ne bude teško biti prosjak za Krista i za spas duša" (Pio XI). Budi revnitelj misija u svojoj župi i u okolini u kojoj živiš!

II Otajstvo apostolata

Tko ljubi Boga, osjeća potrebu apostolata, osjeća potrebu da daruje Boga dušama, da Ga upoznaju i da Ga ljube. Ljubav traži da se razlije, rađa žeđu za dušama. Sv.Vinko Paulski je govorio: "Ako je ljubav vatra, revnost je plamen."

Tko ne revnuje za Božju čast i slavu, taj ne ljubi ni Boga ni bližnjega.

Nakon utjelovljenja Bl.Dj.Marija osjeća žar Božanske ljubavi koja Je raspaljuje! Isus hoće da se preko Nje daruje dušama, a Ona se žuri izvršiti svoju misiju, onu misiju koju će vršiti u Crkvi

i koju će tajno nastaviti kroz sve vjekove, a koju i danas izvršava u korist pojedinaca. Tko živi od Isusa, taj mora poput Marije širiti Božju slavu. Što se više Isus daruje jednoj duši, toliko joj više nalaže da Ga drugima predaje, da Ga nosi drugima, da ne misli samo na svoje vlastito spasenje nego, daleko od svojih ličnih interesa pa bili oni i duhovni, mora pronaći duše u kojima Bog još ne živi. Mora tražiti društvo koje ne pozna Krista, koje Ga psuje, mnoštvo koje krivi pastiri vuku u propast; mora tražiti neizmjerni broj ovaca koje su još izvan ovčinjaka i za čiji spas Bog traži našu suradnju. Ta suradnja može biti različita prema sposobnostima, ulogama, obiteljskim i staleškim okolnostima, ali nikako ne smije i ne može izostati.

Isus se tebi dao više nego drugima. Zar ćeš se zadovoljiti da Ga ljubiš samo u skrovištu svoga srca uživajući sama Njegovu naklonost? To bi bila velika sebičnost! Naučimo se od Marije prelijevati u druga srca vatru božanske ljubavi koju je Isus zapalio došavši k nama u svetoj Pričesti. Kao Marija nosimo Isusa dušama, a duše Isusu! A moći ćemo Ga dati drugima samo onoliko koliko Ga mi sami posjedujemo. Nećemo moći privući duše Isusu, ako nismo u Nj potpuno uronjeni i ako nismo slatko oruđe Njegova božanskog djelovanja.

Sami se posvetimo da drugog možemo posvećivati.- Dovoljno je biti svet da se duše predobiju. Marija dolazi Elizabeti, izgovara jednostavni pozdrav. U taj čas zbivaju se velika čudesa. Kada Isus živi u duši, rasprostire izvana svoj sjaj; udara pečat njezinu ponašanju, a čitavoj osobi daje takvu moralnu ljepotu koja nadilazi sve ljepote. Njezinoj riječi daje akcent koji nije poznat ljudskom govoru. Ima toliko lijepih i sakrivenih duša koje ne čine ništa izvanredno, ali iz njih struji nešto neodređeno što privlači i osvaja. Duše koje daju svjetlost ulijevaju hrabrost, bude energiju, probuđuju savjest. U prvi čas se ne zna odakle i kako uspijevaju crpsti onu svijetlu sposobnost, dok se ne uvidi da su pune Krista i da ga osvjetljuju oko sebe. To je ono božansko strujanje koje tumači njihove apostolske pobjede.

Osvijetliti Krista! Biti prepun Njega i snažno zračiti i svojom prisutnošću ižarivati oko sebe božansku silu! Samom svojom prisutnošću donosi svima Krista tako da su prisiljeni i nesvjesno misliti na Njega a da to i ne primijete; da osjete želju upoznati tako dobrog Boga koji može preporoditi čovjeka i učiniti ga duhovnim.

"Da, videći mene, upoznaju Tebe, Isuse" - govori jedan pobožni pisac. Baš to nam treba.

Posvetimo se apostolatom.- Posvetimo se ne samo da učinimo apostolat plodonosnim nego da nam apostolat bude sredstvo posvećenja. Mislim da nitko nije bolje izrazio ova dva pojma od Eduarda Popea koji piše: "Možemo se posvetiti apostolatom koji vršimo. On mora izvirati iz našega unutarnjeg života. Svijet neće spasiti učenjaci nego sveci. Znanost je dragocjena pomoć, ali se na koncu ipak sve svodi na svetost i sve ovisi o njoj. Držimo da se svetost kao sredstvo apostolata ne može ni čim zamijeniti". Istovremeno traži da sam apostolat mora biti za nas milost, molitva, sredstvo sjedinjenja s Bogom. Za njega se svetost i apostolat istovjetuju kao plodovi milosti.

Isus je učinio da i ja osjetim poslanstvo ljubavi, božansku ljepotu suradnje s Njime u spasavanju duša. On ne traži od mene čudesa nego samo da Ga nosim u svome životu, u svojim mislima, riječima i djelima. On će učiniti čudesa posvećenja i spasenja. Ja moram tražiti samo jednu stvar i to da sam uvijek intimno s Njime združena. Sjetimo se pri tom da se ne može postići jedinstvo s našim Gospodinom i savršena vjernost milosti ako nismo sjedinjeni s Bl.Dj. Marijom iako ne očekujemo Njezinu pomoć (Prava pobožnost Br.437).

Dođi, dakle, o Marijo, u siromašni stan moje duše, ali ne za kratko vrijeme kao kod Elizabete, nego ostani zauvi-

jek. Budi Ti slatka gospodarica moje duše, moga srca, čitava moga bića.

III Otajstvo Marijina posredništva

Marijino sjedinjenje s Isusom.- Marija je tako savršeno sjedinjena s Kristom, da je lakše rastaviti svjetlost od Sunca, vrućinu od vatre, ili još bolje, sve anđele i svece, nego Mariju od Isusa" (Prava pobožnost Br.63). Ona ne dolazi nikada sama. Kada ulazi u jednu dušu ili u jednu obitelj, nosi Isusa, a Isus posvećuje duše kao u Hebronu. Djelovanje Isusa i Marije nije varijabilno, iako je različito. Bog hoće da Njenim posredstvom objavljuje život. Evo velike istine otajstva Pohoda. Bog Otac je dao svijetu svoga Jedinorođenoga samo po Mariji. Po Njoj Ga daje pojedincima, narodima, a osobito obiteljima.

Posveta obitelji.- Evo još jedne važne, praktične i aktuelne pouke. Prvi Isusov posjet namijenjen je jednoj obitelji koji Marija nosi u Zaharijinu kuću. Na Marijin pozdrav Elizabeta se napunja Duhom Svetim, a Ivan je posvećen u majčinoj utrobi. Drugi nam događaj u Evanđelju jasno stavlja pred oči njezino poslanje u korist obitelji, a to je čudo u Kani.

"Gospa ulazi u ovu drugu kuću baš u

času kada se osniva nova obitelj. Njezin dolazak, a to Evanđelje izričito naglašava, ima kao posljedicu Isusov dolazak. Da nije došla Marija, ne bi ni Isus došao. Da je Isus i bio prisutan, ne bi bio učinio čudo bez molitve svoje Majke.

"Prva, dakle, dva čuda koja je Isus učinio i o kojima govori Evanđelje jesu: posvećenje Ivana Krstitelja prvo i najveće Isusovo čudo u milosnom redu. Zatim pretvaranje vode u vino što je prvo Njegovo čudo u naravnom redu. Oba su učinjena u korist obitelji i na Marijin zagovor".

Zar se ovo nije zato dogodilo da se shvati da Marija mora u obitelji imati časno mjesto i da zaručnici i obitelji uopće shvate potrebu čaštiti i ljubiti Mariju kao Gospodaricu i Kraljicu domaćeg ognjišta? To se dogodilo i zato na Marijin zagovor da Bog blagoslovi njihovu vezu i da Marija za njih posreduje kod Sina pa i neočekivanim čudom!

Ovo tumače činjenice tolikih obitelji koje su se i posvetile Presv. Srcu Isusovu a ipak ne postižu obećane milosti. Zaboravile su pozvati Mariju u svoju kuću i dati Joj mjesto koje Joj pripada." Isus ne stoji rado ondje gdje se uz Njegovo Srce ne štuje i Srce Njegove Majke", govorila je mala Jacinta Fatimska.

U posvećenoj obitelji, koja zaista

živi prema Posveti, ako je Isus glava, Marija je srce. Zato su i sva njena majčinska djela usredotočena u onome što samo srce zna činiti: Ona ljubi! Ljubi poput najnježnije, najveće, najbolje majke. Ljubi i sve čini iz ljubavi.

Bl.Dj.Marija svojim materinskim okom sve vidi i predviđa. Spoznaje i pogađa patnje, potrebe pa čak i želje. Sve traži i sve postiže od Boga. Ništa nije nježnije i ljepše na zemlji do jedne sretne obitelji u kojoj kuca srce takove Majke!

Razmišljaj i odluči: 1o Ispitaj se da li si žrtva sebičnosti s obzirom na djela tjelesnog milosrđa? Da li uspijevaš naći ono "suvišno" i dati siromasima, kojima to i pripada? O, koliko bi koristi imao kada bi se osobno povezao sa siromasima i ublaživao njihovu bijedu!

2o S obzirom na djela duhovnog milosrđa ispitaj se da li si u broju onih koji se boje pokazati da su Kristovi? Da li među onima koji polaze crkvu, ali se ne usuđuju ništa učiniti da obrane svoju vjeru i da privedu zalutale u Kristov ovčinjak?

Budi revnitelj dobra te Kristov i Marijin apostol.

3o Moli se i posveti se Mariji, ako želiš da Te ona štiti i za Tebe posredu-

je kod svog Isusa. Marija svima daje, a posebno onima koji su se Njoj posvetili. Oni uživaju Njezinu zaštitu.

\+ + +

TREĆE RADOSNO OTAJSTVO

K R I S T O V O R O Đ E N J E

I - Otajstvo siromaštva

Isus propovijeda i posvećuje siromaštvo.-

"Dok su tu bili, Njoj dođe vrijeme da rodi. I rodi svoga prvorođenog Sina, te ga povije u pelenice i položi u jasle jer u gostionici nije bilo mjesta za njih" (Lk 2,6-7).

Nije bilo mjesta za Onoga koji je stvorio svijet! Nije bilo mjesto za gospodara u kući njegovih sluga! U kući Njegovih podanika nema mjesta za Kralja! Začuđen sv. Ivan kliče u svom uzvišenom Evanđelju: "Dođe u svoju kuću i svoji Ga ne primiše".

Sramota štale.- Heretik Marcion proklinje: "Neka mi se maknu s očiju ove proste, oštre pelenice i ta spilja jer se to ne pristoji Bogu koga obožavam." Ipak je Anđeo rekao pastirima: "I evo vam znaka po kojemu ćete poznati Mesiju: "Naći ćete dijete povito u pelenice i postavljeno u jasle."

Suprotnost onoga što su proroci navješćivali o veličini Mesije i onoga što je Gabrijel potvrdio na dan Navješćenja

mogla je prodrmati vjeru koja nije bila čvrsta kao Marijina.

Arhanđeo Joj je uistinu obećao da će Sin kojega će roditi, "biti velik", dapače Božji Sin, da će zasjesti na prijesto Davida, svog Oca i da će uvijek vladati svojim narodom" (Luka 1,31).

Evo Salomonove palače: štala!

Evo prijestolja Davidova Sina: jasle!

Evo čuvara koji Mu čine počasnu stražu: dvije životinje!

Marija ipak nije sumnjala u svojoj vjeri. Prosvjetljena od Boga u jaslama je vidjela prijestolje, sadržaj Evanđelja i shvatila bogatstvo siromaštva.

Onaj koji je jednoga dana trebao započeti svoju nauku proglasivši blaženim siromaštvo: Blaženi siromasi, počinje ga propovijedati od rođenja svojim primjerom u betlehemskoj štalici, u očekivanju da će ga posvetiti razapinjanjem na Križu. Sišavši s neba na zemlju žuri se da pokaže da ništa ne traži za Sebe. Nije htio ni naše raskošje, ni naše udobnosti. Odriče se čak i onoga što se nikome ne smije zanijekati: krov nad glavom. Pošto je došao na svijet kao Spasitelj i Učitelj prvim svojim činom proglasuje zakon odricanja tj. prezir svega što privezuje za zemlju, što ožalošćuje srce. Izbjegavanje svega što rađa mržnju, ratove, nepravde i ljudska nasilja ugušuje u nama pretjeranu ljubav prema taštim zemaljskim dobrima.

Svijet traži svoju veličinu i sreću u častima i zemaljskim dobrima. Vrijednosti života zamijenjene su s požudom za bogatstvom i uživanjima, snagom oružja pa čak i mišića. Traži se blagostanje na štetu dužnosti i savjesti. Što se više ima, htjeli bismo još više imati. Ali bogatstvo, ugodnosti i prolazna veselja ovoga svijeta ne mogu zasititi ljudsko srce koje čezne za vječnim. Nakon osjetnih opojnosti, nakon pobjeda oholosti i pljeskanja onih koji nam se dive, srce viče sa Salamonom: "Taština nad taštinama i sve je taština".

<u>Kome je Isus sve, svijet mu je ništa.</u>

Krist se nije s time zadovoljio da samo Sebi nametne oskudicu i prezir. On je to, na svoju veliku žalost, naložio i svojoj Majci. Ona se je potpuno podložila volji svoga Sina. Pomanjkanje svake udobnosti nije uspjelo uznemiriti Onu koja je posjedovala Kralja svijeta i bila sretna da dijeli Sinovu sudbinu.

Zar ćeš se ti odreći ljubavi prema siromaštvu Isusa poniženoga? Zar Ga ne ćeš slijediti iako ti okolnosti života daju prigodu da vježbaš one kreposti za koje nam je On dao svijetli primjer svojim rođenjem? Kad je Djevici bilo dopušteno da prva od svih promatra Isusovo božansko lice, da grli u svom naručju Božjega Sina, Njezina je duša bila uronjena u nebesko veselje. Što je za Nju

predstavljala briga za sva zemaljska dobra kad je uza se imala Kralja svemira i mogla Ga njihati i cjelivati? Čak Joj se i bijeda ledene spilje pretvorila u radost zbog Isusove prisutnosti. O kad bi se, sjedinjen s Marijom, naš nutarnji pogled češće zaustavio na siromašnoj postelji na kojoj je Isus usnuo na početku svoga života! Kad bismo promatrali studen na slami i pomanjkanje najnužnijega za život, kako bismo onda razumjeli da je velik i bogat samo onaj koji ništa nema samo da posjeduje Onoga koji je neizmjerno bogatstvo neba i zemlje. Kako bismo onda razumjeli da onaj koji ima Boga, ima sve, makar mu nedostajale mnoge stvari koje ljudska mekoputnost smatra neophodno potrebnima. Tko nema Boga, nema ništa, makar posjedovao sve svjetsko blago. Kako bi nam se onda bilo lako odreći suvišnog samo da olakšamo duhovnu i fizičku bijedu svoje braće!

Je li ovako velikodušna i srdačna tvoja ljubav, naročito prema misijama? Ne zaboravi svečanih riječi Pija XI: "Ako se samo jedna duša izgubi našom nemarnošću, ako samo jedan misionar prekine radom jer nije dobio sredstva koja smo možda mi odbili, snosimo odgovornost, iako u životu nismo često na to mislili."

II Otajstvo razmatranja

Marija šuti i razmatra čudesa koja se događaju u spilji. Osluškuje glas anđela i neizrecivo veselje pastira. "Marija je čuvala sve ove riječi u srcu svome i razmišljala o njima" (Luka 2,19).

Tišina i razmatranje! To su dvije pouke ovoga otajstva. Istina, u razmatranju se ne sastoji sav nutarnji život, ali mu je u svakom slučaju glavno sredstvo. U prvom prikazanju Bl.Dj.Marija je dopustila Svojoj odabranici S.Laboure, kleknuti pred Nju, položiti ruke na Njena koljena, promatrati Njeno krašno lice i u tom poniznom i povjerljivom položaju slušati Njene riječi. Zar i ti ne možeš isto činiti i slušati dragu Majku Mariju da ti govori o predmetu koji želiš razmatrati?

Koliko bi ti stvari rekla Bl.Dj.Marija kad bi je pomno slušala i kad bi oko tebe vladala tišina koja nastaje kad se ostave sve ostale brige! Slušati Mariju i s Njom govoriti može biti samo plodonosno razmatranje.

Ako ne znaš drugo, onda barem počivaj na Njenu Majčinskom Srcu. Reci Joj svoje potrebe, govori Joj o svome apostolatu, o dušama koje se gube a ti bi ih htjela spasiti. Govori Joj o Isusu kojega vrijeđaju toliki zločesti kršćani. Pričaj Joj o Isusu koji je nepoznat milijunima pogana. Moli Je za milost da Ga svi upoznaju i uzljube. Moli Bl.Dj.Mariju da učini ono što je nekada činila s tobom tvoja zemaljska majka: da te, naime, nauči moliti. "Majko, nauči nas moliti! O Marijo, nauči me moliti kako si naučila svetu Bernardicu i mnoge druge svece. Nauči me moliti ružarij razmišljajući otajstva kako si učila ovu Svoju izabranu kćerku. Moli u meni i sa mnom kao što si i s njom molila. O Majko, daj da zavolim razmatranje i nauči me kako ću ga obavljati. Daj mi milost da ga nikada ne propustim usprkos dosade i suhoće. Daj da budem sve više sabrana i obnovljena." O Marijo, dođi i živi u meni, budi srce moga srca, duša moje duše, tako da svaki moj čin bude Tvoj.

III Otajstvo duhovnog djetinjstva

Ni pomanjkanje stana u Betlehemu, ni siromaštvo spilje nisu spriječili Mariju da dade svijetu Isusa. Tako neće ni tvoje duhovno siromaštvo biti zapreka apostolatu ako se priznaš malenom, slabom, nesposobnom i ako se poput Isusa potpuno pustiš u naručaj i na srce Bl.Dj.Marije umnažajući u sebi duhovno djetinjstvo.

Glavne su oznake djetinjstva: 1.Potpuna ovisnost, 2. predanje, 3. pouzdanje, 4. sinovska ljubav.

Dijete nesvijesno vrši ove kreposti.

Što dijete po svojoj naravi čini prema svojim roditeljima, Isus nam zapovijeda da to isto činimo slobodnom voljom prema Bogu i Bl.Dj.Mariji. On kaže: "Ako ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko" (Matej,18,3).

Sv.Mala Terezija je svojim primjerom i svojim pismima dobro iskoristila svu duboku evanđeosku istinu i u vijeku koji je ponosan na svoju moć i ljubomoran na svoju neovisnost, istakla je Kristovu nauku: "Ako hoćete uistinu biti veliki, postanite maleni".

Ovisnost. - Duhovno je djetinjstvo evanđeoskog podrijetla, osnovano na primjerima i poučavanju Kristovu! On želi da budemo maleni, da dobrovoljno postanemo slabi, da prigrlimo posluh, da budemo sužnji Njegove ljubavi, da tako otvorimo sebi vrata Njegova kraljevstva i postanemo dionici prave veličine" (Card.Mercier).

Hoće da postanemo malena djeca pred ocem čija se ljubav razlijeva, jer on nema druge želje nego da vidi svoju djecu okupljenu oko sebe i da je obaspe svim nježnostima. Da se olakša duh ovisnosti pun djetinje ljubavi i pravog evanđeoskog duha, Svetac savjetuje da se posvetimo Mariji, svojoj Majci i Gospođi i to savršenom Posvetom. Mnogi se sveti plodovi duhovnog djetinjstva dobiju kad svoju dušu povjerimo na poseban i intiman način Mariji da je Ona oblikuje u nadnaravnom životu.

Po Mariji, s Marijom, u Mariji ići Isusu Kristu i Bogu: evo ukratko izražene nauke sv.Ljudevita Montforta. A to je cilj kojemu vodi prava pobožnost. Duhovno djetinjstvo ne možemo bolje naučiti nego potpuno se prepustiti Mariji. Ovim načinom savršene Posvete vježba se potpuna ovisnost o našoj dobroj Majci i Učiteljici, po Isusovu primjeru koji je veću slavu dao svome Ocu svojom podložnošću Mariji kroz 30 godina, nego bi Mu bio dao da je obratio cijeli svijet najvećim čudesima."

Činimo sve preko Marije i vježbajmo se u ovisnosti moleći za milost da sve vršimo ne pouzdavajući se u svoje sposobnosti, niti u svoju vještinu, već sve očekujmo od Bl.Djevice, naše drage Majke, koja u nama dopunja ono što nam nedostaje, i pustimo da nas vodi Njezin duh. Budimo poput sitnog djeteta koje očekuje pomoć samo od mame i sve vrši pod njezinim vodstvom.

"S Marijom" tj. u Njezinoj prisutnosti, uzeti je za svoj uzor i nastojati da Je u svemu slijedimo.

"U Mariji" tako da imamo njezino raspoloženje i Njezine nakane. Od Njezina srca napravimo svoje svetište, svoj zaklon, svoju radost.

"Po Mariji" vršeći sva svoja djela

za Njenu ljubav koja je toliko učinila za našu ljubav. Radimo sve Njoj na slavu da tako sigurnije radimo na slavu Božju (Prava pobožnost br.258-265).

Predanost. - Sa savršenom Posvetom vježba se također predanost, jer nas uči ne samo da se dajemo, nego da se prepustimo, što je mnogo više i bolje. "Predati se, - piše Msgr.Gay - znači zanijekati sama sebe, izići iz samoga sebe, izgubiti vlastitu osobnost,a u isto vrijeme dati je drugome bez granica, bez pridržavanja, gotovo bez promišljanja". - Dakle, sa Savršenom Posvetom dajemo Gospi sve ono što imamo u naravnom i u milosnom redu, sve što možemo ubuduće imati u naravnom, milosnom i slavnom redu i to bez i najmanjeg pridržavanja, pa bila to vlas s glave ili bilo koje drugo dobro djelo, i to za svu vječnost.. Sve ovo dajemo bez želja i nada da ćemo dobiti kakovu nagradu za taj prinos i svoju posvetu. Čast je pripadati Isusu po Mariji i u Mariji, pa i onda kad ova ljubezna Majka ne bi bila najdarežljivija i najzahvalnija od svih stvorova (Prava Pobožnost br.121).

Dakle, kad smo se već jednom posvetili, nije više slobodno za sebe ništa zadržati jer više nismo gospodari ičega. Dosljedno ovome moglo bi se pitati: "Zar mi neće upravo ništa ostati čime bih se mogao prikazati Bogu?"

Koja sreća ništa ne imati - odgovara neki sveti svećenik - upravo ništa, pa ni najmanju zaslugu, ni najmanje dobro djelo! Koja sreća dati sve Mariji!Pred nasmijanim Bogom možemo reći smijući se: "Ja ništa ne posjedujem, ama baš ništa. Moje bogatstvo je Prečista djevica Marija, moja i Tvoja dobra Majka".

> Napomena: Mi ovom svojom posvetom dajemo Mariji sva naša dobra djela da nam ih čuva i da s njima raspolaže kako ona hoće i kako zna da je najbolje.

Pouzdanje i ljubav.- Konačno, sa savršenom posvetom se na savršeniji način vježba u sinovskoj ljubavi i pouzdanju koje se ne mogu rastaviti: gdje je prvo tamo je i drugo,i obratno. Dijete se slijepo pouzdaje u svoju majku baš zato jer je neizmjerno ljubi. Za njega je majka sve. Posveta je djelo ljubavi i neograničenog pouzdanja u Mariju. To je potpuni zaborav nas samih i najuža veza s Njom. Dijete Marijine ljubavi hoće da se izgubi u zagrljaju svoje slatke Majke. Ne brinimo se ni zašto nego stojmo uvijek s Njom! Nastojmo biti uvijek Njezina djeca, dapače sve više djeca, tj. uvijek manji, ponizniji, uvjereni u svoju ništetnost, u svoju nemoć i nesposobnost. Samo djecu majka nosi u naručju, kad narastu više ih ne nosi. Ostanimo uvijek djeca i zaslužit ćemo da uvijek počivamo u

Marijinu naručju. Kad bi dijete oko majčina vrata shvatilo potpunu ovisnost o njoj, kako bi se osjećalo zadovoljno! Čini mi se, da dijete, kad bi shvatilo svoju sreću, ne bi htjelo više rasti, samo da ga majka nosi. Kako bi se to dijete uplašilo, kad bi moglo predvidjeti da ga majka neće više uzeti u naručaj, da će ga dapače siliti da samo hoda, da će mu čak reći da se samo čuva i da stupi u život bez Nje!

Na sreću, mi se u duhovnom životu nikada toga ne plašimo. Pred Bogom i Marijom uvijek smo djeca. Potrebna nam je Njihova pomoć više nego djeci pomoć njihove majke. I ako s posvetom priznamo ovu potrebu, Marijino uspinjanje će učiniti da stignemo do Boga.

Marijinim posredovanjem najmanji se moraju savršeno i božanski dizati prema Najvišemu bez ikakvog straha+ (Prava pobožnost, Br.157). Sigurno je da se može doći do savršenstva i drugim putovima, ali tko prigrli mali put koji nas uči sv. Ljudevit iz Montforta i Mala Terezija "stupa slađe i mirnije, stiže brže i bez velikog truda do sjedinjenja s Bogom, jer prima obilne duhovne pomoći i prosvjetljenja Duha Svetoga, osobito dar znanja i mudrosti koje Marija pribavlja onima koji su se Njoj posvetili savršenom posvetom ljubavi" (Prava pobožnost br.152, 168.i 208).

O Isuse, koji si rekao: "Zahvaljujem

Ti Oče, jer si sakrio ove stvari mudrima i razboritima, a objavio malenima (Mat. 11,25), daj mi obilježja malenih, tj. duboku poniznost, djetinje pouzdanje, potpuno predanje! O Djetešce Isuse, stvori u meni raspoloženje duhovnog djetinjstva i povjeri me svojoj svetoj Majci da me sjedini s Tobom.

V j e ž b a :

1. Zahvali Bogu, ako si siromašan, ili se barem nikada ne tuži. Siromasi su ljubimci Kristovi.

2. Obećaj da ćeš svaki dan malo razmatrati.

3. Siromašni, progonjeni i na smrt osuđeni Isus neka te sjeti sudbine tisuća zapuštene poganske djece, koju često ubija siromaštvo ili praznovjerje njihovih roditelja. Ako možeš upiši se u djelo sv. djetinjstva.

4. Ako još nisi, čitaj život Sv. Male Terezije i Raspravu o pravoj pobožnosti sv. Ljudevita iz Montforta.

5. U čast novorođenog Isusa širi posvetu novorođenih.

+ + +

ČETVRTO RADOSNO OTAJSTVO

ISUSOVO PRIKAZANJE U HRAMU I OČIŠĆENJE BL. DJEVICE MARIJE

I Isusovo prikazanje u hramu

Obnovi u svijesti prizor koji su slikali tisuće umjetnika: po sredini stoji uspravno svećenik, a pred njim kleči žena uzdignutih ruku i diže prema nebu dijete povijeno u pelenice. Sa strane čovjek drži krletku sa dvije golubice. Svećenik uzima iz majčinih ruku Dijete i s Njome Ga prikazuje Bogu.

U ljudskim očima običan prizor, ali koliko veličine sadrži ovo ponizno i nijemo prikazanje. Kako se uzvišeno otajstvo vršilo toga časa pod svetim hramskim svodovima!

Raskini veo osjetne stvarnosti i vidjet ćeš pred sobom najsvečaniji prizor: ono je Dijete po vanjštini obično dijete, nesvjesno, nepokretno i šutljivo, - ali gledano duhom vjere ono je Božji Sin koji se prikazuje kao Hostija pomirnica, kao Žrtva za naše spasenje sa svim sjajem svoje velike duše, s moći i zanosom svoga neusporediva srca. To je vječni Svećenik koji službeno u hramu prikazuje tajnu Žrtvu, koju je već prikazao Ocu u času začeća u Marijinoj

Isusovo prikazanje u hramu je prikazanje svečane Isusove mise, jer je čitav Isusov život misa, a Njegovo žrtvovanje na Križu predstavlja posvećenje i podizanje.

Marijino prikazanje.- I Marija svojim majčinskim pravom prikazuje svoga Sina Bogu i tako javno očituje svoju ulogu Posrednice. Ona savršeno zna što čini kada polaže Isusa na svećenikove ruke. Zna da prikazuje "prvorođenca mnoge braće" (Rim.7,29), zalog buduće Žrtve. U isto vrijeme prikazuje i buduće mistično Kristovo tijelo, tijelo svakoga od nas, Njegove udove, a svoje sinove.- Ovu žrtvu ja Ona prinijela sa svim srcem, ljubavlju i revnošću.

Rekla je svoj "NEKA BUDE" u začeću i neće ga više povući. Ona je majka Spasitelja. Iz Njezinih žila Isus je uzeo krv s kojom će otkupiti svijet. Sada Marija ne prikazuje samo božansku Žrtvu nego bezuvjetno združuje i samu sebe kao janje određeno za isto prikazanje. Ona je spremna dati sve što Gospodin bude tražio, spremna s Kristom dijeliti trud, oskudice pa i samu smrt, ako je to Božja volja. Nebeski Otac s neizmjernim zadovoljstvom prima sa žrtvom Sina i žrtvu Majke. Taj dar prima nadahnuvši Simeonu proročanstvo s kojim proglašava Isusa znakom protivljenja i progonstva. Djevici navješta mučeništvo srca. Šimun ne

razlikuje Mariju od Isusa. On govori o muci Sina, a sažaljuje Majku. Iako je Marija sve znala, prvi put je ovo čula od drugih. Mač je boli probio Njezinu dušu. To je bila prva od Njezinih sedam žalosti. Nema sumnje, Bog je primio Njezinu žrtvu u punini. Isus je žrtva koji će mjesto da bude zaklan na oltaru kao žrtve staroga zavjeta, biti propet na križu. Marija je Majka te žrtve. To je isto kao da je i Ona raspeta. Dakle, ne samo Posrednica nego i Suotkupiteljica.

Velika je Isusova ljubav prama Ocu i prama nama, njegovoj braći, kad se nudi kao žrtva za slavu Oca i za naše spasenje; ali je golema Marijina velikoduš - nost prama Bogu i prama nama ljudima kad i Ona prima na se tu žrtvu. Uistinu, od časa začeća Djevica je neograničena Gospodarica naše sudbine, jer je u Njezinoj vlasti bilo da primi ili da odbije spasenje svih nas. Dobro je znala da, primajući Isusa za Sina, prima i nas "jer jedna ista majka ne daje na svijet glavu bez udova niti udove bez glave, - inače bi to bila prirodna nakaza. Također se i u milosnom redu rađaju udovi i glava od jedne i iste majke" (Prava pobožnost, br. 32).

Znala je da će primajući nas, gubiti Isusa; daje Ga na milost i nemilost mučiteljima, pa i na smrt. Spasiti Isusa značilo bi izgubiti nas i osuditi nas za pakao". Ona ipak nije oklijevala da izreče svoj "Neka bude", iako je znala da će od toga dana njezin život biti teži od same smrti. I ponavljala ga je velikodušno svaki dan primajući mučeništvo koje je trebalo trajati 33 godine.

"Otkupljujući Sina u hramu i primajući ga ponovo u naručaj dobro je znala da je taj otkup bio privremen. Ono Dijete nije više njezino. Ono je određeno da umre..., a povraćeno joj je samo da ga hrani i goji kao janje za žrtvu. Znala je da svoje drago blago mora predati na milost i nemilost okrutnim neprijateljima koji će Ga ubiti. U duhu gleda Njegovu gorku muku. Nakon prikazanja Mariju će sve potsjećati da je Isus buduća žrtva na križu. To bolno gledanje neće prestati do Kalvarije, kad žrtva bude završena". Ali će zato ljudi - djeca njezina bola - biti spašeni!

Naša žrtva.- Isus se još uvijek, svaki dan prikazuje Ocu po Mariji. Njegov se glas diže od oltara do oltara obilazeći čitav svijet kroz 24 sata svakoga dana. To je prikazanje od neizmjerne vrijednosti, najjači i najslađi glas od svih rajskih glasova koji prose milosrđe grešnicima, jakost pravednima, utjehu žalosnima, pomoć umirućima, olakšanje za sve nevolje na ovoj jadnoj zemlji! To prikazanje je izvor hrabrosti svecima, gorljivosti apostolima, jakosti mučenicima, čistoće djevicama, ustrpljenja patnicima, izvor svetosti

za cijelu Crkvu.

Ali, Isus neće da se sam prikazuje. U svojoj nježnoj dobroti traži da i čovjek bude s Njim združen kod ovoga velikog djela. Svećenikove se ruke dižu poput Marijinih u ovom uzvišenom činu podizanja Spasitelja između neba i zemlje. Dakle, kod svake sv.mise prikazujemo Isusa preko Marije ako joj prisustvujemo zajedno sa svećenikom koji nas predstavlja.

Isus naša dopuna.- Jednoga je dana časna Frančeska Farne bila jako tužna jer nije znala zahvaliti Bogu za sva primljena dobročinstva.Tada joj se ukaže Gospa, stavi joj u naručaj Djetešce Isusa i reče joj: "Prikaži Ga Bogu u zahvalu! On će učiniti što ti ne možeš i Bog će biti zadovoljan." U sv. Misi možemo Bogu iskazati dostojno štovanje: možemo Mu se klanjati, zahvaljivati, nadoknađivati, i prositi Ga za milosti.

Jednoga je dana arški župnik prikazivao sv.Misu za dušu svoga prijatelja. Najednom, onom odrešitošću koja je svojstvena svecima usklikne: "Nebeski Oče, Ti držiš u plamenu dušu..., a ja držim u rukama Tvoga božanskoga Sina. Zamijenimo se, Ti oslobodi iz čistilišta dušu moga prijatelja, a ja Ti darivam Tvoga jedinorođenoga sa svim Njegovim zaslugama i Njegovom mukom." - Isti čas ugleda dušu prijatelja kako leti u raj.

II Naše prikazanje

Žrtvujmo se po Mariji s Isusom i kao Isus.

Nije dovoljno prikazati Isusa. Moramo se poput Marije i mi prikazati s Njim. Bl.Dj.Marija nas je već onda žrtvovala Bogu služeći se svojim materinskim pravom prikazavši i nas i Sebe. Ovo otajstvo i ova Žrtva je u onim kapljicama vode što ih svećenik stavlja u kalež i koje će se s vinom pretvoriti u Kristovu krv. One kapi smo mi koji hoćemo da se preobrazimo u Isusa. To su one male žrtve našega života koje moraju biti ujedinjene s Kristovom žrtvom, ako hoćemo da budu posvećene.

Na žalost, mnogi slušaju Misu i ne sjedinjuju se sa svećenikom. Puštaju svećenika da za sebe služi svetu Misu dok je on za njih prikazuje. "Preko mise nemojte drugo moliti: Misa mora biti vaša molitva.

Stavi se u ruke Bl.Djevice da te Ona prikaže Sinu, a po Njemu Ocu. Predaj Joj dušu i tijelo da Te na oltaru sjedini s božanskom Žrtvom, da budeš hostija prijatna Nebeskom Ocu. Marija, poslije nego je učinila da njezini duhovni sinovi umru svim prirodnim sklonostima i urevi sila ih svojim krepostima i zaslugama svoga Jedinca, - prikazuje ih na oltaru kao božansku žrtvu, da budu ugodna hostija Ocu nebeskome".

Prikazati se Isusu po Njegovim svećenicima.- Arški župnik u zanosu svoje zahvalne ljubavi klicao je: "Poslije Boga svećenik je sve. Ni jedno zemaljsko bogatstvo ne može se s njime usporediti. Najskromniji seoski župnik sto puta je veći od svih kraljeva i mogućnika ove zemlje."

Svećenici su božanska glazbala o kojima ovisi sreća svijeta. Mnogo svećenika u jednom narodu predstavljaju njegovo bogatstvo, a malo svećenika njegovu propast (Sv.Karlo Boromejski).

Svećenik nastavlja Kristovo djelo, drži u svojim rukama spas čitava svijeta i posvećenje svih ljudi. "O velikog li dostojanstva i moći svećenika! Kad bi on to shvatio, umro bi od ljubavi"(Arški župnik).

Gratry je pisao: "Držim da Bog pokriva velom i umanjuje sjaj i ljepotu katoličkog svećenika da ga zadrži u poniznosti velikog odabranja. Kad bi se znalo i shvatilo što znači biti svećenik, bilo bi previše svećenika".

Sv.Terezija Malog Isusa veli: "O svećeničkog zvanja! O Isuse, s kolikom bih Te ljubavlju držala u svojim rukama u času kad bi Te moj glas dozvao s Neba! S kolikom bih Te ljubavlju davala dušama... " i oplakivala je čitava života što nije mogla biti svećenik.

Velikim dušama otvoren je divni ideal: prikazat se kao hostija za svećeništvo. One neće biti svećenik, ali će biti tajna svećenikova snaga, budit će sveta zvanja i bit će dionice svećeničke misije.

Marija Antonjeta Geuser pisala je svome bratu svećeniku: "Možeš mi se smijati, možeš mi se rugati, ali moja prva želja nije ona koja me goni u Karmel,nego ona koja me sili da budem svećenik. Ovo jako zvanje ima u meni tako veliku snagu da ne mogu sumnjati u njegov božanski izvor. Vjerujem da je ono istinito i nadam se da ću ga vidjeti ostvarena u mnogim drugim dušama. Gospodin ne može buditi želje u našim srcima a da im ne da mogućnosti da se i ostvare. Mislim, da je moja patnja za tu naklonost prema životu koji ne mogu ostvariti kao sjeme svetih zvanja i da će vječna i moćna ljubav učiniti da moj ideal apostolata ostvare mnogi drugi, mnogo bolje nego što bih ja sama mogla to učiniti."

Sveta Terezija Malog Isusa, čitajući da je sv.Barbara odnijela sv. Pričest sv.Stanislavu Kostki, uskliknula je:"Zašto to nije učinio anđeo nego djevica? O, koliko ćemo divota otkriti u nebu!Mislim da će oni, koji su na zemlji željeli biti svećenici, u nebu uživati povlastice svećenika.

Kao Marija. - Zvanje "svećeničkih hostija" je uistinu Marijansko."

"Svećeničke hostije" - piše otac Leblanc franjevac - rođene su s Marijom. Po Marijinu primjeru, kojoj je najmiliji apostolat bio moliti za svećenike i povećanje svećeničkih zvanja i svetih svećenika u jednom narodu, i "svećeničke hostije" mole i žrtvuju se za povećanje i posvećenje svećenika, kao i za plodan rad njihove službe prama načelu: "što je veća moja žrtva, što više postajem "hostija", oni će biti bolji svećenici."

Svećeničke "hostije" su vrlo drage Isusovu Srcu. Ništa nije toliko preporučio u svome Evanđelju koliko molitvu za povećanje radnika u njegovoj mističnoj žetvi i za njihovo posvećenje. Tko se ne sjeća Kristove molitve u dvorani posljednje Večere: "Oče moj, očuvaj ih od zla, posveti ih u istini. Ja se posvećujem, žrtvujem se da oni budu posvećeni u istini?"

Zato nema ljepšeg zvanja od svećeničkog. U svjetlu male svećeničke "hostine" u Lisieu umnožavale su se svećeničke "hostije", ali ih je još posve malo. Blažene duše koje će se odazvati Kristovu pozivu i postati hostije za svećenike i misionare.

O kad bi se i ti ujedinila s njima po primjeru sv.Terezije, podržavana slatkim viđenjem sestre Margarite delle

Nevi koja je na smrtnoj postelji smijući se rekla bratu za koga se prikazala kao žrtva: "Naći ćemo se gore u slavi s dušama koje smo zajedno spasili, ja pomoću tvoga svećeništva, a ti pomoću moje žrtve".

"Kako je velika i sveta stvar posvetiti se dušama, govorila je majka Marija od Isusa. Ali, posvetiti se čistoj slavi Božjoj u svećeničkim dušama je tako uzvišeno da bi trebalo imati tisuće života da ih se posveti, i tisuće srdaca da ih se uništi kao žrtvu tako plemenitoj svrsi!"

III Marijino očišćenje

Prikazanje je bio zakon koji je pretpostavljao grijeh. Prečista Djevica zbog svog neoskvrnjenog djevičanstva mogla se smatrati izuzetnom te nije strogo govoreći bila dužna prikazati Isusa i dati za Njega, Gospodara svijeta, propisni doprinos. Ali Bezgrešna nije tražila povlastice. Voljela se nezapažena izgubiti među drugim ženama kao da joj je potrebno očišćenje, da nam dade primjer poniznosti i posluha. O Majko, koliko se razlikujemo od Tebe! Ti sakrivaš

ljudskim očima čast djevičanstva zbog poniznosti i posluha, a mi, naprotiv, trpimo silne muke kad moramo pretrpjeti koje poniženje pokazujući se onakovi kakvi jesmo.

Marija se podlaže zakonu na koji nije bila obavezana, samo da jače prodre u duh svoga Sina "koji je bio poslušan sve do smrti." A nama je tako teško podvrći se zakonima na koje smo obvezani. Kako nam je teška podložnost, pa čak i prema onima koji vode našu savjest!

Prečista uvijek traži da se što više očisti a mi, naprotiv - puni nevolja i grijeha, ili barem nagrđeni tolikim lakim mrljama, - živimo mirni u svojoj ograničenosti i nesavršenosti.

Kakva je tvoja čistoća? Proteže li se ona od najjačih izljeva do sitnih stvari ili se zaustavlja kod onoga što joj je strogo zabranjeno? Da li neprestano težiš za savršenijom čistoćom? Poštuješ li nutarnju i duhovnu ljepotu? Prava apostolska duša mora uzdisati za nebom i čeznuti za anđeoskim životom.

Ispovijed-sredstvo očišćenja.- Kako čezneš za danom svoga očišćenja, za danom svoje ispovijedi? Ima duša koje misle na dan svoje ispovijedi kao na dan svoje najveće muke. Jadne duše koje ne shvaćaju bit ovoga sakramenta u kojemu naša duša može tako slatko otkriti u punini mnoge svoje bijede,

a malo kreposti! Kad bih prodrla u dubinu Božjega milosrđa - mjesto da ispovijed smatram kao teret ili dug koji moram isplatiti u određenom roku - osjetila bih ispovijed kao slatku potrebu svoga srca koje, puno Božje ljubavi, čezne za čistoćom i ljepotom.

Sestra Gertruda Marija od Isusa kongregacije sv.Karla d'Angers piše (+1907): "O kako želim da se vruće govori o ispovijedi i da se govori s ljubavlju! Zašto, o moj Bože, da ne cijenimo ovaj sakramenat u kojemu si sakrio toliko blaga za jadne duše? Sve ono što si božansko ustanovio, ostaje sakriveno - nedovoljno poznato, a ja bih htjela da bude otkriveno. O kad bih mogla izreći sve ono što kušam!... Kako žarko želim da sve duše gaje posebnu pobožnost ovom velikom sakramentu Božanskog milosrđa! Kad bih se usudila, rekla bih, da se dobri Bog u ovom sakramentu pokazuje više Ocem nego i u samoj Euharistiji. A ipak, ja tako neizmjerno ljubim sv.Pričest da sam pripravna na sve žrtve samo da ne izgubim niti jednu... Sve me privlači ovom sakramentu i napunja me zahvalnošću: Bog koji mi govori duši preko usta svećenika; odrješenje je slatko Isusovo oproštenje i čisti dušu; poniznost koja tako lijepo približava dušu Isusu i privlači Njegovu nježnost...

"Ah, sakramentalno odrješenje! U raju ćemo shvatiti kako je veliko to blago. Kad bismo mogli shvatiti njegovu

dragocjenost i divne plodove za onoga koji ga dobro prima, bili bismo opojeni čežnjom i svetom nestrpljivošću da ga primamo ne samo svake sedmice, nego svakog dana".

Da li ti ovako shvaćaš sv.ispovijed? Kako je često obavljaš?

Razmišljaj i odluči:

1. Na prikazanju svete Mise prinesi sve žrtve i djela dana moleći Djevicu da ih očisti i da ih položi na patenu blizu svete Hostije, da bi po blagodati sv.Žrtve sve bilo pobožanstvenjeno i neizmjerno vrijedno.

2. Moli Isusa da te po Marijinoj ljubavi i zaslugama pretvori u misionarsku i svećeničku čistu hostiju. Vruće Ga moli da se prikažeš zajedno s Njim na svim patenama, u svim kaležima, sa svim misama na svijetu na veću slavu Božju i Djevice, za posvećenje svećenika i misionara i za blagoslov njihova apostolata.

3. Često se ispovijedaj, jer je to najbolje sredstvo da ti duša postane čistija i svetija.

PETO RADOSNO OTAJSTVO

I S U S O V O N A Š A Š Ć E
U H R A M U

I Otajstvo boli

Marija i Josip izgubiše Isusa. Živom vjerom predstavi žalost i čuđenje koje je obuzelo njihova srca kad opaziše da Isus više nije s njima. Misli nadasve na ljutu Djevičinu bol u ona tri dana tjeskobnog traženja. Zalaz sunca prvoga i drugoga dana nalaze je u teškim mukama uzaludnog traženja...Za Mariju su ona tri dana bila vječnost. Nikada nitko nije prošao kroz sličnu kušnju.

Marija je također trpjela gledajući žalost svoga ljubljenoga zaručnika Jadan sv.Josip! Kakvo mučeništvo i za njega! Gubitak Isusa bijaše i za njegovo srce kušnja teža i od same smrti!

Zašto Isus kao najnježniji od svih sinova nije poštedio njihova srca od tako krute boli? Dovoljno je bila samo jedna riječ da ih oslobodi onog teškog traženja. Zašto je to učinio? Isus je htio, prema nekim tumačima, da Marija kao Njegova Majka, shvati da se mora s Njime sjediniti u žrtvi i da mora s Njime dijeliti naročito unutarnje patnje.

Nitko bolje od Njega nije poznavao patnje Majke koju je lišio svoje prisutnosti. Kad bi Isus bio slijedio poticaje svoga srca, uskliknuo bi: "Ne plači, ovdje sam... Moja je odsutnost samo prividna. Ne trpi, brzo ću opet biti s Tobom!" Ali On dobro poznaje vrijednost patnje pa neće da uskrati Mariji ni jednu sama kap gorčine. Previše ju je ljubio, da bi je lišio tolikog blaga!

Isus je htio ovim pokazati vrijednost nutarnje tjeskobe u duhovnom životu i zaslugama, suzama, Marijinim ponašanjem pružiti našim kušnjama lijek i primjer.

Djelovanje nutarnjih kušnja duhovnog života. - Zadubi se u tajanstveno i milosrdno Božje vladanje koje hoće da očisti drage duše nutarnjim mukama: suhoćom, tamom i zapuštenošću. Kada je duša dulje ili kraće vrijeme uživala Njegovu slatku prisutnost, obično zatim nastupa stanje tame, zapuštenosti i intimnih patnja. Sva svjetla iznenada iščeznu. Ni jedna nas se nadnaravna istina više ne doima. Ostaje samo vjera bez utjehe i osjetnog oslona.

Poput Marije duša je prividno izgubila Isusa. Često je bol tako živa, da duša trpi i uzdiše. Drugi je put, naprotiv, obuzme ledena studen koja je još više plaši. Nestaje svakog sjetilnog žara, molitva je za nju dugo, dugo dosađivanje i

željno čeka da svrši. Mrtvenje joj je odvratno, malodušnost koči njezine snage i odluke apostolata. Sve je turobno, hladno i odbojno.

Navaljuje na nju nepregledno mnoštvo raznih misli, ali se svode sve na jedno: izgubila sam Isusa, On me je ostavio, dodijala sam Mu, neću Ga više naći! U ovom se stanju duša često muči groznim napastima protiv vjere ili čistoće koje kao da opravdavaju njezine misli i plaše je da će ih njezin duhovni život potopiti.

Sv. Ivan od Križa govori o dvjema velikim kušnjama mističnoga života, a to su: Noć osjetila i druga, još strašnija: noć duha koja mora dušu dovesti do vrhunca. On na čudnovati način opisuje strahote ovih tamnih noći u kojima duša izgleda da ide sama tapkajući kao da ju je Bog odbacio. Isus je na taj način oslobađa svakog sjetilnog oslona, da postigne od nje čin najvećeg pouzdanja slobodnog od svake ljudske primjese. Ako je duša vjerna, izaći će iz kušnje kao zlato iz talionice. Ona se sprema do najviših vrhunaca svetosti. Ako, naprotiv, očajava ili se uznemiruje i prekomjerno smućuje, spriječava rasvjetljenje i Božje čišćenje, ometa rezanje Božjeg kirurga. Bog je, hoćeš-nećeš, prisiljen da joj uskrati svoje najljepše milosti i da je vodi već utrtim stazama, manje strmim, ali koje je neće nikada dovesti do uzvišenih vrhunaca svetosti.

Dijete moje, boj se Isusa koji prolazi! I za tebe će doći čas kušnje, ali nemoj pasti u nepouzdanje i ne misli da te je Isus ostavio. Dapače, vjeruj da si Mu onda dvostruko draga. Kušnja je potrebna da očisti tvoju dušu, da tvoji vidici ostaju jasniji.

Isus je rekao sv. Gemi: "Dijete moje, ti se tužiš da te držim u ovoj tami, ali znaj da poslije tame dolazi svjetlo. Onda će ti postati sve uistinu jasno. Ja ti dajem ovu kušnju za moju veću slavu, za veselje anđela, za tvoju vlastitu korist i za primjer drugima. Ako ti se čini da te tjeram, onda znaj da te ovako jače privlačim. Kada ti se bude činilo da sam daleko, onda znaj da sam ti bliži. Odvažno! Poslije borbe dolazi mir. Treba ti vjernosti i ljubavi! Budi strpljiva ako te ostavim samu. Pati smirena i tješi se. Misli samo u tom času na vježbu u velikim krepostima i nastavi putem božanske volje. Budi sigurna da te ljubim ako te držim na križu".

Kada trpiš bez ikakve duhovne utjehe, reci jednostavno sa sv. Petrom: "Gospodine, ti znaš sve! Ti znaš da Te ljubim!" Odaleči od sebe svaku malodušnost. U kušnjama je malodušnost neprijatelj kojega se moramo najviše bojati. Kušnja otkriva stupanj ljubavi jedne duše. U revnosti se možeš zavaravati da si sposobna za svako junaštvo, da radiš samo za Boga, da te potiče samo njegova ljubav. Samo kušnja može to pokazati. Ako odlučno -

uza svu dosadu i malodušnost - ustraješ u svojim molitvama i dobrim djelima, veseli se! To je znak da radiš iz čiste ljubavi.

U kušnjama gledaj slijediti Mariju.-

Isus je ovu tešku kušnju utisnuo u srce svoje Majke upravo za nas: da raspršiš naš strah, da podrži našu odvažnost i da primjeri Marije i Josipa budu izvor utjehe i korisnih pouka.

Uistinu, kakva je to utjeha za nas kad možemo ustanoviti da Bog ne šteti ni one koje najviše ljubi i da kušnja nije isto što i kazna?

Kakva utjeha kad znamo da Marija iz vlastitog iskustva shvaća naše žalosti, naše patnje i da ih nježno suosjeća!

Kako smo ojačani na pomisao da nas Ona podržava u kušnjama sa svojim zagovorom i da je onda prikazala svoje suze za svakoga od nas. Konačno, kakav primjer u Njezinom vladanju! U kušnjama moraš, dakle, gledati Mariju, slijediti Mariju, koja je marljivo i ustrajno tražila Isusa.... Takovo mora biti i tvoje ponašanje kada se Gospodin prividno udalji od tebe.

"Nemoj biti kao neke duše koje se nalaze u duhovnoj suhoći pa malo po malo skraćuju svoje molitve jer u njima ne nalaze više utjehe koju su nekada na-

lazile. Susret s Bogom bit će toliko utješljiviji, koliko je traženje bilo ustrajnije.

Poput Marije nemoj se ni ti tužiti ni otkrivati svoje boli stvorovima, niti tražiti ljudske utjehe. Nemoj tetošiti samu sebe jer bi to umanjilo ljepotu cvijeta koji prikazuješ Isusu; umanjilo bi zaslugu kušnje, udaljilo bi čas susreta s Njim i ne bi dopustilo da osjetiš radost u svoj njenoj punini.

Kako je drago Isusu da Ga ovako tražiš! Jedan od razloga zašto se sakriva jest, da nas prisili da Ga tražimo. Uživa da Ga duše na taj način žele. U tome nasljeđuje Majku koja se skriva da doživi veselje kad je njezino dijete traži.

Korist kušnja i kako ih podnositi.- Duše koje malo poznaju duhovni život sablažnjavaju se čitajući o duhovnom stanju kroz koje su prošli sveci. Ne mogu shvatiti vrijednost kušnje u duhovnom životu.

Što bi bilo more bez gorčine svojih voda i svog vječnog nemira? Golemi okuženi rezervoar! Što bi bilo čovječanstvo bez patnje? Skup mana! Blagostanje raznježuje, kvari, raspada. A što bi bio naš život bez kušnje? Životarenje... sebeljublje usredotočeno više ili manje na svoj Ja; život ispraznog zadovoljstva sa samim sobom i duhovne oholosti - najstrašnije od svih oholosti.

1. Kušnja nam otkriva našu slabost, potrebu opreza i molitve. Drži nas budne i uči nas moliti s poniznošću i pouzdanjem. Daje nam snagu za borbu i potiče nas na vježbanje svih kreposti.

Svi Sveci su prošli ovim putem.

Borba je neophodni uvjet da postanemo sveti.

2. KUŠNJA JE ŠKOLA PONIZNOSTI. Napast nam otkriva našu zločestu nutrinu, naše slabe sklonosti i pogibao u kojoj se nalazimo da od časa na čas najsramotnije pogriješimo. Bog običava poslati napasti da izliječi našu preuzetnost. Ako to nije dovoljno, dopušta da padnemo.

Tako je učinio s Petrom koji se hvalio da će ostati vjeran Učitelju čak i onda, kad bi Ga svi drugi ostavili. Duša na taj način neće ništa pripisivati svojoj kreposti, neće se uzdizati nad ostalima, nego će - ne vjerujući sebi - postaviti sve svoje pouzdanje u Boga. Na taj način kušnja postaje prigoda za zasluge, sredstvo savršenstva i izvor sreće.

3. Kad grijehom izgubimo Isusa, treba Ga neposredno tražiti savršenim kajanjem i, što je moguće prije, poniznom ispovijedi. Izgleda nemoguće da duša koja se zavjetovala kraljevstvu Božjemu i osjetila slatkoće nutarnjega života, može potjerati božanskog Gosta smrtnim grijehom. A ipak se to može i te kako dogoditi. Svaki od nas, ma koliko napredovao

u savršenstvu, nosi na usnama Judin poljubac. Ljudski je pasti, - tako smo krhki, krhki! No iza pada trebamo se odmah podignuti izbjegavajući još težu opasnost od samoga grijeha, a to je klonulost duha. Ta je klonulost obično toliko dublja, koliko je duša prije uživala čisto veselje u sjedinjenju s Bogom. Jao, ako se zaustavi na tom stanju! Treba se odmah apsolutno oduprijeti gledajući Isusa i u svome padu gledati ovoga dobrog Samaritanca kako iz ulične prašine podiže one koje je oborio čas iznenađenja i vrtoglavice.

"On shvaća pad, shvaća slabost, zato je Isus. Da je Anđeo, mogli bi se bojati, od Njega ne! On je ljubav, milosrđe, veliko božansko suosjećanje".

Pošto je Bog stvorio čovjeka, počinuo je. Stvorio je nebo, ali ne čitam, veli sv.Ambrozij , da je počinuo; stvorio je zvijezde, životinje, biljke, ali ne čitam da je počinuo. Naprotiv, čitam da je stvorivši čovjeka počinuo jer je konačno našao biće kojemu može oprostiti".

Samo Isus potpuno shvaća našu krajnu nevolju. Samo On posjeduje neiscrpivo blago samilosti. On ne zapušta dušu koja se je Njemu predala, iako bi ga ona u času slabosti htjela ostaviti.

"Bl. De la Colombier upozorava da je mana nepouzdanja u ovom slučaju najgora od svih grijeha što smo ih ikada mogli učiniti".

Da se možemo što spokojnije prikazati Gospodinu, obratimo se prije svega Mariji koja je upoznala veliku nesreću što znači ostati bez Isusa. Moli je da uzmogneš shvatiti grdobu i težinu grijeha. Neka ti saopći njegovu strahotu, mržnju na grijeh. Moli Njezinim posredovanjem milost da radije umreš, nego da počiniš i jedan smrtni grijeh. Tada će se Isus vratiti i udijelit će ti milost da osjetiš neizmjernu slast Njegova oprošteнja i Njegova milosrđa.

II Otajstvo utjehe

Neizmjerna Marijina bol koju je osjetila kad je izgubila Isusa bila je nagrađena veseljem što Ga je našla i to u Njegovoj mesijanskoj i božanskoj službi.

Zabrinuti Gospin upit: "Sine, zašto si nam ovo učinio? Tvoj Otac i ja žalosni smo Te tražili" i strogi odgovor Isusov: "Zašto ste me tražili? Zar niste znali da se trebam baviti onim što je Oca mojega?" - otvaraju našem razmatranju bezgranične horizonte na dnu kojih opažamo cilj naše savršenosti.

Tražimo bez prestanka da uvijek bolje upoznamo Isusa, da Ga što savršenije nađemo pomoću prave pobožnosti i da ga čuvamo milošću u svojim srcima i damo dušama preko apostolata.

1. Zašto tražimo Isusa? - "Isus Krist je sve što možete i morate željeti. Želite Ga, tražite Ga, jer je to jedini dragocjeni biser za koji ne smijete oklijevati prodati sve što imate, veli sv. Ivan Zlatousti.

Isus je alfa i omega, početak i svršetak svake stvari. U Njemu se samom nalaze sa svom puninom božanstva sva ostala punina milosti, kreposti i savršenstva. Samo u Njemu smo bili blagoslovljeni sa svim duhovnim blagoslovima. On je jedini Učitelj koji nas ima učiti, jedini Gospodin o kojemu moramo ovisiti, jedina Glava s kojom moramo biti sjedinjeni, jedini Uzor s kojim se moramo poistovjetiti, Liječnik koji nas ima ozdraviti, Pastir koji nas mora hraniti, Put koji nas ima voditi, Istina kojoj moramo vjerovati, Život koji nas mora oživljavati. Jednom riječju: "Sve što nam mora dostajati" (Prava pobožnost, Br.61).

"Vječni se život sastoji u poznavanju Boga i Njegova Sina Isusa Krista. Upoznati Isusa, Utjelovljenu Mudrost, znači mnogo znati. Znati sve, a ne poznavati Njega, znači ne znati ništa", veli sv, Ljudevit iz Montforta.

2. Kako i gdje tražiti Isusa? - Kao Marija s Marijom i u Mariji. Da se dođe što uspješnije do Isusa Krista i da Ga se nađe, Marija je najkraći, najsigurniji, ravni i čisti put (Prava pobožnost, Br. 5o).

"Znate li zašto tako malo napredujete u poznavanju Isusa? Znate li zašto Isusovo svjetlo bježi od vas? Jer ne kucate na vrata iz kojih je svjetlost izašla i rasprostranila se po svijetu: jer ne idete k Mariji. Ako tražite Sina bez Majke, nećete Ga naći", veli kard. Pie.

Sv. Ljudevit Montfort govori: "Vidim mnoge pobožne osobe obaju spolova kako traže Isusa, jedni jednim putem, a drugi drugim. Često pošto su radili cijelu noć mogu reći: "Radili smo čitavu noć, a nismo ništa ulovili". Ovima se može kazati: "Radili ste mnogo, a dobili ste malo. Ali evo, po čistom Marijinom putu i s ovom božanskom vježbom po kojoj vas upućujem napravit ćete gigantske korake prama Isusu Kristu, a da nećete nazadovati ni usporiti svoj korak" (Prava pobožnost, Br 28o i 168). Nitko nam bolje od Nje ne može otkriti ljepote Onoga srca, koje je također i Njezino srce, neizmjerno blago one Krvi koja je i Njezina krv, beskrajnu ljubav Boga Otkupitelja, koji je Njezin Sin.

Marija je najkraći put do Isusa. - Da možemo proučavati sunce, služimo se teleskopima, koji ga približavaju samo na ograničenu udaljenost. Da proučavamo Sunce Pravde, Isusa Krista, Marija je zrcalo bez ljage koje Ga ne samo odražuje u punom savršenstvu, nego nam Ga na dohvat približava.

"Nema mjesta u kojemu bi stvor, razmjerno svojoj slabosti, mogao naći Boga, nego samo u Mariji. Zato je sišao na zemlju. Gdjegod se nalazi, On je Kruh jakih, Kruh anđela, ali je u Mariji kruh sinova."

Tko ide Mariji, ide k Isusu. Marija nije poput drugih stvorova koji nas, ako se uz njih priljubimo, mogu udaljiti od Boga umjesto da nas približe. Naprotiv, Ona nas dovodi do Boga. Najveća je Marijina briga da nas sjedini sa Sinom, kao što je Sinu najmilije da se k Njemu ide preko Marije (Prava pobožnost Br.75). Ne boj se, dakle, potpuno posvetiti Mariji.

"Vjerni Marijin sluga, okružen Njezinom zaštitom i moći nema se čega bojati. Ova bi ljubezna Majka i moćna Vladarica radije poslala bezbrojne legije anđela da pomognu njezinu vjernom sluzi koji se Njoj povjerio, nego da podlegne lukavosti, nadmoći i sili svojih neprijatelja" (Prava pobožnost, Br.21o).

III Otajstvo mudrosti

Apostolat traži znanje.- Znanje se daje samo u razmjeru s onim što se ima.

Moraš zato učiti i razmatrati o Evanđelju, ljubiti Božju Riječ. Moraš steći čvrstu vjersku izobrazbu u kojoj će Gospa

imati mjesto što Joj ga je Bog dao u planu otkupljenja.

Uz to ti je potrebna posebna izobrazba da poznaš Crkvu i njezinu stoljetnu povijest i slavu, uzvišenost i dostojanstvo svećeništva, potrebe duše i misija. Tvoj će apostolat biti plodonosniji što budeš više nastojao steći točne i jasne ideje koje se toga tiču, ideje koje će te poput sjajnih svjetionika voditi stazama dobra.

Nije teško steći ovu izobrazbu. Dovoljno je samo malo žrtve. Odreći se jednog odmora, jednog razgovora ili možda neke dopuštene zabave i odmah se nađe pola sata za učenje vjeronauka, da se pročita koja zgodna knjiga, glasnici i vjerske novine. Budite vjerni razmatranju, duhovnom štivu, konferencijama. Ova će žrtva uroditi obilnim plodcvima. Bez velikog truda steći ćete bogato i dragocjeno znanje koje će vam služiti za apostolat.

Potreba Marijanske izobrazbe.- Jedna je pobožna duša primijetila: "U svom sam životu slušala mnoge propovijedi o Mariji, ali se svi zaustavljaju na teoriji. Pobuđuju samo udivljenje prema Bl.Djevici. Već davno znamo da je Marija sva lijepa, čista, sveta, ljupka i divna. To su nam prepričavali u svim nijansama još dok smo bili djeca. O-no o čemu se nikada ne govori ili skoro

nikada jest: u čemu se sastoji prava pobožnost prama Mariji, potreba i koristi te pobožnosti.

Ako se zaustavljamo samo na površini, ne možemo procijeniti ni iskoristiti golemu pomoć koju nam Bog daje u Mariji. Proučavaj Mariju u svjetlu dogme, povijesti i života ako želiš postići čvrstu Marijansku pobožnost. Pobožnost koja se iscrpljuje u divljenju, koja se zadovoljava ophodima, hodočašćima, vanjštinom, nije dovoljna. "Himbena taktika paklene zmije protiv One koja gnječi glavu, ne ide toliko za tim da zapriječi djela vanjskog štovanja: građenje i popravljanje crkava, kapela, čašćenje pjevanjem, cvijećem i dr., nego ona hoće da otme nutarnji kucaj života Marijanske pobožnosti i da je učini površnom, vanjskom.

Marijanskoj je pobožnosti, dakle, neophodno potreban dogmatski korijen. Danas postoje književna djela koja su prilagođena ljudima svih klasa. Dobro bi bilo da nabaviš jedno, ako ti je moguće.

IV Sv. Josip

Ne možemo završiti ovo poglavlje, a da se ne zaustavimo u razmatranju na trećoj osobi, koja se spominje u ovom otajstvu: na Sv.Josipu, dragom i slatkom Svecu čiji se sjajni lik nameće našem štovanju čas nježno, čas opet snažno.

Pravi zaručnik Bl.Djevice Marije.- On je bio za Nju zaštitnik, oslon, tješitelj, prijatelj, čuvar Njene časti. Njegova je pobožnost prema Mariji bila tako ponizna, tako povjerljiva! Marija je bila Kraljica njegova srca! On je bio potpuno Njoj predan, odan i posvećen.

Moli sv.Josipa da ti udijeli milost da što dublje prodreš u duh prave pobožnosti i da je savršeno proživljavaš.

Isusov poočim.- Znači da mu je Bog potpuno povjerio i u njegove ruke postavio svoga ljubljenoga Sina, učinivši ga svojim predstavnikom na zemlji. Znači da je tako bio čuvar najdragocjenijeg blaga Neba i Zemlje: Isusa i Marije, poglavica sv.Obitelji. Glava zemaljskog Trojstva.

Neki crkveni učitelji misle da je Josip primio tri velika odlikovanja: 1. posvetu još od utrobe svoje majke; 2. da je bio utvrđen u milosti i očuvan od svakoga grijeha; 3. da je uvijek sačuvao netaknutu svoju nevinost.

Pravedan čovjek. - Živeći po uskoj vezi i po otajstvu kod izvora svake svetosti, sigurno je obilno crpao mnogo više od drugih svetaca.

Ako su ona dva učenika iz Emausa osjetila da im je srce raspaljeno ljubavlju za ono kratko vrijeme što su bili s

Isusom, što onda moramo misliti o sv.Josipu koji je živio ne kratko vrijeme nego toliko godina uz Isusa?

Ako je bio dovoljan samo jedan Marijin posjet Elizabeti da posveti sv.Ivana Krstitelja i cijelu Zakarijinu obitelj, koliko je onda to iskoristio za svoje posvećenje sv.Josip koji je tako dugo živio u blizini s Marijom?

Evanđelje ga zove "pravednim čovjekom". Biti pravedan znači savršeno posjedovati sve kreposti, a ne samo jednu. Ima ih koji vele da je njegova svetost veća nego sv.Ivana rstitelja i apostola. Mnogo je više biti Isusov poočim nego njegov preteča ili glasnik.

Kreposti u kojima se vježbao sveti Josip bile su ponizne i skrivene, ali zato velike i sjajne u Božjim očima:

1. Živa vjera. Isus je za sve ljude bio samo mali Nazarenac. Samo je sv. Josip - iako ne kao Marija ali mnogo više od drugih poslije Nje - prodro svojom vjerom u tajanstvene dubine Boga koji je postao čovjekom. Sv.Josip je živio od vjere. To dokazuje njegovo slijepo i neograničeno predanje Providnosti. Usred valova života, u tami koja je obavijala božanske nacrte, u opasnostima koje su prijetile njenu povjerenom blagu nikad nije izgubio svoje veliko pouzdanje.

U svemu je vidio Boga: u događajima i stvarima. Zato ga nikakvo zlo nije za-

desilo u nezgodno vrijeme. Svaka ga je kušnja, makar koliko neočekivana, teška i duga, našla spremna. Patnja i utjeha ostavljahu ga nepromijenjena u njegovu miru i ufanju.

Moli ga da ti iz Neba pošalje svjetlost i snagu koje su ti potrebne da budeš duša kojoj je Božja volja sve: razlog i opravdanje u svakoj stvari.

2. Duboka poniznost. - On skriva veliku tajnu koja mu je poznata i koja bi ga mogla uzdignuti u očima drugih. On zna šutjeti. Ako je istina, kao što jest, da Bog dijeli milosti prama poniznosti svojih sluga, onda možemo misliti kako je bio ponizan sv. Josip, kad je bio dostojan da bude uzdignut na čast zaručnika Bl.Dj.Marije, Isusova poočima i Glavara svete Obitelji. Poniznost je nedvojbeno bila temelj njegove uzvišene svetosti.

3. Neporočna čistoća. - Čistoća sv.Josipa morala je nadvisiti svaku ljudsku pohvalu, ako je imao biti zaručnik Bl.Dj.Marije, Isusov čuvar.

4. Duh požrtvovnosti. - Sv.Josip je najveći uzor samozataje. Proučavaj ga u njegovu životu protkanom povučenošću, šutnjom, siromaštvom i radom. Moli ga da te nauči radiiti u duhu ovih kreposti u kojima se on

vježbao, da ne postaviš ni najmanju zapreku Božjem djelovanju u svojoj duši, da tako postaneš u božanskim rukama plodno sredstvo dobra.

Moć svetog Josipa. - Božja Majka ukazujući se sv. Terezi Avilskoj, reče: "Koliko moj Josip traži u nebu toliko Bog dijeli na zemlji." Usto ju je uvjerila da će na kraju života ljudi plakati što se nisu znali okoristiti pobožnošću prema sv. Josipu koja je toliko korisna i plodonosna. Kada se Isus ukazao sv. Margariti Kortonskoj, radovao se njezinoj pobožnosti prema svome Poočimu i potaknuo ju je da nastavi. "Hoću -reče - da mu svaki dan pridoneseš poklon i izraz štovanja i hvale, jer mi je vrlo drag". Te riječi su ispunile sveticu ljubavlju i poštovanjem prema velikom Patrijarhu.

Nastoj ga i ti upoznati pa ćeš mu se morati diviti. Njegova očinska pojava udahnjuje pouzdanje i odvažnost. Izaberi ga kao zaštitnika svoga nutarnjega života i svoga apostolata. Zazivaj ga već sada kao zaštitnika svoje smrti.

Štuj ga u mjesecu koji je njemu posvećen: Prve srijede svakog mjeseca i svake srijede u godini. Osigurat ćeš tako njegovu veću zaštitu u životu i na smrti.

RAZMIŠLJAJ I ODLUČI:

1. Ako po nesreći grijehom izgubiš Isusa, odmah Ga traži poput Marije i s Marijom pokajanjem - i čim prije možeš - iskrenom ispovijedi.

2. U kušnjama i napastima sjeti se odluke sv. Ivana Berhmansa: "Moli, ponizi se i radi. Budi ustrpljiv, uteci se u Marijino naručje i ne gubi odvažnosti.

3. Nastoj sa svojim apostolatom razveseliti Mariju, da Joj privedeš odmetnute sinove.

4. Budi apostol pobožnosti prema sv. Josipu.

Ž A L O S N A O T A J S T V A

"Može li se reći da netko uistinu ljubi Mariju, ako svojim grijesima vrijeđa, probada, razapinje i pogrđuje bez milosrđa Isusa, Njezina Sina?

Pobožnost prema Mariji je najsvetija i najozbiljnija poslije pobožnosti prema Isusu u Presvetom Sakramentu, pa bi je na taj način upotrebljavati značilo počiniti grozno svetogrđe, najveće i najneoprostivije poslije svetogrđa nedostojne Pričesti"

(Prava pobožnost, Br. 98.-98.).

PRVO ŽALOSNO OTAJSTVO

I S U S O V A S M R T N A B O R B A U V R T U G E T S E M A N I

I Otajstvo kajanja

Uzroci Isusove smrtne borbe (agonije). - Isus je žalostan sve do smrti. Smrtno se bori i znoji krvlju, potišten stravom i smrtnom žalošću. Malo dalje od Njega Njegovi izabranici apostoli - usprkos važnosti časa - spavaju... Ali ne spavaju sile zla: Juda i neprijatelji bdiju jer im je srce puno mržnje. Juda ga izdaje svetogrdnim ugovorom nakon što Ga je prodao... Neprijatelji se približuju ... apostoli bježe, a Isus ostaje u rukama razbojnika.

Približi se pun poštovanja Pokorniku ljubavi, sudjeluj duhovno u Njegovoj smrtnoj borbi i moli Ga da ti dopusti prodrijeti u more boli u koju je On htio potpuno uroniti iz ljubavi prema tebi.

1. Opterećen grijesima svijeta. On, najneviniji, mora se opteretiti grijesima svih vjekova koji su Mu prethodili i svim onima koji će se počiniti do posljednjeg dana. Grijesi svakoga čovjeka predstavljaju teret koji ga teško pritiste, ali Isus nosi sam teret sviju. "Gospodin

je postavio na Njega sve naše zloće" veli Izaija. Strašnog li tereta! On, neizmjerna svetost, pokriven je grijesima kao odurnom gubom i svim mrskim nečistoćama, izdajstvima, napadajima, zločinima, svetogrđima; uopće svim zločama, koje kaljaju i koje će kaljati čovječanstvo! - Takav je Isusov položaj! On ipak kao prečisti Jaganjac, u neizmjernoj ljubavi prema nama prima i to da bude smatran grešnikom. Pokriven plaštem sramote prikazuje se Ocu da pred sudom Njegove pravde ispovjedi sve grijehe ljudi. Ne samo da ispovijeda jedan po jedan, nego osjeća neopisivu sramotu, neizmjerno kajanje, pa iz dubine bola i poniženja u koje je ugreznuo, najponizije moli za oproštenje".

Ali grijeh, to nečisto blato i odurno zlo kojega teret osjeća, baca Ga u takvu bol da prostrt licem na zemlju jeca u smrtnoj stisci. Što Isus trpi u srazmjeru je s Njegovim saznanjem o grijehu, s jedne strane, i s neizmjernom Božjom svetošću s druge strane. Mi ne poznamo grijeh u svoj njegovoj strahoti.- Grijeh je nepojmljivi neposluh Bogu, o kojemu imamo tek nesavršenu, nesrazmjerna spoznaju. Samo Bog pozna zloću grijeha, a pokazuje nam njegovu težinu na vidljiv način u Isusovoj smrtnoj borbi u vrtu i u ostaloj muci.

MOLITVA

O Isuse, koji si bio optrećen zlo-ćom cijeloga svijeta, Ti si nosio također i žalosno breme mojih grijeha! Ti si u onom času vidio sve moje pojedine grijehe, pa i one kojih se više ne sjećam, a u koje svakodnevno lakoumno upadam. Ti si tačno mjerio njihov broj i težinu i podnosio si duboki stid koji sam ja morao podnijeti. Ti si podnio za mene, upravo za mene, tjeskobu i osamljenost... koje su razdirale Tvoje srce. O Isuse, za smrtnu stisku koju si podnio u vrtu, daj da shvatim što je to grijeh! Daj da ga zamrzim. Sačuvaj me uvijek od toga velikoga i jedinoga zla! Neću Te više nikada uvrijediti! Primi, Gospodine, uzdah naknada što ga iskrena bol trga iz moje pokajničke i žalosne duše! Oprosti, Isuse, moje grijehe i grijehe moje jadne braće!

Očev gnjev i napuštanje.- Ne samo da se je Isus zaodjenuo u naše zloće i da ih je ispovijedio božanskom veličanstvu, nego ih je još morao ispaštati u Getsemanskom vrtu i na svome tijelu na drvu Križa. On jamči za nas i mora platiti naš dug do posljednje pare. Otac počinje ranjavati srce svoga Sina pravednom srdžbom i oštrinom svoje pravde.

Zamisli Isusa, neizmjernu krotkost, kao plijen straha kad je osjetio Očevu srdžbu! On, koji je bio Očeva nada, iz-

gleda da Ga je sada Otac napustio! On, koji je živio samo za čas svoga Oca, postaje predmet sramote i kazne. Bol nekih duša iza grijeha, ili pak nekih svetaca kad su bili lišeni osjetne Božje prisutnosti, samo je slaba slika onoga što je Isus osjetno trpio kad Ga je Otac napustio.

Predviđanje muke. - Pred Isusovim duhom prikazuje se žalosna muka u svim svojim fazama: vidi izdajstvo, zapuštenost, pogrde i poruge vojnika i svjetine, bičevi, trnje, nepravedna osuda, križ na kojemu će umrijeti nakon trosatne grozne patnje.

Beskorisnost Njegove smrti.- Najviše Mu boli zadaje što predviđa nezahvalnost ljudi. To Mu tjera iz žila vrelu krv. Predviđa bezbrojne grijehe koji će još pokriti zemlju i milijune duša za koje mora umrijeti, a koje će se svojom krivnom osuditi. Zato se tuži sa psalmistom: "Koja korist moje krvi?"

Obuzima Ga neopisiva zapuštenost, strah; zgražanje i žalost provaljuju u Njegovo srce. Počinje se bojati patnja koje Ga čekaju; obuzima Ga smrtni očaj gledajući golemu rijeku nezahvalnih sinova koji će biti nezahvalni Njegovoj ljubavi, prezirati Njegov zakon, pogaziti Njegovu Krv i tako se zauvijek izgubiti.

Napuštanje Njegovih najbližih.- Veoma se smuti i kao izgubljen moli milost: "Oče, ako je moguće neka me mimoiđe ovaj tako gorki kalež, ali ako ne može biti da ga ne pijem, neka bude Tvoja volja, a ne moja!" Ovako moli tri puta dok Ga Božja pravda pritiše, a Nebo ne odgovara na Njegove molbe. I nastavlja moliti, smrtno se bori i znoji krvavim znojem, dok tri apostola ne znaju ni jedan jedini sat bdjeti s Njime, dosađuju se i spavaju.-

Kako bi rado primio izraze najmanje samilosti i utjehe od svojih najbližih, ali to ne nalazi! "Tražio sam tješitelje i nisam ih našao" (Ps.68).

Samoća svetohraništa.- Ovaj nehaj njegovih najintimnijih prijatelja najteža je bol Njegove muke. I kao da to nije bilo dosta! Krist je te strašne noći u duhu vidio bezbroj svetohraništa širom svijeta u kojima će se obnavljati ovaj isti prizor. Veliki Četvrtak nije drugo, nego preludij duga niza vjekova u kojima će se obnavljati ljubav i Njegova smrtna Muka; u kojima će Isus biti naš osamljeni Gost u svetohraništima. Kao u Getsemanskom vrtu On je još i danas veliki Neznanac, veliki Zaboravljenik, čak i od svojih najmilijih! On ostaje uz nas i želi da s nama dijeli naše veselje i naše boli. Ali jao! Uvijek Ga smatramo Gostom i odnosimo se prema Njemu u stanovitoj udaljenosti.-

On je gotovo stranac među svojima! Zato je rekao sv.Margariti da je Njegova najveća žalost što je nepoznat u vlastitoj kući, među svojima...

MOLITVA:

Evo me ovdje s Tobom, Gospodine, ujedinjena sa svim srcima koja Te ljube širom čitava svijeta. Zamišljam da se nalazim uz Tebe one svete Getsemanske noći. Bacam se pred Tvoje noge da Ti se klanjam, da molim za oproštenje za sve boli i patnje kojim smo one noći mi bili uzrok sa svojom hladnoćom, nezahvalnošću i grijesima. Ovdje sam da dijelim s Tobom smrtnu borbu, da Ti iskažem svu svoju ljubav i zahvalnost za plodove muke i smrti. Dopusti da budem Tvoj anđeo tješitelj! Dopusti da Ti sto puta ponovim: Srce Isusovo u smrtnoj borbi, htjela bih Te ljubiti i tješiti za sve one koji Te žaloste i koji Te ne ljube. Obožavani Učitelju, htjela bih uništiti ravnodušje koje okružuje Tvoju osamljenu tamnicu. Isuse, daj meni i svima koji hoće da dijele Tvoje boli, žarku euharistijsku, apostolsku ljubav, da nadoknadim čovjekovu nezahvalnost i zaborav. Molim Te, preobrazi me u veliku dušu koja je spremna da daje zadovoljštinu!

II Otajstvo suosjećanja

Naše patnje koje je Isus vidio i pretrpio.- Isus nije u vrtu samo uzeo na se naše grijehe da ih ispašta i da za njih zasluži oproštenje, On je također na sebe uzeo sve naše žalosti i patnje da nam zasluži jakost u podnošenju i milost da ih posvetimo sjedinjujući ih s Njegovima.

Sva ta golema hrpa ljudskih boli nema po sebi moć da nadoknadi ni za najmanji grijeh, ni da zasluži najneznatniju milost. Samo ujedinjena s Isusovim patnjama bol postaje zaslužno sredstvo nakonade, cijena otkupljenja. Samo tako može se naći rješenje tajanstvena problema boli. Kako je utješna misao da je sve moralne i fizičke boli Isusovo Srce kušalo prije nas; da je naš život Isus prije nas proživio. Nije u Božjemu planu da potiskuje patnju. Bol ostaje veliki zakon ispaštanja i obnove; ali, koje li utjehe da možemo sa sigurnošću misliti u čaše svojih bolova da nas je Isus kroz veo suza i krvi, koje su ispunile Njegove bolžanske oči, gledao nježnim i samilosnim pogledom ljubavi govoreći: "Mala dušo, ne boj se! Mi ćemo zajedno putovati... Ja ću te braniti u tvojim olujama, a ti ćeš trpjeti sjedinjena sa mnom, počivajući na mom Srcu" (P.Matteo).

Kako će biti veliko naše veselje u

nebu kada doznamo da je Bog - Čovjek s nama suosjećao!

Sličnost našim agonija s Isusovim.- a/RAZOČARANJA - Često propadnu naši planovi koje smo tako dugo pripremali, raspršе se ideali o kojima smo sanjarili, ružičaste nade se pretvaraju u gorka razočaranja, a naši teški poslovi rađaju samo trnje. Isus je htio kušati ovu žalost: sav Njegov apostolski rad i strpljivo nastojanje oko izgradnje apostola zar se nisu prividno sveli na žalosni slom? Taj se slom svagdano ponavlja zbog nevjere tolikih duša koje ne odgovaraju ljubeznom nastojanju Njegove milosti... Nijesi li možda i ti bio među njima? Sam On zna uzrok nekim nenadanim i neprestanim protivštinama koje nas često obore. On ne zaustavlja bujicu nesreće jer je to naša prava korist. Iako nam nije uvijek dano da osjetimo Njegovu božansku prisutnost, On nam je blizu u svim časovima očaja koje proživljujemo i sudjeluje u svim našim razočaranjima. Sjećajući se teških patnja svoje agonije dolazi k nama, pritišće nas na svoje grudi koje neprestano za nas kucaju ljubavlju, a naročito u najbolnijim protivštinama života. Isus nam je toliko blizu kada nas bol otrgne od zemlje! Križ ostaje uvijek krvavi i spasonosni most, koji spaja naše žalosno i razočarano srce s Njegovim srcem koje trpi.

b/ NEZAHVALNOST - Isus je neizrecivo trpio zbog zloće kojom su ljudi platili Njegova dobročinstva.... I nama se dogodi da približimo svoja usta gorkom kaležu nezahvalnosti koji je gorči od same smrti. Svijet često plaća dobročinstva najprije riječima i posmijehom, a onda s nevjerom i zlobom... Primimo u duhu pokore ove okrutne muke i molimo za one koji našem srcu zadaju tako osjetljivu ranu, tako široku i duboku koju smo mi svojom nezahvalnošću zadali toliko puta ljubljenom Srcu Isusovu.

c/ NESHVAĆANJE - Kako smo žalosni kad nas gdjekad dobre osobe, nama najdraža bića ranjavaju i osuđuju zbog tobožnje revnosti i savjesti. Ljudski je prevariti se! Ali Isus sve zna i dopušta kako bi nas prisilio da svoje pouzdanje stavimo samo u Njega i zato da možemo snositi tu veliku bol kao naknadu za sva pomanjkanja nježnosti s kojima smo mi koji smo posvećeni Njegovoj službi, ražalostili Njegovo bolno srce.

d/ OSAMLJENOST - Isus nas koji put kuša time da nas naši zaborave. Često nas bolesti i godine izoliraju od ostalih ljudi kidajući veze za koje smo mislili da su vječne. Može se dogoditi da se od nas udalje čak i oni koji su trašili našu ljubav, pomoć i naše žrtve - da se udaljuju od nas i mislima i osjećajima. - Ili nas okrivljuju zbog klevete i mržnje ponizujući nas. O kako

je bolno dozivati, a biti uvjeren da će se naš glas izgubiti, da neće naći odjeka! - O kako je bolno plakati, trpjeti, željeti ljubiti, a ostati osamljen!... U dnu duše onoga koji ovako trpi ima nešto od groznih patnja što je sam Isus kušao u svojoj smrtnoj borbi: dosada, odvratnost i umor života.

Ima patnja koje nam ne dopuštaju ni da plačemo, od straha da nas ljudi neće shvatiti ili da će se čak i ismjehivati našim suzama. Ima patnja koju ni jedna ljudska samilost ne bi znala ublažiti. Šutjeti kada se umire u sakrivenoj, intimnoj agoniji, znači umrijeti dva puta!... I Isus je tako bio napojen neizmjernom gorčinom koju nitko nije mogao, niti može, a niti će ikada shvatiti.

Samo nas Isus može utješiti.- Oh, kako nam je On potreban u časovima kad smo bez svake utjehe! Samo On može izmjeriti i shvatiti težinu naših bolova, jer nitko kao On nije upoznao ovu strašnu osamljenost! U ovim časovima smrtne šutnje kada se osjećamo sami, uronjeni u ponor zaborava i okrutnog nehaja, hrlimo k Isusu jer nadasve u tim časovima Njegovo nas izmučeno Srce sjeća što je Ono pretrpjelo da nam donese osmijeh i vedrinu.

Idimo k Njemu i molimo dobrog Učitelja da nam da snage da u šutnji, bez mrmljanja i kao naknadu podnosimo svoj

dio agonije za posvećenje onih koje ljubimo i zbog kojih se naše srce možda toliko muči.

Patnje apostolata - Poput sv. Terezije Malog Isusa naučimo se posvećivati svoje getsemanske ure apostolatu. U tom satu mislimo na primjer na kojeg poznatog svećenika ili kojeg udaljenog misionara koji možda baš u tom istom času proživljuje Getsemanski vrt ili Kalvariju koja je teža od naše. Možda ga nitko ne pozna, ali zato ga pozna Bog! Prikažimo za njega sve svoje patnje da mu Gospodin udijeli snage i oplodi njegov rad; da mu da snagu i plodnost mučenika. U posljednjoj bolesti sv. Male Tereze bolničarka ju je svjetovala da se prošeta svaki dan po vrtu. Ovaj savjet je za nju postao zapovijed. Jedno poslije podne videći je neka sestra kako teško hoda, reče: "U ovim okolnostima bi bilo mnogo bolje da se odmarate jer Vam šetnja ne može koristiti. Vi se ovako iscrpljujete". "To je istina - odgovori - ali znate li tko mi daje snagu?.. Dobro, ja hodam za jednog misionara. Mislim da se tamo daleko jedan od njih možda iscrpio u svojim apostolskim putovanjima. Prikazujem svoj napor Bogu da unjegov." Ovaj sveti primjer sv. Male Tereze neka nam služi kao poticaj u svim našim getsemanskim časovima.

MOLITVA

O moj dobri Isuse, uza svu prirodnu nesklonost neću. više odbijati trpljenja čiju vrijednost potpuno ne shvaćam, ali vidim njihovu potrebu i blagodati. U ime svih onih koji u ovom času trpe, a koji možda ne misle, sjedinjujem se s Tobom, o Isuse, čitavim svojim srcem.

Hoću i primam, o moj Bože, ono što si od vječnosti za mene odredio na Tvoju slavu za moj spas i za spas grešnika i nevjernika. Od ovoga časa žalim sva tužakanja, mrmljanja i nestrpljive pokrete koje bih mogao učiniti u skrajnoj boli i ponavljam s dubokom vjerom Tvoje, iz dubine srca izgovorene riječi: "Oče, ako je moguće, odaleči od mene ovaj kalež", ali, ako to nije Tvoja volja i ako je za mene bolje da ga pijem, daj mi milost, pošalji mi svoga anđela da mi pomogne i "neka se vrši Tvoja volja, a ne moja."

O Isuse, u srmtnoj stisci hoću da uz Tebe naučim trpjeti s vjerom i ljubavlju. Želim samo za Tebe sačuvati djevičansku tajnu mojih boli i molim Te da naučim trpjeti ljubeći i da znam spašavati trpeći.

III Otajstvo suotkupiteljstva

Marija suotkupiteljica. - Samo je jedna osoba sudjelovala u smrtnoj borbi Isusovoj bdijući, prostorom daleko, ali duhom vrlo blizu: Blažena Djevica Marija, koja je osjetila u svom srcu svaku patnju Sina, kušajući s Njime svu gorčinu kaleža... Samo je Marija izmjerila ogromnu težinu grijeha koji su na strahoviti način iznakazili lice božanskoga Sina prije nego ga je bijes krvnika pokrio pljuvačkom i modricama!

Prikaži i ti Bogu po Marijinim rukama Predragocjenu Krv Isusovu prolivenu u Maslinskom vrtu da isprosiš pravu bol za grijehe i ponizno, duboko i pouzdano pokajanje koje će ne samo očistiti tvoju dušu od grijeha, nego će uspjeti izbrisati kazne koje duguješ. Marija je savršeni uzor onih duša koje ljube i žele dijeliti s Kristom Njegove boli. Ona je savršeni uzor onih duša koje prinose zadovoljštinu i žele s Kristom ispaštati za grijehe ljudi i trpjeti za spas čovječanstva. Zar ne ćeš i ti biti među njima?

"O Isuse, evo me! Dolazim Ti u pratnji moje i Tvoje slatke Majke koja te je sama toliko tješila u smrtnoj borbi u vrtu. Sjedinjujem se s čuvstvima koja su obuzimala Njezinu dušu one žalosne noći. Sjedinjujem se s Njezinim bolima.

Njezinim poklonima i Njezinim molitvama. Prikazujem Ti Njezino bolno srce, prikazujem Ti Njezinu ljubav koja je Nju potakla da bude naknada za nas i postade Žrtvom za sve ljude. Učini me, o Isuse, dionicom Njenih osjećaja i dopusti da Ti ja najbijedniji od Tvojih siromašnih stvorova prikažem svoje ponizne naknade zajedno s Marijom".

Razmišljaj i odluči: 1.Kad ideš na ispovijed, sjeti se da je Isus vidio jedan po jedan tvoj grijeh koji sada ispovijedaš i da su oni bili uzrok Njegove smrtne borbe.

2. Nastoj koji put obaviti getsemansku uru naročito u osvit prvoga petka.

3. Moli za tisuće umirućih koji se svaki dan spremaju ići Bogu. Tvoja molitva može isprositi nekoj duši plodonosnu milost da postigne spasenje.

II ŽALOSNO OTAJSTVO

B I Č E V A N J E

I Otajstvo zadovoljštine

Pilat uzme Isusa i dade Ga bičevati (Ivan 19,1).- Ove kratke jezgrovite riječi Evanđelja otvaraju našem razmatranju nove izvore boli. Može se reći da ni jedan dio Isusova tijela nije bio pošteđen. Hvatanje i nečovječno ponašanje nastavilo se nečednim pogrdama Sinedrija, gdje je Isus bio prostački ispljuskan i cijelu noć ostavljen na milost i nemilost stražara koji, poživinčeni, nečuvenom surovošću nastupiše protiv Njega.

Pilat, koji je ipak upoznao Isusovu nevinost, osudi Ga na bičevanje samo da se oslobodi vike mnoštva i da ugodi židovskim poglavicama. Bičevanje je u istinu bolna kazna kako nam pričaju hi storičari onoga vremena. Redovito su četiri vojnika najprije bičevali žrtve kojе su bile osuđene na križ. Čitava je četa htjela sudjelovati u okrutnoj Isusovoj kazni. Slobodne su građane tukli šibama, dok su za robove upotrebljavali kožnate bičeve. Proučavanjima svetog Pisma i prema tekstu Evanđelja, za Isusa upotrijebiše bičeve. Bičevi su bili napravljeni od uskih remenja, pričvršćeni

za jednu ručicu, a na dnu su završavali sa dvije metalne kuglice. Svaki udarac biča ostavljao je na tijelu duboke modrice koje su onda pomalo postajale žive rane. Ako bi se uza sve to bičevanje nastavil» (što se stvarno s Isusom i dogodilo), svaki novi udarac otkidao je komadiće kože i mišića tako da su se vidjele kosti. Mnogi su umirali pcd ovim mučeništvom, drugi su nosili posljedice čitava života. U kratko:Presveto Isusovo tijelo posta jedna rana, tako da se mašta ustručava predstaviti tako strašan prizor. To bijaše istinska, kruta i žalosna realnost. Samo je umor zaustavio ruke krvnika.

Uzimam nekoliko strana iz viđenja Ane Katarine Emmerich, Njemice iz 18.st. koja je bila često u zanosu. To će nama bolje služiti da shvatimo ono što je Isus morao trpjeti da zadovolji za našu putenost.

"Pilat, slabić i ulizica, izgovorio je više puta riječi koje su sadržavale sramotnu proturječnost: "Ne nalazim na Njemu nikakve krivice. Dat ću ga dakle bičevati a onda ću Ga pustiti na slobodu". Ali Židovi nastavljahu vikati:"Raspni Ga! Raspni Ga!"

"Onda razbojnici uzeže Isusa. Gurajući i lupajući povedoše Ga kroz gužvu bijesne svjetine do stupa koji je bio određen za bičevanje. Odmah dodoše izvršitelji koje su izabrali među najgorim

zločincima s granice Egipta. Oni su radili kao robovi u Jeruzalemu na javnim zgradama i vodovodima. Radi njihove okrutnosti često su ih izabrali kao izvršioce kazna u pretoriju. Na tom istom stupu su ti isti ljudi na smrt bičevali već nekoliko nesretnih krivaca. Na njihovu izgledu se opažalo nešto surovo,sotonsko.Osim toga bijahu pijani.

Počeli su udarati Spasitelja šakama vukući Ga konopom, a On se nije ni najmanje opirao. Prostački Ga vezaše za stup. Nije moguće opisati divljaštva onih bijesnih pasa protiv Isusa. Strgnuli su Mu s leđa porugljivi plašt kojim Ga je bio ogrnuo Irud, bacivši Ga na zemlju. Isus se je pred stupom tresao dok su Mu ježurci prolazili čitavim tijelom. Jedva se držao na nogama, a ipak se požurio da uzme odijelo svojim jadnim natečenim i krvavim rukama.

"Dok su Ga krvnici udarali, On je ganut molio i upravljao svoj pogled prama Majci koja je od duboke boli, gotovo bez svijesti, stajala u jednom kutu susjedne dvorane. U tom se času okrenuo prema stupu da sakrije svoju golotinju i reče: "Odvratite pogled od mene."

... Od vremena do vremena čula se vika: "Neka umre! Propnite Ga!"... koja je dolazila kao gusti oblak oluje da pokrije pune blagoslova bolne uzdahe Isusove. Slijedio je čas šutnje, dok je Pilat raspravljao sa svjetinom. Ali su se

tada čuli udarci biča, Isusovi jecaji, podžižanja stražara, blejanje vazmenih janjaca koje su tamo malo dalje prali pripravljajući ih za vazmenu žrtvu. Ovo blejanje bijaše osobito ganutljivo...To su bili jedini glasovi koji su se stapali s Spasiteljevim jecajima.

"Međutim, neki stražari poglavica svećenika približavali su se krvnicima i potajno ih podmićivali. Doniješe im i jedan vrč pun crnog soka od kojega se postaje bjesniji. Nakon četvrt sata dva krvnika su zamijenila onu dvojicu koja su do sada bičevali Isusa. Tijelo Spasiteljevo je bilo pokriveno nabreknutim, crnim i crvenim mrljama iz kojih je tekla krv na zemlju. Sav se je tresao i trgao u grčevitim napadajima. Oko Njega su se čuli poklici najgorih nepravda i poruga. Druga dvojica krvnika navale na Isusa novim bijesom. Njihovi su udarci tako razderali čitavo Isusovo tijelo da je krv daleko prskala i mučiteljima su bile krvave ruke sve do lakata. Isus je jecao, molio i tresao se.

Novi razbojnici novom snagom biče-vahu Isusa, a svaki udarac otkidao je čitave komade mesa. Ah, ni jedna ljudska riječ neće biti nikada kadra opisati ovaj užasni i bolni prizor! Čitavo je Spasiteljevo tijelo postalo jedna rana. Od glave do pete nije bilo netaknutog dijela. Gledao je svoje mučitelje svojim božanskim očima punim krvi kao da ih je molio za malo samilosti, ali su oni još

jače bjesnili nad Njegovim jadnim i izmučenim tijelom",

Klanjaj se Isusu u ovom groznom stanju u koje Ga je dovela ljubav. Pred ovako strahovitim mučeništvom u napasti smo da se pitamo: "Čemu te skrajnosti u mučeništvu i pogrdama? Zar je naše spasenje tražilo tako velike žrtve?

Ljubav, božanski zanos ljubavi prema ljudima učinila je da Isus podnese toliko pogrda i bolova. Bez bičevanja ne bismo dovoljno razumjeli koliko nas ljubi. Svaki udarac biča poklik je ljubavi i poziv na ljubav!

Osim toga, bez bičevanja ne bismo mogli razumjeti kako su strašni nečisti grijesi. On je tako htio platiti naše nečednosti, nečistoće i pretjeranu mekoputnost s kojom njegujemo svoje tijelo i nedopuštenu slobodu koju dajemo svojim osjetilima!

O Isuse, na Tvojemu je tijelu krvlju i modricama ispisano što je grijeh, osobito nečisti! Isuse, smiluj mi se! Za ljute boli koje si podnio u bičevanju, obećajem Ti da ću odvažno reći svojim strastima: "Ne!" Ti u svetoj Pričesti budi moj jaki oslon protiv svih zavođenja, da nadvladam svoja osjetila koja bi htjela dušu podvrgnuti tijelu.

II Otajstvo pokvarenosti

Nastavak bičevanja.- Oni nitkovi nisu još iščezli. Imaju svoje nasljednike, imaju bijednike koji produžuju Kristovo bičevanje, a to je mnoštvo onih koji obeščašćuju svoje krštenje gazeći sve zakone morala i stida.

Sotona je pustio uzde svijetu protiv Krista. Uspio je prodrijeti duboko u kršćanske redove pa okrutno pljuska i bičuje Božanskog Učitelja. Pogled na opću odvratnu raspuštenost koja danas vlada u svijetu sve zabrinjava. Badava se zavaravati: na rubu smo ponora na čijem se dnu valja potok društvene pokvarenosti. Obitelj je potresena u temeljima od nemorala... Podrovani su temelji obiteljskog svetišta, čak su obeščašćene veze kršćanskog braka, ponižene i iznakažene njegove privlačivosti. Sramotno je bačeno u blato ono čime je Isus pobožanstvenio brak dižući ga na sakramenat: materinstvo i ljubav.

Razmišljajmo kako je Isus nemilosrdno porugan i bičevan od parfimirane i elegantne poganske razvratnosti koja slavi slavlje sudjelovanjem kršćana i kršćanki koji misle da su na taj način moderni i duhoviti. Činimo pokoru i djela naknade barem mi koji bismo morali biti Kristovi apostoli i nositi Ga svome bližnjemu. Nastojmo odstraniti od tisuće krivaca groznu kaznu koja im prijeti.

Ispit savjesti: Nisi li možda koji put popustio varavoj zamamnosti života iz ljudskog obzira, iz znatiželje ili slabosti? Zar nemaš baš ništa sebi predbaciti? Misli na to pred Svetohraništem! Ako si pogrješio, Isus ti oprašta, ali uz uvjet da ćeš popraviti prošlost.

III Otajstvo samozataje

Mrtvenje je sredstvo posvećenja.- Bez svladavanja krepost nema čvrstoće, djelatnosti ni ljepote.

Narav se protivi mrtvenju. U naše dane ga uopće ne razumiju, a moderna pobožnost često zanemaruje. Eto zašto ima toliko mlitavih duša i bez karaktera; eto uzroka nestalnosti u dobru, propasti tolikim dobrim ustanovama i čestim žalosnim izdajstvima.

Samozataja je snaga. Bez fizičkog i moralnog bičevanja, tj. bez nutarnjeg i vanjskog mrtvenja ne može se nikada biti potpuno čist. Na zlo nas privlači pohota. Robovi smo strasti i zlih navika. Samo nas mrtvenje može očuvati i osloboditi. Kao što je konju potrebna ostruga, tako je teškoj naravi potreban duh samozataje.

Svi su sveci bez iznimke imali ovaj ideal i slijedili ovaj put. Sveti Vinko kaže: "Bez vanjskog mrtvenja, unutarnje mrtvenje je kao duša bez tijela". Ili: "Mrtvenje grla je abeceda duhovnoga ži-

vota.

Samozataja je stoga ne samo zaštit na krepost, nego također i sredstvo napretka. Ljudski je život neprestana borba protiv nas samih, protiv svijeta i vraga. Toliko ćemo više biti pobjednici, koliko jače, oboružani molitvom i samozatajom, stupimo u borbu. Da pobijedimo, treba nam mrtvenje. Isus je rekao: "Ima vragova koji se ne mogu svladati nego samo postom (tj.svim vrstama mrtvenja)i molitvom."

Samozataja - sredstvo apostolata.- Ima duša čije želje ne nadilaze pošteni kršćanski život. Za takve je dovoljno mrtvenje koje štiti od zla, a to je ustrpljivo podnošenje životnih patnja, podlaganje crkvenim propisima o postu i nemrs[illegible]. Ima i drugih duša koje hoće da tješe Isusa i da sudjeluju u Njegovoj spasiteljskoj misiji One govore: "Neću dopustiti da On sam povećava slavu Očevu spasavanjem duša, Povećavati ću je i ja s Njime". Njima nije dovoljno obično mrtvenje, nego traže ono koje stavlja na kušnju ljubav i koje je oživljava, a to su svojevoljno nametnute patnje koje trpe s Isusom, zadovoljštine koje tješe Njegovo Srce i pomažu Mu spasiti tolike duše.

Zar nećeš i ti biti među ovim izabranim dušama? Ne treba ti daleko traži-

ti patnje i mrtvenja koja laskaju samoljublju. Imaš toliko prigoda za svladavanje u običnom životu, u saobraćaju s bližnjim!

"Koliko se veselja pribavlja dragom Spasitelju kad npr. tjeramo od sebe jednu ispraznu misao, prekidamo besposleni razgovor, suzbijemo krivi sud o bližnjemu, gušimo neku previše svjetovnu simpatiju, svladamo želju da govorimo, izbjegavamo primiti priznanje štovanja ili laskavu riječ, ne rečemo nešto duhovito što bismo htjeli reći, ugušimo u sebi svaki pokret uživanja!

O, kako je lijepa žrtva ne pogledati neke stvari poštene i dopuštene! Odreći se neke nepotrebne utjehe, onog previše udobnog položaja, drage zaposlenosti, ugodnog štiva!

Naročito je Bogu ugodno kada strpljivo snašamo zajedljivu riječ i ne odgovorimo, optužbu a ne opravdamo se, duševnu patnju ili tjelesno neraspoloženje, a ne tužimo se nikomu, prostački postupak a ne osvetimo se!

Isto je tako lijepo nikada se ne pokazati sjetnim ili žalosnim usprkos protivnostima i fizičkim patnjama, uza sve poslovne neprilike, radne prenatrpanosti, unutarnjih dosada i dodijavanja onih koji nas okružuju.

Konačno treba biti uvijek spreman na uslugu, osmjehnuti se kada bismo naj-

radije plakali, mirno primiti nezahvalnosti nakon toliko iskazanih dobročinstava i na zlo odgovoriti dobrim. Oh, kako sve ovo posvećuje, kako je sve ovo plodonosno!" (SCHRYVERS).

Ispitaj se malo i uredi ovaj odsjek duhovnoga života!

Blažena Djevica Marija i bičevanje.- Kakvu je bol morala osjetiti kad je prisutna tijelom ili samo duhom vidjela da su s Isusa svukli ono odijelo što ga je ona s toliko ljubavi satkala i izložili drskim pogledima nitkova i rulje! Što je istom kušala kad je gledala da pada pred stupom u svoju vlastitu krv? Kako su morale grozno odzvanjati u njezinim ušima riječi sv.Pisma: "Crv sam, a ne čovjek!" Samo je Marija potpuno shvatila ovo otajstvo poniženja i ljute boli!

Grijeh čini dušu robom sotone i strasti. Zato Isus mora ispaštati kaznom koja je bila određena samo za robove. Osobito nečisti grijeh čini dušu najnižim robom vlastitoga tijela. Pravo je dakle da bude zadovoljeno za boli i za razdiranje mišića tog najnevinijega Tijela. U ovom otajstvu žalosna Gospa prikazuje svima nam izmučeno tijelo svoga Isusa i svakome napose ponavlja s tugom u srcu i u glasu: "Gledajte kako su vaše nečednosti, ružna ponašanja, iznakazile tijelo

moga božanskoga Sina! Ni pogledom na ovaj prizor ne znate se odreći tolikih intimnih grijeha, grješnih zabava i čitanja koje razdiru vašu dušu, nečednemode što s vašom dušom kvari i druge duše. Ni ovaj prizor vas ne može uvjeriti da mrtvite svoja osjetila, da vam strasti ne razore duh. Zar vam sve ovo ne govori o potrebi samozataje, ako hoćete biti čisti i veliki apostoli?"

Bl.Djevica Marija se kla njala Predragocjenoj Isusovoj Krvi koja je bila prolivena okrutnim bičevanjem. Videći krvlju poškropljen pod, zidove i odijela mučitelja, mislila je da je bilo potrebno ovo prolijevanje krvi da očisti tolika mjesta i tolika odijela. Ovom svetom prolijevanju Krvi duguju svećenici svoje sveto zvanje, a djevice svoje čiste haljine, mučenici grimiz svoga mučeništva, a svi sveci svoje kraljevske nakite...

Ujedini se s osjećajima srca Bezgrešne, žalosne Bl.Djevice Marije i moli je da ovo prolijevanje krvi bude i za tebe očišćenje i blagoslov pa ponovi: "Krvi, Kristova, izvore otkupljenja i kupko spasa, krštenje čistoće, povrati mi nevinost, milost i svetost!"

RAZMIŠLJAJ I ODLUČI:

1. Neka bude plod ovoga otajstva što osjetljiviji oprez u pogledu čistoće, veća strogost u mrtvenju, veća čednost

u oblačenju.

2. Moli milost da izbjegneš ili nadvladaš opasnosti s kojima radi svoga položaja ili apostolata moraš doći u dodir u zlu i pokvarenu svijetu.

III ŽALOSNO OTAJSTVO

T R N O V O K R U N J E N J E

I Otajstvo okrutnosti

Katarina Emmerich, koja je imala viđenje, priča: "Isus je još ležao pokraj stupa, a već se vraćaju oni objesenjaci pa Ga šakama i štapovima sile da se digne. On se pruži puzeći da uhvati pojas kojim je bio opasan. Ali oni bijednici smijući se bezobrazno bacaju pojas sve dalje, pa se jadan Isus morao savijati po zemlji u svojoj krvi i golotinji poput zgaženoga crva da ga dohvati i da pokrije ranjene i natečene boti i da pokrije ranjene i natečene bokove.

Kad su Ga konačno uspravili ne dadoše Mu vremena ni da se obuče nego Mu baciše haljinu preko golih leđa i divljački Ga guraju prema unutrašnjem dvorištu gdje je bila stražarnica. Tamo su dokoturali podnožje nekog stupa u čiju su udubinu postavili nisko okruglo sjedalo, koje opakom zlobom posuše oštrim kamenjem i crijepovima.

Zatim skinuše s Isusa haljinu koja se bila već prilijepila uz ranjeno tijelo otvarajući Mu tako sve rane i mučeći ponovo ono sveto tijelo. Na izranjena Mu leđa bace neki stari crveni plašt koji Mu nije dosezao ni do koljena. Potežu

Ga do već pripravljenog sjedala pa Ga onako gola surovo bacaju na sjedalo. Na taj su način htjeli upotpuniti svoje izrugivanje prikazujući Isusa postrojenoj četi u Pretoriju kao kralja sramote. Uzeše krunu od vrlo oštrih bodljika koju su još prije ispleli i silom Mu je nabiju na glavu dodavajući toj boli i sramotno izrugivanje. Tada Mu postaviše u ruke trstiku kao žezlo te Ga svim svojim ponašanjem teško vrijeđahu porugama, kao da su Ga uistinu okrunili za kralja.

U ovim su neumjesnim šalama išli tako daleko da su se pred Njim kreveljili, prigibali koljena i izazivali Ga govoreći: "Zdravo, kralju židovski!" - Pljuvali su Mu u lice, pljuskali i tukli trskom po glavi tako da su bodljike sve dublje prodirale. Konačno, da završe i smjehivanje, prevrnu Ga sa sjedala na zemlju pa Ga udarcima prisiliše da se digne. Rimski su se vojnici zabavljali ovim nečovječnim prizorom, smijali se i klicali podbadajući tako sve više tu đavolsku ruļju, kao što se pljeskanjem potiču komedijaši.

Ne mogu se ponoviti svi prosti i okrutni postupci koje su izmislili oni nesretnici da osramote našeg dragog Spasitelja. Isusa je, međutim, mučila strahovita žeđa i tresla jaka ognjica koju su zazvale rane onog barbarskog bičevanja. Njegove su oči bile pune krvi, a tako i lice i brada. Mnogo Mu je na prsima rastr-

gano sve do kosti, jezik grčevito stisnut. Samo je krv, koja je tekla s čela okrunjena trnjem, osvježavala malo Njegova jako otvorena i zapaljena božanska usta koja su više nego ijedan dio lica postala cilj onih krvnika i njihovih gadnih pljuvotina.

Zloba i bol idu uporedo u ovom otajstvu. Anđeli su pokrili lice, a sam pakao se tresao očekujući od Boga strašnu osvetu za čast svoga Jedinorođenca. Ali, Isus je došao da podmiri dug za grijehe svijeta. Budući da svaki grijeh ima svoj korijen u oholosti, On je htio ovako zadovoljiti za naše grešne misli, krive sudove protiv bližnjega, taštine u uspjesima i nepokornost Božjim zakonima. Misli na Marijine boli koje se obnavljaju našim grijesima oholosti. Budi ponizan u duhu zadovoljštine.

<u>Isusovi darovi</u>.- Koji put i tebi Isus da- je neko malo poniženje - uistinu vrlo malo ako ga usporedimo s Njegovim. Znaš li nasljedovati Božanskog Učitelja u tim časovima tako bolnim za našu narav? Poput Njega primiti sve iz Očevih ruku? Kao On prikazati sve za duše? Znaš li poput Njega oprostiti onima koji ti zadaju boli? Znaš li kada sve poput Isusa primiti blagošću i poniznošću uvrede u dubokoj šutnji?

Isus je kod trnovog krunjenja tako trpio da se iz Njegovih božanskih usta nije otrgla ni jedna jedina riječ, niti

tužba protiv Boga, Njegova Oca, niti prigovor protiv ljudi. Trpio je šuteći da zadovolji jednu po jednu ludost oholosti i ljudskog ponosa i da nas nauči podnositi poniženja i sramote, sredstava poniznosti i prave kreposti" (Sv.Franjo Saleski).

Sv.Toma Akvinski govori: "Kad vidite nekoga da želi poštovanje i časti, a bježi od prezira i protivnosti, i da se, kada je zapostavljen, nadme i pokaže uvrijeđen, takav je - iako bi činio čudesa - budite uvjereni, vrlo daleko od savršenstva, jer je ta njegova krepost bez temelja."

Sv.Tereza Avilska kaže: "Uistinu se trebamo sramiti da se vrijeđamo na svaku riječ koja se govori ili čini protiv nas. Bila bi najveća zloća svijeta vidjeti svoga Stvoritelja kako podnosi tolike nepravde od svojih stvorova, a da se mi vrijeđamo za najmanju protivnu riječ. Neka pamte naročito pobožne duše: ako nisu spremne oprostiti kad im se nanese nikakva nepravda, ne mogu se mnogo uzdati u svoje molitve. Jer duša, koju Bog sa sobom sjedini u tako visokoj molitvi, ne osjeća ni jednu rečenu neugodnost i nije je više briga da li je poštivaju ili ne poštivaju. Također joj nije stalo do toga da li se govori dobro ili zlo o njoj. Dapače, više joj muke zadaju časti i počinak nego preziri i napori".

Poniznost je jedini put u nebo. Sje-

timo se što je Isus rekao jednoj svetoj duši: "U paklu ima djevaca, ali ni jedne ponizne duše."

Poniznost je mjera svetosti. Sveti Augustin govori: "Najponizniji na zemlji - također je i najsvetiji."

Za poniznoga su osigurane najčišće i najvedrije radosti. Ponizan čovjek je sretan veli O.Faber.

MOLITVA:

O Isuse, Ti si za mene žrtvovao svoj dobar glas, svoju čast i svoje dostojanstvo. Postao si igračka i predmet izrugivanja neobuzdane mase. Kako si skupo platio moje grijehe oholosti, taštine i umišljenosti! Kako si skupo plaćtio otpor moga sebeljublja koje se buni na najmanje pomanjkanje obzira i osjeća se povređenom svaki put kad se sa mnom ne postupa prema mojem uobraženom dostojanstvu!

Oprosti, dragi Isuse! Od sada neće više biti tako. Obećajem Ti da ću Tvojom milošću mirno primiti sva poniženja i protivnosti kao najdragocjenije blago, a nada sve kada mi dolaze od Tebe ili od onih koje Tebe predstavljaju.

Iako u svom apostolatu do sada nisam radila s čistom nakanom, s dubokom poniznošću kako si Ti želio, žalim svom dušom i molim Te, za predragocjenu Krv prolivenu u ovom otajstvu, da očistiš

moja prošla djela i daj mi milost da ih unaprijed vršim zaboravljajući potpuno na sebe, tražeći samo Tebe i očekujući samo od Tebe nagradu.

II Otajstvo nepoznatog kraljevstva

Krist je Kralj ne samo kao Bog nego također i kao čovjek. On je kralj po rođenju, kralj po osvajanju, kralj po izboru s Božje strane. On je kralj po pravu na sve duše. Ali, nažalost, mnogi neće da priznaju njegovu vlast. Okrutni prizor iz sudnice ponavlja se i danas. Kada se Isus ukazao sv. Mariji Margariti, pokazao joj je svoje okrvavljeno srce i nad njim krvavi križ okružen bodljikavom krunom koja je bila lovor vijenac Njegove kraljevske glave.

Uzburkani val sotonskih kletava, ponavljanje "Zdravo kralju židovski" rimske soldateske i danas se odbija o Njegovo božansko srce zaneseno ljubavlju za ljude.

Razmišljaj kako je naročito danas Kristovo kraljevstvo nepoznato, vrijeđano i prezreno. Da zadovolji i za ove grijehe Isus je htio trpjeti trnovo krunjenje i pogrde divlje rimske soldateske.

Ljubav i zadovoljština.- On i od tebe traži ljubav i zadovoljštinu, jer si božanskom dobrotom pozvana da sudjeluješ u katoličkom apostolatu kao slavna predhodnica Krista Kralja.

"Treba da On vlada"! rekao je sv. Pavao. Evo tvoga zadatka, zadatka ljubavi i zadovoljštine: nastojati da vlada ovaj isti slatki Kralj, jer samo će u Njegovu kraljevstvu vladati mir: "Kristov mir u Kristovu kraljevstvu".

Nastoj da vlada najprije u tvome srcu. Sruši sve kumire i ostavi svaki osjećaj koji k Njemu ne teži. Žrtvuj sve sklonosti koje ne vode k Njemu. Uzalud je tražiti da On vlada u drugima, ako mi prvi ne primamo Njegovo kraljevstvo i ako ne dopuštamo da nad nama vrši svoja kraljevska prava.

Primiti Njegovo kraljevstvo znači prihvatiti i Njegovu ljubav, jer je Njegova vlast sama ljubav! Prihvatiti Njegovo kraljevstvo znači prepustiti se Njegovoj ljubavi kako On to hoće, bilo u radostima ili žalostima, utjehama ili patnjama. Ući u Njegovo kraljevstvo je i odreći se svih svojih prava i prepustiti božanskom Učitelju da On nad nama vlada; znači dati Mu sve, prepustiti Mu se sasvim. A najveće veselje naše duše mora biti to da smo čitavi Njegovi, potpuno Njegovi. Jednog dana netko je govorio pred sv.Malom Terezom o hipnotičkoj

moći nekih ljudi koji mogu hipnotizirati druge i učiniti da potpuno čine njihovu volju. "Oh, govorila je ona, kako bih htjela da me hipnotizira naš Gospodin! Kakvom bih Mu slašću predala svoju volju!"

'... Ova nam ganutljiva izjava vrlo dobro govori kako je široku i potpunu slobodu djelovanja dala Isusu ova "Mala Svetica". Kao uvijek, On se je s tom slobodom služio da Tereziju obaspe većom množinom darova božanske milosti.

Pusti dakle, da te obasja ovo božansko sunce i ne postavljaj ni najmanju zapreku svemoćnom, posvetiteljskom djelovanju svoga Boga.

Kad Isus bude djelovao u tvojoj pameti i u tvome srcu, nastoj da vlada i u drugima, nada sve u tvojoj obitelji, u okolini u kojoj radiš, u dušama s kojima si redovno u saobraćaju. Proširi djelokrug svoga djelovanja: gotovo milijarda i pol nevjernika još čeka svjetlo Evanđelja! Budi aktivno vjerna svom pleda surađuješ s glasnicima velikoga Kramenitom položaju ljubavi jer si pozvana ljevstvo do krajnih granica zemlje. Preljа koji nastoje proširiti Njegovo kratvori divljački prizor Sudnice u svjedočanstvo najnježnije ljubavi. Ne više porugljivi plašt, već grimizna haljina satkana krvlju tvojih žrtava koje si uložile da se Krist upozna i da se uzljubi. Ne više trska u desnoj ruci, već

kraljevsko žezlo koje si napravila od svojih želja i nastojanja da Mu se svi ljudi posvete. Ne više kruna od trnja, pa ni zlatni vijenac, već kruna od živih srdaca koja kucaju ljubavlju za Njega, od srdaca koja su privukla tvoje molitve, tvoj rad, tvoje patnje.

Osjećaš li veličinu svoga poziva? Jesi li svijesna onoga što moraš biti? Ako jesi, onda naprijed obnovljenom revnošću i žarkom željom još intenzivnije radi za dolazak Njegova božanskog Kraljevstva: On treba da vlada! Pod svaku cijenu, svim silama i velikodušnošću koja ne pozna granica daj sve, žrtvuj se da Isus kraljuje!

III Kristovo se kraljevstvo ostvaruje po Mariji

Sv. Ljudevit iz Montforta veli: "Marijinim posredovanjem došao je Isus Krist na svijet. Pomoću Nje On mora vladati svijetom. Ako dakle dođe na svijet spoznaja i kraljevstvo Isusa Krista - a sigurno će doći - to će biti samo nužna posljedica poznavanja i kraljevanja Bl. Dj. Marije" (Prava pobožnost, Br 1 i 13).

"Kada dođe onaj sretan čas da božanska Marija vlada srcima kao gospodarica i vladarica, da ih potpuno podloži carstvu svoga velikog i jedinoga Sina i ka-

da duše budu udisale Marijine vrline kao što udišu zrak, onda će se čudnovate stvari zbiti na ovoj jadnoj zemlji. - To sretno doba, ta Marijina era će doći tek onda, kada bude poznata i kad se bude obavljala pobožnost koju preporučam. "Neka dođe Marijino kraljevstvo, da dođe, Gospodine, Tvoje kraljevstvo" (Prava pobožnost, Br.217).

Pio XI stavio je na usta ženskoj omladini katoličke akcije uzdah: "Srce Isusovo, neka dođe kraljevstvo Tvoje, neka doše po Mariji!" Time nije samo nama i omladini poklonio ovaj lijepi izraz molitve, nego je i ocrtao program svima dušama koje žele raditi da dođe Kristovo kraljevstvo. Otvorio im je put i otkrio tajnu kako će najbolje uspjeti.

Na večer 31.listopada 1942. zbio se je događaj od velike važnosti za povijest Crkve, kada je Pio XII puninom svoje moći posvetio cijeli ljudski rod Bezgrešnom Marijinu Srcu. Iza ove činjenice ne može biti nikakve sumnje koji se naputaka trebamo držati da se postavi čitav svijet pod posebnu zaštitu Bl.Djevice, i da zavlada Marija!

Odluči dakle, da ćeš sve dublje prodirati u duh prave pobožnosti i da se nećeš približiti ni jednoj duši, a da je nemilo i strpljivo ne predobiješ za savršenu posvetu. Marija će ti to naplatiti. Napunit će ti dušu slatkom radošću i tvojemu će apostolatu dati čudesan plod.

Razmatraj i odluči: 1. Poniznost je temelj vlastitoga posvećenja i nužni uvjet za plodni apostolat;

2. Poniznost čuva bratsku ljubav, olakšava stegu i suradnju u zajednicama;

3. Svrha je našega apostolata Kristovo kraljevstvo. Program koji je predložio sv.Otac svjetovnom apostolatu sažet je u krasnom zazivu: "Isuse, neka dođe Tvoje kraljevstvo po Mariji Tvojoj svetoj Majci!"

IV ŽALOSNO OTAJSTVO

ISUSOVA OSUDA I PUT NA KALVARIJU

I Otajstvo zlobe

Nepravedna presuda - Židovi su Učitelja prikazali kao zavodnika puka i careva neprijatelja. Pilat, koji se pobojao te izjave i navaljivanja puka koji je zahtijevao Njegovu smrt, izreče nepravednu osudu protiv Isusa. Osuđuje Ga na smrt i to smrt Križa, premda je javno priznao Njegovu nevinost.

Misli na to koliko je u tom času morao pretrpjeti naš Spasitelj vidjevši da su Ga odbacili ne samo pojedinci, nego i čitav narod, njegov narod... Ta osuda je bila donesena ne od bilo kojeg privatnika, nego od samih vjerskih i državnih vlasti.

Gledao je kako se ruši njegov ideal koji ga je zanosio čitav život. Doživjeti slom svoga zvanja tolika je bol da ih je malo koji to mogu izdržati. Isus je htio i to kušati da bi nam postigao milost strpljivosti u podnošenju ove strašne moralne smrti i da okaje pobunu ohlosti koja neće da prizna tajne grijehe, pa se u kušnjama buni: "Što sam učinila da se tako sa mnom postupa?"

Susret s Marijom.- Promatraj Isusa kako krotko, bez ijedne riječi sluša najnepravedniju osudu koja je ikada bila izrečena! Razmatraj s kolikom ljubavlju grli križ na kojem će morati umrijeti da nas spasi od vječne smrti! Osobito razmatraj Marijine boli u susretu sa Sinom savijenim pod teretom križa. Kada je Isus bio okružen počastima i htjeli Ga proglasiti Kraljem, Marija se skriva. Ali se pokazuje kad treba biti označena kao majka osuđenika.

Ana Katarina Emmerich piše: "Kada je Bl.Djevica vidjela da se drsko i pobjednički približuju oni koji su nosili oruđe za mučenje, počela se tresti i jecati. Jedan od onih bijednika reče: "Koja je ovo žena?" Drugi odgovori: "Majka Galilejca". Kad su to čuli zločinci obasuše porugama žalosnu Majku. Pokazivali su je prstom. Jedan uzme čavle kojima su imali pribiti Isusa na križ i pokaza ih s podrugljivim gestom na dlanu svoje ruke. Marija sklapajući ruke pogleda Isusa i slomljena od boli nasloni se na vrata da ne padne, blijeda poput mrtvaca i modrih usana.

Prođoše najprije farizeji na svojim konjima, zatim dječak koji je nosio natpis, a dva koraka iza njega Njezin ljubljeni Sin teturajući, pognut pod križem i s glavom okrunjenom trnovim vijencem. Krvnici Ga potezahu naprijed konopcima; Lice Mu bijaše modro i krvavo, brada pu-

na zgusnute krvi. Svojim ugaslim i okrvavljenim očima baci na žalosnu majku tužan i samilostan pogled. Na taj prizor nagne se pod teretom i padne drugi put na koljena i na ruke.

Marija u dubini svoje boli nije više vidjela ni vojnike ni krvnike, - nikoga osim svog ljubljenog Sina u onako bijednom stanju. Baci se među one strašare koji su zlostavljali Isusa, pade na koljena i zagrli Ga. Dva su se poklika križala koji odavahu čitavu dušu: "Sine!" "Majko moja!". Nastane kratka zbunjenost, nered. Ivan i pobožne žene htjedoše podići Gospu. Stražari su ih vrijeđali. Jedan od njih reče: "Ženo, što činiš ovdje? Da si Ga bolje odgojila, ne bi sada bio u našim rukama!" Neki su vojnici bili ganuti. Otjeraše svetu Majku, ali ni jedan stražar je nije taknuo. Okolile su je žene i Ivan, a ona pade na zemlju kao mrtva." U ljubavi se ne živi bez boli, a dokaz da ljubimo jest sudjelovanje u patnji. Nauči od Djevice Marije da nije moguće postići sjedinjenje s Bogom bez žrtve i samoprijegora. Bez učešća u Kristovim mukama.

II otajstvo boli
MUDROST SVETACA

Svaka duša mora proći svoju Golgotu, dužu ili kraću. U svom životu moramo ravnodušno sretati prijatelje i neprijatelje, suosjećanje i hladnoću, prezirања i poniženja, podlosti, nezahvalnosti. U jednu riječ, sve patnje duha, srca i tijela. Ali malo tko shvaća otajstvo boli i dragocjenost trpljenja.- O kad bi o nama ovisilo da možemo udaljiti patnju! Ali ona je svakidašnji kruh za svih i svakoga. Tu nema iznimke. I onaj koji se kiti ružama, osjeća ubod trnja! Nužno je dakle da svjetlom prave vjere prodremo u otajstvo trpljenja nastojeći postići mudrost koja je obogatila nebo svecima. Prema raspoloženju kojim primamo boli, bit ćemo osuđeni ili spašeni.

Bol je velika učiteljica života. - Nije samo govornički izraz da se učimo živeći, nego je to duboka istina. Veliko je zlo naših dana površnost i nepromišljenost. Bol nas sili da razmišljamo.

Ona obasjava mnoge stvari nekim novim svjetlom koje nismo prije dobro zapazili. Daje nesumnjivu vrijednost događajima i osobama koje smo smatrali posve beznačajnima. Prekreće ideje i mišljenje na koje smo polagali svoj opstanak.

Bol nam otkriva značenje života, budi u nama smisao odgovornosti, razvija sve energije sakrivene u ljudskom srcu. Ništa se dobro ne čini bez križa, naročito ništa veliko. Život ostaje bijela, čista strana dok se ne napiše riječ: trpio sam!

Bol ima nenadoknadivu moć i snagu. Ništa je ne može zamijeniti. Kad je bol dobro primljena i kad dugo traje, istančа duh, zaoštrava i produbljuje zapažanje, daje zrelost koja se ne opaža u dušama koje su tek lagano osjetile njezin spasonosni učinak.

Bol pomaže da upoznamo sami sebe, umnaža naše duševne sposobnosti i olakšava nam poznavanje drugih. Samo bol može označiti tvoju moralnu visinu jer na način, kako je primaš, jasno se vidi da li je tvoja osobnost muževna ili popustljiva, sebična ili velikodušna, plemenita ili prosta? Bol otkriva ono što jesi. Ona te potpuno ocjenjuje.

Bol pomaže da upoznamo pravog prijatelja. Isus je tek na putu Kalvarije upoznao one koji su mu bili uistinu vjerni.

Bol je oruđe s kojim nas Bog izgrađuje. To je čekić koji udara i otkida ono što ne vrijedi, čisti i profinjuje dušu da od nje napravi božansko remek-djelo.

Misija boli - Bog nam šalje patnje ne da nas muči, nego

da nas učini boljima. Dovoljno je slijediti korak po korak djelovanja boli u jednoj duši, da upoznamo dodir pametne i nježne ruke koja je postavlja baš tamo gdje je bio potreban popravak, čišćenje i podizanje.

Bol je sredstvo popravka. - Treba katkada slomiti oholost koja izgleda naivna i neznatna, ali uznemiruje. Drugdje pak treba zgaziti srce koje ne ljubi kako bi moralo. Čovjek se stavlja na kušnju, ali - kako se rijetko događa, da je ljudska ruka dovoljno jaka, Gospodin mu šalje Križ da mu pomogne u usavršavanju.

O teških li časova kušnje! O strašnih li časova koji bičuju tijelo a izgaraju srce! O gorkih li časova koji razdiru dušu ali iz kojih izlazimo preobraženi! S koliko ih poštovanja trebamo primiti! S koliko ih duha vjere moramo proživljavati! Kad bi svi spoznali otajstvo boli, svi bi tražili da je iskoriste. Naprotiv, rasipaju svoj život i gube dragocjene zasluge za vječnost. Ne znamo dovoljno proživljavati velike časove svoje patnje. U punini svojih bolova ne znamo odlučno reći: "Digni se, dušo moja, prilagodi se. Šuti! Ustrpljenje! Sjedinjenje s Božjom voljom!"

Naročito ne znamo čekati. Hoćemo da kušnja odmah svrši. Hoćemo da pretečemo Božji čas i zato ne nalazimo očeki-

vanu pomoć. Tako se patnja povećava, a plodovi trpljenja se djelomično gube. Treba patnji dati vremena da ona završi svoje djelo, inače nije postignuta božanska svrha.

Bol je sredstvo čišćenja. Ona je potrebna da nas oslobodi svih prevara i dobara ovoga svijeta: Prevare osjetnih naslada, prijateljstva srca, svoje vlastite vrijednosti, svoje osobne zasluge. Bez boli se sigurno nećemo nikada uspjeti odcijepiti od stvorova i zemaljskih ispraznosti. Patnja dolazi, i evo nas malo, po malo - a često i najedamput - odcjepljenih i oslobođenih u svom letu prema nebu. Patnje su za nas bile krila koja su nas odnijela u beskonačnost.

Bol je sredstvo uzdignuća. Pogađajući tijelo ili dušu, bol je uvijek poziv da se uzdignemo. Duša, koja nije iskušana, ostaje uvijek dijete. Samo se putem križa dolazi do svetosti. "Preodređena je svrha križa u životu čovjeka da ga oblikuje prama slici našega Gospodina. Moramo dostići puninu Kristove dobi. I evo zašto Isus pohađa Svojim križevima naročito one koji su Njegovi. Nema ni jednog sveca u nebu koji ovdje na zemlji nije imao svoj križ - i to kakav križ!" (Vidi Gallotti).

Svaka se veličina mora platiti. Zar bismo se usudili tužiti? Bol može vrlo dobro izvršiti svoju veliku misiju kad bismo znali vidjeti, htjeti, sjetiti se.

VIDJETI u svakoj patnji očinsku Božju, blagoslovljenu ruku koja reže, čupa, lomi, uništava u nama sve što priječi njegovo posvetno djelovanje. Naučimo se vidjeti Božju ruku koja nam pruža križ, pošto ga je izmjerila i odmjerila prema našim ramenima i obogatila svojim milostima da ne podlegnemo pod njim. "Bol je poljubac križa" veli Gay.

HTJETI ono što On hoće. Stoga se ne strašimo Božjih udaraca jer su to udarci ljubavi. Vjerujmo Mu i pustimo Ga da djeluje. Ovako primanje boli neće povećati naše patnje. Naprotiv, naše će patnje i muke biti koji put skraćene jer Bogu nisu potrebne boli njegovih stvorova. On traži samo da budemo spremni primiti ono što On hoće, pa i križ, ma kakav on bio! i da s njim budemo združeni u bolovima. Kad Bog nađe koju dušu tako raspoloženu, u svom neizmjernom milosrđu On je s njom zadovoljan i oplođuje njezin život.

SJETITI SE da naše patnje dobivaju vrijednost u sjedinjenju s Kristovim mukama. Što ih s više ljubavi sjedinjujemo s Njegovima, bivaju sve zaslužnije, više nas posvećuju i više će nas proslaviti u vječnosti. U nebu ćemo biti proslavljeni prema mjeri kojom smo bili ujedinjeni s Kristovim križem. Ali treba da ljubav uvijek nadvladava trpljenje, koje po ljubavi stiče svoju zaslugu. Kako da smo pritisnuti od bolova naučimo se

moliti: "Više ljubavi, Bože moj, više ljubavi!"

MOLITVA

Isuse moj, još ne razumijem Tvoj dar - dar patnje, ali vjerujem. Vjerujem da su sve muke i sve radosti koje mi šalješ prije prošle kroz Tvoje srce nego su došle k meni. Vjerujem da je čas patnje veliki čas ljubavi, čas u kojemu se kuša ljubav kao zlato u vatri. Ti poznaš, Gospodine, slabost našeg tijela i bolest naše naravi. Smiluj nam se, podrži nas svojom milošću i zadovolji se s jednim smirenim "NEKA BUDE".

Ti si, Svemogući, htio da Ti Simon Cirenac pomogne. Primio si uslugu koju Ti je na silu učinio, da nas naučiš da svoje patnje sjedinimo s Tvojima i da nam rečeš da su Ti ugodne i onda kad ih primamo s malo prilagođenja. Isuse, nisam dostojna, ali Te molim za teške boli Tvoje Majke, da shvatim otajstvo križa. Molim Te svjetla i snage za sebe i za svu svoju braću koja trpe ovaj čas, da shvatimo i proživljavamo Tvoj dar.

III Apostolat boli

Najplodonosniji apostolat.- Rečeno je da se duše pridobivaju primjerom, poučavaju riječju, spašavaju trpljenjem. Molitva nije plodonosna ako nije zalivena s kojom kapi krvi. Barem onom iz srca, tj. žrtvom, svladavanjem, odricanjem svoje volje. Svaki onaj, koji rađa ljudski život, rađa u bolovima. "Treba da zrno pšenice bude pod zemljom i da ugine ako hoće da iznikne".

Isus nas nije otkupio ni molitvom, ni riječju ni svojim krepostima, ni čudesima, već svojom smrću. On je tako najavio apostolat patnje i htio da ovaj apostolat bude najplodniji od svih. "Da možemo biti spasitelji, moramo biti razapeti". Ali ipak, ni svi u boli razapeti, nisu spasitelji. Sjeme ovog pravog zvanja bilo je posijano u dnu svake duše koja trpi. Sve stoji u tome da ona nađe način da se to sjeme razvije. Dovoljna je često jedna riječ, jedno čitanje, da se pred dušom otvore bezgranični horizonti dobra i ona postane gorljivi apostol boli.

Dnevnik bolesnika. - Između stotinu priznatih vještina za posvećenje boli čuje se i ona o "putujućim bilježnicama" ili o "dnevniku bolesnika". Jedna bilježnica putuje od jedne do druge bolnice u kojoj svatko bilježi svoje misli, utiske i plodove čitanja i razmatranja. Križaju se otvorena dopisivanja misli pojedinaca saopćavaju se svim ostalim drugovima u nesreći, Prije nekoliko vremena bijahu s tranice bolesnika neizmjerno tužne. "Trpjeti bez na-

de... gledati iz dana u dan kako prolaze dani mladosti od jednog do drugog napadaja kašlja, u dugoj šutnji ležanja, u znoju tvrdokorne ognjice... nikome korisni, nego štetni, koje svatko izbjegava, osamljeni... Ne tješite nas, jer nema okrutnije sudbine nego što je naša". Tako je pisao jedan bolesnik. Bolna strana napisana sitnim drhtavim rukopisom dođe poslije 15 dana u jedan skromni sanatorij gdje bolesnici ništa ne plaćaju : gdje se bolest odijeva siromaštvom. Bilježnica je putovala i dođe odgovor očajnom bolesniku. - "Ne znam koliko ću jugo živjeti, mnogo ili malo, ali mi ti dani služe da izvršim jednu veliku misiju. Bila sam očajna. Također sam i ja teško podnosila svoju dugu agoniju, ali došlo mi je svjetlo kad pročitah neke misijske glasnike. Poziv duša dobre volje za prikazanje molitava i žrtava za obraćenje nevjernika. To me je potreslo i odmah dadoh svoje ime. Jedan misionar mi odgovori povjeravajući mi jedno divlje i grabežljivo pleme kod kojih prave prve pokušaje za širenje vjere. Prva kršćanska djevojčica nosi moje ime. Prvo kršteno muško dijete nosi ime moga malog brata kojega možda nikada neću vidjeti. Ali ja više nisam sama. Probudim se noću i napad kašlja, smetnje, poteškoće koje trpim prikazujem za svoje jadne divljake. Neki su već postali vjernici... drugi će postati. Sigurna sam u to. Kad odem k Gospodinu, reći ću mu da želim da se čim prije obrati na kršćansku vjeru moje selo

Zulu. Onda ću osjetiti savršeno veselje da je moj život patnja bio dragocjen. Dragi bolesni prijatelji, tko će od vas pristupiti misijskom apostolatu patnje?"

Oni koji trpe najdragocjenija su pomoć apostolima. Naizgled su nekorisni, neaktivni, ali su najaktivniji u Gospodnjem vinogradu, samo ako svoje patnje sjedine s Kristovim patnjama. Jer naša žrtva ne vrijedi kao žrtva, već samo ako je sjedinimo s Kristovom Žrtvom. Ah, kad bi sve duše koje pate, znale svu vrijednost i plodnost patnja! Kad bi znale skrivenu moć i najneznatnijeg odricanja kojeje je sjedinjeno sa Spasiteljevom Žrtvom! Obraćenje duša je Božje djelo. Mi to u svom neznanju pripisujemo svećeniku, koji je vidljivi posrednik. Pravo oruđe je često neka mala, sakrivena, nepoznata duša, koja moli, trpi, koja se prikazuje. Evo Božjega sredstva! Uzrok uspjeha katoličkog apostolata je - više nego što se misli - neka izmučena i nepoznata duša.

Križ spasava svijet. Križ s velikim slovom: Učiteljev križ, veliki Križ, naši križevi s malim slovom!

Svi trpe, ali malo ih zna trpjeti! Koliko uzaludnih patnja, koliko izgubljenih zasluga, koliko rastepena blaga! Nastojmo da se umnože apostoli patnje i da sami budemo prvi prema svojim slabim silama. Neka bude naša lozinka: Isuse, sve za Tebe! Isuse, Marijo, ljubim vas, spasite duše!

IV Marija i naši križevi

Upravo u časovima boli osjećamo potrebu majčine njege. Baš tada se moramo još jače privinuti uz Mariju, utjehu žalosnih, pomoćnicu kršćana, nadu očajnika, našu Gospu od strpljivosti.

Susret na putu prema Kalvariji za Isusa i Mariju bio je bolan, što može svako nježno srce lako pogoditi. Ali susret s Marijom na našem križnom putu je neopisiva radost. To je najslađa majčina milina koja zasladuje i križeve. "Trpjeti sami bez Gospe - pisao je svećenik Gallotti - kakve li patnje! Naprotiv, kako se lako s Njome i zaslužno nose križevi, koji dolaze iz Njezinih ruku!"

Gospa postupa sa svojom vjernom djecom ljubavi onako kao što zemaljska majka postupa s bolesnim djetetom koje odbacuje lijek koji bi ga ozdravio. Ona s domišljatom okretnošću nastoji svladati svojeglavost svoga mališana da ne odbije spasonosni lijek! Tako čini i naša dobra nebeska Majka. Ona nas ne lišava križa jer je on najdragocjeniji dar i najpotrebniji lijek. Ona na neki način povećava sposobnost duše da može patiti, ali ne otima gorčinu križa. To bi značilo odnijeti mu pravu vrijednost. Gospa okružuje križ s utjehama i veseljem ko je čine da duša više, dulje i rado trpi.

"Istina je da najvjernija Marijina djeca kao Njezini najdraži miljenici primaju od Nje velike istaknute milosti i nebeske darove, kao što su križevi. Pretpostavljam da su Marijini miljenici baš oni koji nose ove križeve s većom lakoćom, zaslugom i slavom. Što bi druge zaustavilo tisuću puta i što bi činilo da padnu, Marijinu djecu nikada ne zaustavlja, pa ni jedan sami put. Oni dapače napreduju, jer ova dobra Majka puna milosti i Duha Svetoga zasladuje svojom majčinskom milinom i maže uljem ljubavi križeve tako da ih njezina vjerna djeca lako progutaju kao da su šećerni orasi, dok su oni uistinu vrlo gorki. Ja mislim da nitko, tko želi biti pobožan i živjeti pobožno u Isusu Kristu, neće nikada nositi velikih križeva - ili barem ih neće nositi radosno ni do konca - ako nema nježne i duboke pobožnosti prema Bl.Dj.Mariji (Prava pobožnost, br.154).

Marija nam s križem daje i mudrost križa i ljubav prama patnjama. Stoga nas trpljenje više ne plaši. "Trpjeti kad se ljubi, ne znači trpjeti. Dapače se baš tu nalazi sama sreća" veli arški župnik. Upravo treba da se Gospa pokaže i vrlo vješto da nas priuči kako ćemo prihvatiti križ, pa da ga čak i uzljubimo. Tako ga često traže i one duše koje su ga se inače bojale.

Ima par duša koje se ne zadovoljavaju da smireno i s ljubavlju primaju križ, nego ga naprosto traže onim žarom kao što svjetovni ljudi traže zabave i ugod-

nosti. Čini mi se - pisao je svećenik Gallotti - "da me nije ništa kadro utješiti nego nada u jedan lijepi križ koji ću primiti iz Marijinih ruku i nositi za Njezinu ljubav." Kada su konačno velike duše našle križ, grle ga s veseljem i nose ga za otkup svijeta. Prostiru se poput Krista na dvije unakrsne grede i pružaju se čekiću koji će ih probiti. Spretne su da mogu trpjeti, svjesne da će po njihovim patnjama mnoge duše naći put u nebo.

Kako je lijepa misija trpjeti s Isusom poput Marije i sjediniti se s Njome u duhu zadovoljstva i ljubavi za spas duša!

RAZMATRAJ I ODLUČI:

1. Ako nemaš odvažnosti moliti od Boga velike križeve, barem se sili da primiš bez tužakanja male patnje za ljubav Gospe i za duše.

2. Obavljaj često križni put u jedinstvu s Bl.Dj.Marijom.

3. Nastoj se približiti bolesnicima koji trpe i pouči ih u apostolat patnje za spas duša.

V ŽALOSNO OTAJSTVO

ISUSOVA SMRT NA KRIŽU

I Otajstvo Isusova križa

Strašno mučeništvo.- "I došavši na goru Kalvariju, razapeše Ga" (Lk 23,33). Koliko boli jezivosti sadrži ova jednostavna istina za božansku žrtvu! Nije nam potrebno ispitati pojedine patnje, razdiranje još živih rana, tvrdoću drva, izgaranje u žeđi, mučeništvo, unutarnju osamljenost Umirućeg, dostojna našeg divljenja. Hotimično se pustio neprijateljima da zlorabe Njegove boli i da Ga izazivaju i vrijeđaju. Riječi "razapeše Ga" sve nam govore i zastrašuju svojom kratkoćom.

Ljudska duša često ostaje neosjetljiva pred slikom umirućeg Isusa. Često ponavljanje Isusove muke umanjuje utisak i mi možemo gledati na križ, a da ne osjetimo nikakovih bolova. Da li je to nesavjesnost, neznanje ili nezahvalnost? Možda! Ali najviše nam nedostaje razmatranje. Nije dovoljno samo gledati. Treba i vidjeti! Budi odvažna živo predstaviti muke krajnje Kristove agonije, kako ih je razmišljala Katarina Emmerich, koja je bila obdarena viđenjem.

"Isusa, živu sliku bolova, prostriješe krvnici na križ. Pošto su pritegli desnu ruku na desnu stranu križa, čvrsto

Ga vezaše. Zatim jedan od njih klekne na Njegova presveta prsa a drugi je držao otvorenu šaku koja se grčila. Treći je postavio na ovu blagoslovljenu ruku debeli čavao i više puta tukao željeznim čekićem po njemu. Tihi i jasni jecaj izađe iz Spasiteljevih usta, a njegova Krv poprska mučiteljeve ruke sve do lakata. Tetive koje su podržavale ruku, bijahu rastegnute i udubiše se s trokutastim čavlom u uski otvor.

Presveta Djevica, prisustvujući tom gorkom prizoru, uzdisala je i molila. Kada su krvnici pribili desnu Spasiteljevu ruku, opaziše da lijeva ne dopire do pripravljene rupe i da je još nedostajalo dva palca između rupe i vrha prstiju. Tada zavezaše konopom lijevu ruku i potegnuše je svom snagom upirući noge u križ, dok se ruka nije rastegla do označene rupe. Njegova se ramena silom rastegnuta uvališe, a lakti su pokazivali mjesto gdje se spajaju kosti. Prsa su se uzdizala, a koljena stiskala prema tijelu. Tako je čitavo Isusovo tijelo zbog jakog natezanja ruku bilo protegnuto prema vrhu križa, a koljena su se zgrčila.

Krvnici su ih rastegli, privezali uz križ potežući ih konopima. Onda su opazili da noge ne dosižu do komada drveta koje je bilo određeno da ih podrži. Tada krvnici pobjesniše, izbacivahu grdne uvrede protiv Isusa vičući: "On neće

da se prostre ali ćemo ga mi pružiti". Zatim pričvrstiše konopima njegovu desnu nogu i silom Ga protegnuše dok nije noga došla do potpornja... To je bila grozna patnja! Zatim su vezali Isusu prsa i ruke uz križ da se ne bi ruke otrgnule od čavala. Onda svom snagom vezaše noge i provukoše ih do već učinjenih rupa i zabiše na križ.

Presveta Dj.Marija je proživljavala sve Isusove boli. Bila je blijeda poput mrtvaca i bolno je jecala. Kad su završili raspinjanje, podigoše križ pomoću konopa i greda i silom puste da padne u jamu. Križ se zanjihao zbog protuudarca. Isus radi ovog strašnog potresa bolno uzdahnu. Njegovo rastegnuto tijelo se spusti zbog svoje težine, rane se rastvoriše. Krv, ta predragocjena Krv, brizne u velikim mlazovima i namoči zemlju. nakvasi cijeli križ.

Evo dragocjenog Drva sa svojim Plodom života uzdignutim na brdu... Taj križ je postao katedra istine, oltar žrtve, zavjetni kovčeg. Isus je izrekao svoje posljednje riječi, završio žrtvu, platio dug grešnog čovječanstva božanskoj Pravdi i otkupio svijet.

Marijino suotkupiteljstvo.- Na podnožju križa stoji Isusova Majka uspravna i nepomična. S Njim proživljuje zadnje smrtne časove. Ona je tu prisutna ne samo da sa svojim suosjećanjem olakša

patnje Sina, nego da najintimnije surađuje s Njim u velikom djelu otkupljenja. Marija je suotkupiteljica s Kristom, ne samo što je kao majka dala Isusu tijelo sposobno da trpi, nego također po božanskoj volji uistinu s Njim sudjeluje da postigne cijenu našeg otkupljenja. Ona je dijelila s Isusom svu Njegovu muku. Ako je Kristov život bio križ i mučeništvo, mora se reći da je Njezin život bio također mučeništvo i križ.

Od časa kad joj je anđeo Gabrijel navijestio da je određena za Isusovu Majku i kad je izgovorila NEKA BUDE svoje privole, Marija je znala da je Sin, kojega će nositi u svome krilu, žrtva određena za prikazanje. Ona je sama otišla u hram da ga prikaže Bogu gdje je čula proročanske riječi starca Simeona, da će sudjelovati u prinošenju žrtve koja će se završiti na Kalvariji. I sada, kada Sin izdiše na Križu, Ona je tu, na podnožju stratišta. Ona tamo stoji kao svećenik na oltaru.

Isus se prikazuje Bogu pravde i milosrđa za spasenje svijeta. Marija Ga prikazuje s istim nakanama. U ostalom dajući Sina-ne smijemo to zaboraviti - žrtvuje i prikazuje Bogu nešto i od same sebe, jer ono ranjeno i izmrcvareno tijelo kao zemlja preorana ralom, a ona je krv koja navire iz rana i iz Srca božanskog Janjeta, tijelo i Marijina krv.

Prem ta Dj.Marija je trpjela sa Si-

nom i može se reći da je umrla s-Njime. Na taj se način za spas čovječanstva odrekla materinskih prava na Sina. Koliko je bilo do Nje, prikazala Ga je da ublaži Božju srdžbu. Može se s pravom reći, da je Ona zajedno sa Sinom otkupila svijet (Benedikt XV). Zato Isus s križa božanskom oporukom povjerava Mariji blago otkupljenja.

MARIJINO duhovno materinstvo.

U onom svečanom času umirući Isus izgovara tajanstvenu riječ: "Ženo, evo Ti Sina!" i - obraćajući se ljubljenom Učeniku veli: "Evo Ti Majke!"

Kao sve riječi koje je Isus izgovorio tokom svoga života i ove imaju duhovni smisao, smisao otkupiteljstva. U osobi Ivana On povjerava Mariji sve ljude a nama preko ljubljenoga apostola kao dragocjenu ostavštinu predaje svoju Majku.

"Od toga časa počinje majčinsko djelovanje Majke svih ljudi. Do sada je Ona čuvala u srcu osjećaj za nas. Šutke nas je nosila u svom materinskom krilu, sakrivajući svijetu ovo otajstvo ljubavi. Od ovog časa, kada nas je porodila na nadnaravni život po žrtvi prikazanoj zajedno sa Sinom, Marija je počela javno vršiti svoju slatku ulogu" (Schryvers).

Na podnožju Križa je bilo zapečaćeno naše posinovljenje i službeno proglašeno kraljevsko materinstvo započeto u-

tjelovljenjem, a završeno otkupljenjem, Isusovom žrtvom kojega je prikazala. Bog Joj je dao Majčino srce za sve nas, za svakoga od nas, jer Njezino materinstvo nije općenito, nego posebno, osobno. Marija je naša Majka, tvoja Majka. Svatko može reći: "moja je majka!"

O dobra Majko, koliko si nas ljubila! Nikada neću uspjeti izmjeriti dubinu Tvoje ljubavi. O Tebi se može reći ono što je apostol rekao o Nebeskom Ocu: "Toliko si me ljubio, da si žrtvovao za nás svoga Jedinorođenca". Ti si nas uistinu porodila u bolovima. Bolju se je Tvoje Srce proširilo u neizmjerno materinstvo, veliko kao svemir, nježno, goruće i velikodušno. Ti nas ljubiš, Ti me ljubiš onom istom ljubavlju kojom si ljubila Isusa, jer je On mene Tebi predao mjesto Sebe. Ti me ljubiš, iako sam Ti bio uzrok tolikih bolova! S koliko odvratnosti moram u buduće misliti na grijeh! Oprosti mi, o Majko moja! Budi za mene i za svu moju braću posrednica oprošteња kod Svoga Sina.

A Ti, o Gospodine, kad si nam dao sve, dao si nam također i svoju Majku. Primi moju zahvalnost za taj dragocjeni dar! Nauči me poštivati i ljubiti Mariju. Učini me dionikom spoznaje i ljubavi koju Ti imaš prema Njoj. Ti je ljubi svojim pored mojeg srca, jer će samo tako biti ljubljena koliko zaslužuje.

II Otajstvo Isusove žeđe

U dugim razmacima Isusove su riječi prekidale tajanstvenu duboku tišinu koja je vladala oko križa, tišina kojoj je pogodovala nenadana tama koja se spustila na zemlju. Sve posljednje Isusove riječi treba urezati u pamet i srce. A mi koji smo preuzeli dužnost apostolata, naročito moramo proživljavati i razmatrati riječi: "Žedan sam!" Isus je bio uronjen u more bolova, ali od svih ovih ljutih patnja najviše Ga je mučila žeđa, užasna žeđa razapetih. Ma koliko bila težasna Njegova fizička žeđ, ona je tek bliješka jeda sjena druge jake žeđe - žeđe duša!

Došao je da spasi grešnike, da s Ocem izmiri sve duše. A u tom času tako je malo na podnožju križa bilo onih koji su Ga ljubili i vjerovali u Njega! I vidio je taj mali broj kroz vjekove, tako malen u usporedbi s čitavim čovječanstvom. Tada je Njegova žeđa bila golema kao i Njegova bol. Zato mu se i otrgnuo onaj poklik u nadi da će se naći netko koji će Mu pružiti olakšanje žrtvujući se u apostolatu i koji će Mu pribaviti što više duša.

Kad uzmeš u ruke svoj križ, sjeti se da je i za Tebe Isus rekao: "Žeđam!" Žeđa tebe, žeđa čitavu tvoju dušu koju je otkupio s tolikim ljubavlju. Žeđa da mu uzvratiš ljubav za ljubav. Žeđa tvojih žrtava da ih prikaže Ocu sa svo-

jim žrtvama i da izvrši u tebi i s tobom djelo otkupljenja.

Žeđa suotkupitelja. Žeđa za srcima koja Ga razumiju; žedan je duša koje ne samo primaju žrtvu nego je i velikodušno prihvaćaju; žeđa duša koje znaju dati kap po kap čitavu svoju krv u svakidašnjim naprezanjima za svoje vlastito usavršenje i za spas duša.

Žeđam! Neka ova riječ umirućeg Isusa bude program tvoga života, moćni pokretač tvoga neumorna djelovanja, naročito tvog ustrajnog misionarskog žara. Ovu riječ provodi u djelo iz dana u dan na misionarsku nakanu koju je svaki mjesec odredio sveti Otac onima koji su upisani u apostolat molitve da najvelikodušnije prikazuju svoje molitve, svoja djela i svoje patnje.

Žeđam! Ova mistična žeđa duša neka te prati sve dane života. Ako koji put presahne u tvojoj duši ocat kao i u Isusovoj ili pak pad s gorčinama i razočaranjima, obnovi je s novim žarom.

Usprkos svim ljudskim neshvaćanjima, usprkos eventualnim časovima Getsemanije i Kalvarije, sačuvaj ovu riječ duboko utisnutu u svojoj duši i ljubomorno je čuvaj u svom srcu po Kristovu uzoru sve do tvoga posljednjeg: "Svršeno je!..."

Sv.Terezija Malog Isusa kliktala je u zanosu svoje ljubavi krik umirućeg Isusa: "Žeđam!" i tome dodavala: "Odrazuj

se svaki čas u mome srcu, da zapališ novu živu vatru." Ovaj oganj je učinio da su joj iz duše izlazili zanosni poklici: "Htjela bih prijeći čitavu zemlju propovijedajući tvoje Ime i zasaditi tamo, gdje Te još ne poznaju, Tvoj pobjednički Križ! Ali mi ne bi bila dovoljna samo jedna misija. Htjela bih u isto doba naviještati Evanđelje po svim stranama svijeta, do najudaljenijih otoka. Htjela bih biti misionarka ne samo kroz nekoliko godina, već od stvaranja svijeta do svršetka vjekova." Žeđam! Tu je riječ razmatrala sv.Mala Terezija i ona ju je preobrazila u goruću "misijsku zublju". O, kad bi se i za tebe isto moglo reći!

III Otajstvo smrti

Umrijeti sam sebi - Isus umire nakon trosatne mučne i polagane smrtne borbe. Njegovo je djelo svršeno. Osuda naših grijeha bila je rastrgana i obješena na križu. Njegova svemoćna ljubav pobijedila je smrt.

"On umirući uništi našu smrt, a uskrsnuvši dade nam život", pjeva Crkva.

Plači, nadoknađuj, ljubi, umri! Nada sve: umri! I u najiskrenijem traženju svetosti i u najodvažnijoj žrtvi može se skrivati onaj tvoj "JA". Treba dakle ne samo prihvatiti križ, nego umrijeti na

križu prigibajući pokorno glavu. Umrijeti - razumije se samom sebi - svojim ukusima, svojoj naravi, pripravni primiti dio nezahvalnosti, napuštenosti, ponižênja, trpljenja u posvemašnjoj zaboravi samoga sebe. I ono što sv. Pavao naziva "umirati svaki dan", nužni je uvjet za napredak u duhovnom životu.

"Ako ne umremo samima sebi, ako naše pobožnosti, pa bile one i najsvetije, ne vode ovoj plodnoj i potrebnoj smrti, nećemo nikada donijeti ploda. Uzaludne će biti naše pobožne vježbe. Sva će naša djela biti uprljana našim samoljubljem i našom samovoljom radi čega će Bog prezreti i naše najveće žrtve, naša najbolja djela. Kad dođe naravna smrt, naći ćemo se praznih ruku bez kreposti i zasluga, ako ne budemo imali barem iskru čiste ljubavi dane samo onim dušama koje su umrle same sebi i čiji je život skriven s Kristom u Bogu (Prava pobožnost Br.81).

Naša smrt.- Zapitaše neku karmelićanku koja je umirala da li je gorka smrt, a ona s anđeoskim osmijehom usklikne: "Nakon što je Isus okusio smrt, ona je izgubila svu svoju gorčinu".

Dobro shvatimo! Smrt je kazna, dapače najveća vremenita kazna kojom je Bog kaznio Adama i njegove potomke. Isus je dopustio smrti da Ga pokosi. Ispio

je gorku čašu do dna i sve što je smrt imala odvratno i neukusno. Otada je smrt za duše koje su kadre da shvate konačni čin ljubavi i prikazanja, premda je zadržala svoje pokorničko obilježje.

Djelo ljubavi: Duša, koja se sva predala Isusu, umirući obavlja posljednji i najvelikodušniji čin ljubavi podlažući se Njegovoj svetoj volji.

Djelo prikazanja: Duša sjedinjuje svoju najveću žrtvu s Isusovom žrtvom na taj način da smrt, snagom našeg jedinstva s Kristom, dobiva božanski vrijednost i plodove apostolata. "Dopunjam na svome tijelu što nedostaje patnjama Kristovim za dobro Crkve i njena mističnog tijela" (Kološ.1,24).

"Ima li potpunijeg prikazanja - kliče Bossuet. Čitav je čovjek obuhvaćen. Tijelo i duša se prikazuju u vjeri žrtvom prodornom, bolnom, sličnom Isusovoj. Krevet umirućega uistinu je oltar, a smrt misa u kojoj kršćanin daje život zajedno s prečistom Žrtvom".

"Ono što je za sve nužda, za kršćanina postaje krepost. Dapače, može se reći sreća, jer dok umire, skuplja sve plodove svoje žrtve. Prestaje sa zemaljskim patnjama, zadovoljava za grijehe, čisti svoju dušu i pere je u Kristovoj krvi. Osim toga, ako bolesnik dobro pozna Božje djelovanje, proširuje svoje namjere kao Isus s Križa i kao svećenik

s oltara obuhvaća mišlju otkupljene duše. Prikazuje svoj život za svaku od njih, za proširenje i dolazak Božjega kraljevstva, za proširenje granica Crkve, za posvećenje pravednika, za obraćenje grešnika, za Božju slavu i Njegovog Sina.

Kako je divan horizont koji se otvara na pragu vječnosti! Kako je lijepa kršćanska smrt! Kako je plodna! Jednostavna, nepoznata duša ostavlja zemlju. Sto koraka dalje nitko se za to ne zanima. Oči mnoštva ljudi neće vidjeti ništa. Ali u svojoj poniznosti ova nepoznata duša je sjedinjena sa Žrtvom na Kalvariji. Ona shvaća veliki čin koji obavlja, svjesna da kraljevsko svećenstvo, kojeg je pečat primila na krstu, u ovaj čas izvršava najuzvišeniju zadaću. Ona shvaća da plaća dug ne samo za svoje grijehe, nego da može platiti i za druge, umnožiti svoje zasluge, sjediniti ih s blagom Crkve i svojom smrću oživjeti mnoge duše i dovesti ih Isusu.

Ona pozna sve ovo. Ona hoće, želi i žrtvuje se. Njezino prikazanje se diže prema Nebu i - u kratkom razmaku njezinih posljednjih časova - njezina se žrtva završava s nebeskim veseljem. Za nju, kao što je bila i za Krista, smrt nije drugo nego najveće djelo ljubavi. Ljudi možda neće vidjeti sve to, ali anđeli se dive, a Bog nagrađuje" veli Cavagna.

Tako nam se Sestra Smrt prikazuje preobučena u odijelo ljubavi za braću, a

susret s Kristom nije više kao strašna nepoznanica, već let prema Kralju ljubavi. Jer "za onoga koji je ljubio cijelog svog života, Smrt je poljubac i savršenstvo ljubavi" veli Severina De Maistre.

Priprava na smrt

Ovako sigurno umrijeti i učiniti od svoje smrti pravi svećenički čin, ne može se postići u posljednji čas. Ne znam da li si imala sreću prisustvovati blaženoj smrti neke osobe koja ti je izmamila ganutljivi uzdah: "Evo, ovako bih željela umrijeti!"

Hvala Bogu, ovi slučajevi nisu rijetki! Umirala je neka osoba koja je bolovala od tuberkuloze. Ona je bila tako raspoložena i govorila o svom skorom svršetku kao o blagdanu kada će vidjeti po prvi put Gospu kojoj se potpuno posvetila Savršenom predanom ljubavi. Ona je primila sve patnje kao očišćenje koje je približuje Bogu, odbijala svako olakšanje da može više trpjeti. Prikazivala svoju smrt na nakanu Bl.Dj.Marije i za svećenička zvanja.

Smrt ovih plemenitih duša nije ništa neočekivano, ili je slučajno nadošlo. Ona pretpostavlja dugu pripravu, jasno postavljenu odluku, žrtvu koju svaki dan obnavljaju. Umiru ovako jer su cijeli svoj život upotrijebile kao dugu pripravu za smrt.

Vrijednost smrti.- Sv.Misa je obnova žrtve na Križu.Naša smrt će imati toliko veću vrijednost,koliko je više sjedinimo s Kristovom žrtvom preko sv.Mise. Kao što je On jednoga dana na Križu ujedinio svoju smrt s našom da je posveti, tako i mi moramo spojiti svoju smrt s Njegovom da uživamo plod.

U svijetu se prikazuje svaki dan oko 35o.ooo sv.Misa. Po prilici 4 podizanja u sekundi. Svake sekunde umire oko 5 osoba. Znači da bi Isus za svaku dušu koja putuje u vječnost prikazao jednu svoju žrtvu.

Doći će također i za nas čas smrti. Kako je utješna misao da se onaj isti čas kada ispuštamo svoj posljednji dah, Isus prikazuje za nas na jednoj točki zemlje! - Zato nemoj čekati posljednji čas da predaš svoj duh u ruke Oca. Već sada sjedini svoju žrtvu s Isusovom, daj joj najveću vrijednost i najveći opseg.

Tvoje djelo prikazanja neće zato pospješiti tvoju smrt. Nećeš umrijeti ni jedan čas prije ni kasnije nego što je Bog već unaprijed odredio. Postići ćeš svoje mjesto u raju i veću sreću za cijelu vječnost.

Prikazuj često Isusovu Krv koja se prolila razapinanjem i kod otvaranja rane na Srcu, da postigneš milost da se ne bojiš smrti, nego da misliš na nju vedrim duhom. Moli za milost da uzmogneš završiti život posvećen Božjoj slavi i spasu duše s jednim velikodušnim podjelom prikazanja, s činom savršenog pokajanja za svoje grijehe i iz čiste ljubavi prema Bogu i Bl.Dj.Mariji. Sv.Mala Terezija, draga zaštitnica misija, izdahnula je s riječima: "Bože moj, ja Te ljubim. Bože moj, ja Te ljubim!"

RAZMATRAJ - ODLUČI

1. Ljubi svoj križ. Svaki bi kršćanin morao nositi križ sa sobom.

2. Nabavi križ posebno blagoslovljen za Križni put koji možeš obavljati kod kuće i na putovanju. Neka ti bude obogaćen oprostima za čas smrti.

3. Nastoj da sve tvoje patnje budu za slavu i spas duša. Nadahni sve duše, koje pate, da postanu dobrovoljci trpljenja. Time ćeš utažiti Kristovu žeđ na Križu.

4. Svaki mjesec obavi vježbu dobre smrti.

S L A V N A O T A J S T V A

"Tko nađe Mariju, našao je blago, to jest Isusa Krista koji je Put, Istina i Život. Marija se ne može naći ako se ne traži. Ne može se tražiti ako se ne pozna, jer ne možemo tražiti ni željeti ono što ne poznamo. Treba dakle da se Marija više upozna da više slavi Presveto Trojstvo" (Prava pobožnost, Br.5o).

PRVO SLAVNO OTAJSTVO

I S U S O V O U S K R S N U Ć E

I Velika Isusova pobjeda

Isus je uskrsnuo vlastitom snagom. Izađe iz groba i pokaže se svojoj Majci, Magdaleni, pobožnim ženama, apostolima i mnogim drugima koji su tako mogli posvjedočiti istinitost čudesnog otajstva.

Veseli se Isusovu uskrsnuću, zalogu našeg uskrsnuća, sigurnom svjedočanstvu o božanskom podrijetlu naše vjere. Uistinu, da Isus nije umro, moglo bi se sumnjati o njegovu pravom čovječanstvu potpuno sličnom našemu. Da nije uskrsnuo, nedostajao bi nam siguran dokaz Njegova božanstva na koji se On sam neprestano poziva.

"Da Isus nije uskrsnuo, uzaludna bi bila naša vjera. Ali je Isus uskrsnuo od mrtvih" (I Kor.15,17). Kakvo veselje za nas! Alelluja!

<u>Samo je Isus velik</u> - Što su svi velikani zemlje prema Njemu? Kako je smiješno laskanje s kojim se upravo u ovo doba nazivaju "velikima" vremeniti upravljači svjetskih država. Jedan po jedan iščezavaju. Domalo neće od njih ništa ostati nego samo ime u povijesti.

Sve pobjede velikih osvajača dospijevaju u hladni i nijemi grob. Sve biografije ljudi završavaju s poglavljem: "Njegova smrt",

Veliki vojskovođe koji su natopili zemlju ljudskom krvlju, veliki kraljevi i vladari koji su preobrazili geografsku kartu svijeta, koji su podjarmili narode i nacije, nisu uspjeli podjarmiti smrt koja ih je rastočila i pretvorila u prah. Veliki umovi znanosti koji su pcdložili službi čovjeka prirodne snage, nisu uspjeli stvoriti život, niti sačuvati svoj vlastiti. Veliki bankari, koji su kupili svijet, nisu mogli kupiti ni jedan dan života!

Samo je Isus gospodar života i smrti. Život je u Njemu i On ga daje i uzima kako Mu se svidi. Smrt Ga je pokušala svladati, ali je bila pobijeđena i podjarmljena, jer On je život. Po svom uskrsnuću On je slavan, On je pobjednik! On ne može više trpjeti. Njegove su se patnje završile i to zauvijek. Isus je ušao u slavu i ta slava bit će vječna.

Uskrsnuće i Crkva.- Isusovo uskrsnuće je simbol i jamstvo pobjede i slavlja Njegove Crkve. Ne smijemo se plašiti ni žalostiti ako nailazimo na protivnosti svojim apostolskim pothvatima.

Svaki put kada je mistična Kristova zaručnica prisiljena proći svoju Golgotu i kad se misli da je zauvijek uništena, ona uskrsne sjajnija, puna životne snage kao Isus u ono uskrsno jutro.

Naše uskrsnuće - Pobjedi Crkve mora pridonijeti naše uskrsnuće. Sveti Pavao nam ponavlja: "Kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih, tako mi moramo započeti novi život." (Rim 4,4). "S Kristom smo umrli, s Njime pokopani, a s Njime moramo također uskrsnuti" (Ef. 2,6), da u Kristu budemo "novo stvorenje" (II Kor 5,17). "Uklanjajući stari kvasac moramo postati novo tijesto" (I Kor 5,7).

Stari kvasac su zle sklonosti, zli običaji, posljedice grijeha, oholosti, taština, srdžba, razdražljivost, samoljublje, razbluda, nečistoća. To je sve stari čovjek koji se mora zamijeniti s novim tijestom kojegje kvasac Isusov duh. Da se uskrsne s Kristom, treba umrijeti s Njim. Uskrsnuće je intenzivan, bujan, neprestani rad upravljen na to da uništi u nama sve što nije u suglasnosti s naukom i Kristovim primjerima. "Uskrsnuće Crkve ovisi o Isusovu uskrsnuću, njezinoj glavi, ali i o našem uskrsnuću, jer smo Njegovi živi udovi. Općinstvo svetih sjedinjuje s krepošću božanskog duha razne udove tako da ih naizmjenično djelovanje usklađuje i upotpunjuje, kao što se razni dijelovi tijela naizmjenično stapaju i upotpunjuju.

O dubini našeg unutarnjeg života i cjelovitom i savršenom našem uskrsnuću ovisi povratak u ovčarnicu onih koji su još daleko... Kad bi naše ponašanje bilo bolje, kad bi bio jače istaknut napor da uskrsnemo od svojih svakidašnjih pomanjkanja i veća bila želja za savršenim životom, veća bi bila i pomoć koja bi stigla udaljenoj braći... Oni još spavaju u tminama i ne znaju da je Krist za njih umro jer upravo mi, koji mislimo da smo dobri i takovima se držimo, nijesmo znali s jednim odlučnim i velikodušnim zamahom biti njihovi spasitelji" (Cavagna).

Nastojmo živjeti novim životom o kojemu govori sv.Pavao, da nam naše uskrsnuće u Kristu donese divnu dubinu unutrašnjeg života i postane sigurno jamstvo uskrsnuća mnogih drugih duša.

Da li se je uskrsnuli Isus pokazao Bl. Dj. Mariji? - De la Broise piše: "Da nam dokaže istinu ovog čudesnog čina na kojemu se temelji naša vjera Bog je izabrao za to svjedoke. Da bi ta istina bila što jače utvrđena, uzeo je svjedoke iz svih slojeva Crkve: 1.Pobožne i samilosne žene koje su slijedile Učitelja do podnožja križa; 2.Učenike koji će postaviti temelje kršćanskom društvu; 3.Apostole koji će imati dužnost da ga šire i upravljaju tj. da budu svjedoci i propovjednici uskrsnulog Krista.

"Ni jedan od ovih zadataka nije odgovarao Mariji. Ona je bila preblizu Isusu. Njezino dostojanstvo je bilo previše visoko a da bude ubrojena među svjedoke. Ona je po svom spolu i dostojanstvu bila isključena iz broja propovjednika i apostola, jer red sjedinjenja s božanstvom na koje se diže njeno božansko materinstvo, neusporedivo nadvisuje red apostolata i evanđeoske službe. Možda Ju baš zato ne nalazimo u popisu apostola i pobožnih žena koji su prisustvovali prvim Isusovim ukazanjima.

"Iz ovoga nikako ne slijedi da je Ona poslije njih vidjela svoga uskrsnuloga Sina. Njezini su nazivi bili različiti, ali su, bez svake rasprave, nadvisivali sve druge. Sve nas navodi da vjerujemo, budući da je Marija jedan stupanj uzvišenija, da je također posebno prije i više od drugih sudjelovala u veselju uskrsnuća. Sveto Pismo "pretpostavlja da imamo sposobnost lako shvatiti ovu tajnu" veli sv.Ignacije Lojolski pa ostavlja znanju naučitelja i pobožnosti vjernika taj lagani zadatak, da odgonetnu tu slatku Isusovu tajnu i Njegove Majke. Svi su uvjereni da je Marija bila prva obasjana svjetlom oživjeloga Spasitelja.

"Zar Ona nije više nego drugi prepatila dio Njegovih muka? Ali nada sve, zar Ona nije bila Njegova Majka? Zar nam se ne nameće sama od sebe misao, koju

ne treba dokazivati, da je božanski nježan i ljubezan Krist - koji je tako pažljiv da svakoga utješi - posjetio prije svih svoju dragu Majku?

Nadalje to je tražio i sinovski osjećaj i razvoj otajstva križa, jer je ugovor o jedinstvu između Marije i Isusa još od časa Njegova utjelovljenja, toliko intiman, da također Marija ima svoj udio u samom otajstvu Isusova uskrsnuća".

Isti je pisac sklon vjerovati da je Marija imala viđenje u samom činu uskrsnuća, ili da se Isus odmah pokazao svojoj Majci i da joj odmah onog trenutka poklonio blaženo viđenje.

II Uskrsnuće i Gospa

Marijino veselje zbog Isusova uskrsnuća

Nastojmo predstaviti Gospinu radost kad je nakon tolikih patnja, koje ljudska riječ ne može izreći, ugledala uskrsnuloga Sina. Kad se poklonila Njegovu proslavljenom tijelu. Onome tijelu koje je On od Nje primio, koje je Ona hranila, odijevala i štitila s toliko ljubavi. Onome tijelu koje je pred nekoliko dana vidjela pokriveno strašnim ranama, a koje sada pred Njom blista u svoj ljepoti uskrsnuća. Njezina je radost bila tako jaka da je pravo čudo da

joj se duša nije rastavila od tijela.

Osim toga, Ona je sama okušala svu veličinu Isusove pobjede nad vragom i smrću. Uz to je shvatila blagodati što ih je Njegovo uskrsnuće donijelo čovječanstvu. Za to je veselje Marijina uskrsa moralo nadvisivati veselje svih drugih stvorova. Marijina je radost u obilnoj mjeri nadoknadila Njezine patnje.

Sjetimo se da ne možemo biti sudionici Otkupiteljeve slave, ako nismo bili sudionici Njegove muke. Anđeo je upozorio pobožne žene: "Sjetite se onoga što vam je rekao kad je bio u Galileji: "Potrebno je da Sin čovječji bude predam u ruke grešnika, da bude razapet i treći dan da uskrsne" (Lk.24,7). Pamti značajne riječi: "potrebno je!" - što znači: da se uskrsne, neophodno je potrebno biti razapet. Već sada možemo biti tvorci budućeg uskrsnuća sudjelujući u Isusovoj muci žatajivajući sami sebe. Svojim duhovnim uskrsnućem postat ćemo dionici Njegova božanskog uskrsnuća.

Naše će uskrsnuće biti slavije ako smo više trpjeli i radili za Isusa u ovom životu. Bit će slavnije ako smo znali reći "Neka bude" s Bl.Dj.Marijom prihvaćajući kao i Ona kalež boli s potpunim podlaganjem Božjoj volji.

Marija i uskrsnuće duša. - Božja i Kristova slava u uskrsnuću duša svrha je Marijina božanskog materinstva. Ona živi samo da pridobije duše za Boga, da posvuda na zemlji proširi Njegovo kraljevstvo ljubavi. Svaka je duša, koja se oslobađa i diže u život milosti, za Nju neizmjerna radost. To je kao obnavljanje veselja njezinog materinstva. "Rađati Isusa u dušama za Mariju znači biti majka. Koliko Joj je više dano da povezuje Isusa s dušama, toliko se više veseli, jer je bogatija majka. Što ima više djece, toliko se više povećava Njezino veselje i Njezina sreća" (Schryvers).

Ako hoćemo, svaki dan možemo sve više povećavati ovo sveto veselje svojoj slatkoj Majci apostolatom u raznim oblicima. Ona sama uporno traži u svojim ukazanjima da Je pomognemo u ovoj službi, da Je tješimo pribavljajući Joj novu djecu. U Fatimi joj se u majčinskoj strepnji otrgnuo poklik: "Duše se gube"... Trojici sretnih pastira pokazuje jezivi prizor pakla i reče s toliko boli: "Mnoge duše padaju jer nema nikoga tko bi molio i žrtvovao se za njih". Ponovo uporno traži Ružarij i žrtve za spas tolikih jadnih grešnika.

Zahvalimo Bogu što nas je pozvao da iz bliza tješimo Bl.Dj.Mariju davši nam zvanje za apostolat. Slušajmo Gospin poziv i nemojmo propustiti molitve i žrtve za obraćenje grešnika i nevjernika.

Odlučimo da ćemo s više velikodušnosti djelovati, spremni da ozbiljno ustanemo protiv svoje tromosti, protiv svoje ljubavi za udobnost i bezvoljnosti, da tako uzmognemo što više raditi za spasenje duša.

III Sakramenat uskrsnuća

Sakramenat ispovijedi, Isusov uskrsni dar. - One iste večeri kad je uskrsnuo, uđe Isus kroz zatvorena vrata u dvoranu Posljednje večere, gdje su se skupili apostoli zbog straha od Židova i pozdravi ih: "Mir s vama!" Zatim pokaže rane na rukama, i rebrima, "a učenici" - govori sv. Ivan - "vrlo se razveseliše vidjevši Gospodina".

Isus ponovi želje mira i nastavi: "Kao što je Otac poslao mene, tako i ja šaljem vas". Rekavši ovo, dahnu nad njima govoreći: "Primite Duha Svetoga! Bit će otpušteni grijesi onima kojima ih otpustite, a zadržani onima kojima zadržite". S ovim riječima Isus je apostolima predao vlast da opraštaju grijehe i ustanovio sakramenat sv.ispovijedi.

Kako moramo zahvaljivati Gospodinu na ovom daru neizmjerne vrijednosti. Kako moramo ljubiti ovaj sakramenat i znati ga prikladno upotrijebiti za svoje posvećenje da bude plodonosniji naš apostolat.

Što sv.ispovijed mora biti za nas. - Neke duše smatraju sv.ispovijed kao teret, kao dug koji na silu moraju isplatiti u određeni dan. Jadnih duša! One ne razumiju bit sakramenta sv.ispovijedi, kojim se, tako slatko otvara punim predanjem čitava duša s njenim nevoljama, pa i s njezinim patnjama.

Sv.ispovijed je kupelj Isusove Krvi koja čisti, krijepi i razveseljava i dušu ispunja s božanskim mirisom. Ona je čudnovato uskrsnuće duša koje su bile umrle milosti, najjači lijek bolesnim dušama, nepogrešivo ojačanje koje ne samo vraća prijašnje zdravlje nego ga neizmjerno povećava, jer vraća duši smisao za dobro, želju za božanskim stvarima. To je akomulator duhovne energije koji potiče na pothvate i daje jakost da se ustraje.

Sv.ispovijed je sigurno jamstvo pobjede. - Često je dovoljno otkriti ispovjedniku unutrašnje porive, vanjske grešne privlačivosti, napasti bilo koje vrste, i sve to odjednom gubi na svojoj pogubnoj snazi.

Sv.Ispovijed je neiscrpivi izvor svjetla, koje nam otkriva sklonosti i rane duše! "Oče, - govori neka duša - u napasti sam da ostavim sve svoje napore, jer vidim da sam svaki dan gora!" Nije

istina da mane rastu ako se često ispovijedamo. To je svjetlo koje povećava i omogućuje da postepeno vidimo sve do zadnjeg korjenčića korov koji moramo iščupati ako želimo doći do savršenstva. Sv. Franjo Saleški, koji se dobro razumije u vodstvo duša, običavao je reći: "Kad ispovijedamo lake grijehe velikom poniznošću i kajanjem, dobivamo veliko svjetlo da ih dobro raspoznamo." Konačno sv. ispovijed je slatka potreba srca koje se želi povjeriti sigurnom prijatelji koji ga razumije, bez opasnosti da će ga ovaj manje štovati zato što je upoznao njegove skrivene slabosti.

Kanonik Boccardo u svojoj dragocjenoj knjizi "Sv.Ispovijed i duhovno vodstvo" veli: Iste grijehe, čak i najnečasnije, kad bismo ih otkrili svećeniku izvan ispovijedi, izazvali bi njegov prezir i odvratili bi njegov pogled od nas. Naprotiv, kad mu ih povjeravamo kao duhovnom ocu, potiču ga na samilost. Dapače, što su veći grijesi u srcu grešnika, to je veća svećenikova želja, življi i dublji osjećaj njegov da pruži ovoj ojađenoj duši ljubezniju i trajniju pomoć, da je podigne iz ovoga bijednoga stanja, u kojem se nalazi i da u njoj ponovo obnovi porušeni Božji hram.

Koliko ima osjetljivih i zamršenih okolnosti za koje se samo kod ispovjednika može tražiti lijek! Koliko se unutarnjih, tajnih patnja, koje bi bilo pogi-

beljno zatomiti u sebi, može povjeriti samo Božjemu zamjeniku u sv.ispovijedi!

Koliko ima teškoća savjesti koje se mogu izložiti samo svom povjerljivom, iskusnom, - htio bih reći - božanskom prijatelju, ispovjedniku! Kako nas samo on može savjetovati svojim auktoritetom i svojim ovlaštenjima! Kolika je radost naći oslon svojoj slabosti i sigurnoga vođu na Božjim stazama! Neka se govori što god se hoće, ali ispovijedi se boji samo onaj koji je nije nikada kušao i koji nije k njoj pristupao s dužnom iskrenošću i poniznošću.

Radosti sv.ispovijedi.- Pisac zlatne knjižice "Tajne revnih ispovijedi" kaže: "Tolika se dobrobit kuša kad se često i vjerno ispovijedamo da nadvisuje ugodnosti i same sv.Pričesti. Nije čudo, jer za uzvišeni nebeski Kruh malo ili ništa ne žrtvujemo, dok sv.ispovijed uvijek mnogo traži od naše naravi. Ništa dakle nije naravnije nego da Onaj Bog, kojega neodoljivo privlači onaj koji se ponizuje, očinskom rukom miluje one koji se iskreno ispovijedaju. Nastojmo u sv.ispovijedi poniziti svoje samoljublje što možemo više, Uvijek - razumije se - istinitim i jednostavnim izrazima. Ako i osjetimo da su nam se usne zacrvenile, da nas oblijeva vrući ili hladni znoj, recimo jasno ono što najviše smeta našoj oholosti. Neizmjerne utjehe koje će se povećavati za sve dobro obavljene ispovijedi bit će nam nagrada.

Veliki korak na putu savršenstva.- Najbolje sredstvo da se napreduje u kreposti jest povjerljiva jednostavnost u priznavanju unutarnjih raspoloženja onome koji je od Boga određen da nas vodi. Treba da jednostavnost bude djetinja čiji je plod čupanje i uništenje naše oholosti, taštine, ljudskoga obzira i svega što prija našemu sebeljublju. Jedina vrata kroz koja se ulazi na staze savršenstva jest prostodušnost. Gdje ne vlada prostodušnost, tamo prevladava zbrka, nered koji čini nepristupačnima putove svjetlosti.

Nastoj da sve rečeš svome duhovnome vođi djetinjom prostodušnosti. Njemu povjeri svoje grijehe i njihove uzroke, svoje napasti, svoje duhovne patnje, ono što te odbija kao i ono što te privlači, svoje sumnje, svoje odluke, okolinu u kojoj živiš, prijateljstva i mjesta koja pohađaš radi posla ili čega drugoga. U jednu riječ, govoriti otvorenim srcem o svim svojim duhovnim dobrima gledajući uvijek u svećeniku samo Isusa.

"Ovim će sredstvima dobrota biti sigurnija, a zlo će odmah biti popravljeno. Duša će biti jača u patnjama, a umjerenija u utjehama" veli sv.Franjo Saleski,

Sv.Ispovijed s Marijom Sv.Ljudevit iz Montforta nas savjetuje da sva svoja djela obavljamo s Marijom,

uzevši je kao savršeni uzor. Razmišljajmo kod svakog svoga djelovanja kako je Ona činila i kako bi učinila da je na našem mjestu. Mnogo je djela koje je Marija obavljala u svom životu i baš takvih koja moramo i mi činiti. Tu nam je lako pogoditi koje je kreposti Blažena Djevica vježbala. Drugi put, ako radimo neki posao za koji ne nalazimo direktni primjer u Gospinom životu, nije teško zamisliti kako bi Ona postupala da je na našem mjestu. Naprotiv, teško uspijevamo zamisliti Bezgrešnu kad se radi o sv.ispovijedi. Ona nije nikada trebala sv.ispovijedi. Kako je onda možemo zamisliti na našem mjestu kao grešnika i kako je predstaviti da Ona obavlja svoju sv.ispovijed?

"Ipak nam Marija može biti savršeni uzor i u ispovijedanju grijeha, jer ih je Ona prva pred Bogom ispovjedila i oplakala mjesto nas. Ako je Isus, iako sama nevinost, postao za nas grešan prema snažnoj izjavi sv.Pavla, ne zaboravimo da je žalosna Majka uzela na sebe grijehe svoje djece i s Isusom neizrecivo trpjela da ih okaje, jer nije mogla da ispovijedi svoje vlastite grijehe".

Ispovijedaj se dakle Marijinom pomoću i po Njezinu duhu. Nastoj se već ujutro uteći Mariji čestim i gorljivim uzdasima na dan svoje sv.ispovijedi, naročito dok ideš u crkvu. Obavljajući ispit savjesti, baci se u duhu pred Njezine noge i poput zbunjenog djeteta, ali pu-

nog pouzdanja u dobrotu i milosrđe svoje Majke, glavom naslonjenom na Njezina koljena traži jedan po jedan svoj grijeh. Moli ovu božansku Majku da ti pomogne upoznati i zamrziti grijehe. Moli je da ti da osjetiti dio boli, koju je Ona osjetila kad je vidjela Isusa puna rana za naše grijehe. Zaklinji Gospu da dopusti da padnu na tebe Njezine majčinske suze. O kad bi samo jedna od ovih suza prodrla u naše hladno i neosjetljivo srce, brzo bi ga napunila svetim pokajanjem i iskrenom ljubavlju. Konačno, moli od Isusa oproštenje ali i Bl.Dj.Mariju, jer su naši grijesi ogorčili Njezino srce i napunili suzama Njezine oči. Njoj ponovi svoje odluke i sredstva koja ćeš upotrijebiti da ih održiš i dodaj svakoj odluci po jednu Zdravomariju. O kako bi plodonosnije tvoje odluke kad bi se oslonile na Mariju! Kad bi ti Marija bila uzor opreznosti da izbjegavaš prigode, ne bi oplakivala ponovo padanje u grijeh". Nakon zahvale i izvršene pokore, ne zaboravi zahvaliti Mariji za Njezinu ljubeznu pomoć. Uz to je moli da ne dopusti da ikada izgubiš posvetnu milost. Ponovo Joj povjeri svoje odluke da ti ih pomogne ostvariti. Kako bi dobro bile obavljene naše sv.ispovijedi, kad bismo vjerno vršili ove jednostavne i pobožne vježbe tj. života ujedinjena s Marijom! veli Chiavarino.

RAZMATRAJ I ODLUČI

1. Ispitaj se koliko cijeniš sv. ispovijed. Ispitaj način kako iskorišćuješ ovo veliko sredstvo posvećenja.

2. Moli Gospu da udijeli svjetla grešnicima, da upoznaju svoje grijehe i odvažnost da svlađavaju lažnu stidljivost koja je i te kako uzrok tolikih svetogrdnih ispovijedi.

3. Nastoj uliti dušama, koje traže mir, povjerenje u ovaj divni sakrament milosrđa i oproštenja.

DRUGO SLAVNO OTAJSTVO

ISUSOVO UZAŠAŠĆE NA NEBO

I K svjetlu po Križu

Četrdeset dana poslije uskrsnuća povede Isus apostole na vrh Maslinske gore i dade im vlast govoreći: "Idite po svemu svijetu, propovijedajte Evanđelje svima narodima krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga". Konačno, blagoslovi ih, otrgne se polako od zemlje i uzdigne se visoko, dok Ga oblak ne sakrije pred njihovim očima.

Evanđelje prepušta nama da zamislimo Isusove osjećaje dok ostavlja tolika draga mjesta i osobe, a naročito svoju milu Majku. Možemo se poslužiti čitanjem djela koja su napisale osobe u zanosu, ali ćemo pravu istinu doznati tek u raju.

Mnoge su pouke ovoga Otajstva koje možemo nazvati otajstvo otcjepljenja od svega i poziv na svetost.

Prije svega, Isus izabire isto mjesto svoje pobjede koje je bilo pozornica Njegovih poniženja. Na tom je brdu prolijevao suze boli, tužan zbog nezahvalnosti Jeruzalema. Na podnožju se nalazi Maslinski vrt gdje je bio slomljen pod težinom grijeha i Božje srdžbe. Konačno, nasuprot se diže Kalvarija na kojoj je završio svoju Žrtvu. Posljednja se Uči-

teljeva pouka nadovezuje na prvu: U nebo se ide samo po agoniji srca, preko ljutih boli duše i preko grozhih patnja križa.

Apostoli su uprli oči u Isusa koji se dizao. Gledali su u visine, u nepregledne visine! Tako mora biti i za nas: naše oči kão i naša srca moraju uvijek biti upravljena prema nebu!" "Ondje uvijek moraju biti naša srca gdje su prave radosti". "Tako je ružna zemlja kad promatram nebo" veli sv.Ignacije.

Naše uzašašće - Učitelj je pozvao učenike da se popnu s Njime na brdo. Isti poziv upućuje i nama: Moramo se penjati očekujući čas kada će nas On pozvati k Sebi.

Penjati se, tj. otcijepiti se, uzdići se iznad stvari ovog jadnog svijeta i živjeti srcem u visinama, jer Bog traži od duša koje je pozvao na apostolat potpunije otcjepljenje nego od drugih.

Penjati se, tj. željeti žarko duhovni napredak, izaći iz osrednjosti i posvetiti se. To je također u suglasju s apostolskom nakanom, jer se zna da "duša koja se uzdiže, diže i svijet" veli E.Leseur. Ali, da se popnemo, moramo se vježbati svaki dan napraviti po jedan korak naprijed na putu odricanja.

Otcjepljenje od zemaljskih stvari. - Znati se lišiti, znati se odreći, odbaciti tolike suvišne stvari... Čitamo u pravilima života bl.Kontarda Ferrini: "Vježbat ću se u ljubavi prema siromaštvu, otcijepiti se od svega što me vezuje i s veseljem gledati gubitke i štete, a suvišne stvari velikodušno pokloniti".

Koliko ih ima danas, naročito u poslovnom svijetu, koji ovako misle? Veliko je mnoštvo ljudi obuhvaćeno nekom vrtoglavom strujom koja ih goni za sticanjem novca. Novac je pokretač njihovih misli, njihovih djela. On je ideal njihova života. Bogatstvo i samo bogatstvo! Sve ostalo ide u drugi red. Sve je postalo slično velikom kotaču koji se neprestano vrti oko jedne osovine koja se zove novac. Za novac se prodaje savjest, oniječu se uvjerenja, gazi se pravda, obeščašćuje duša.

Naprotiv, onome koji živi unutarnjim životom, nije teško svega se odreći.

Otcjepljenje od osoba.- Mnogo nas više stoji i naročito je bolno ako ovo otcjepljenje dođe zbog tuđe zloće. Ono se dijelima razne stupnjeve.

a/ Ne tražiti u ljudskim osjećajima veselje srca. Uostalom, nije vrijedno. Ljudski osjećaji su tako krhki! Često su potrebne duge godine da se razviju,a do-

statna je gdjekad smiješna, obična okolnost koju je izazvala nesmotrenost koje zlobne ili zločeste osobe da ih se prekine.

b/ Primati vedro svako gorko razočaranje. Događa se da nas i dobre osobe koje smo toliko ljubili, najednom napuste bez opravdanog razloga. Nadalje, događa se i to, da nas one zbog jednog nesporazuma vrijeđaju riječima koje nam prodiru u dno srca, a sa svojim držanjem kopaju tako duboke brazde da ih se ne može više napuniti. Tako se kidaju najslađe veze. Život je prepun ovakovih i sličnih razočaranja. Malo je pravih prijatelja, odviše malo. A i oni koje imamo više su ili manje zadojeni interesima i sebeljubljem. Pravi, neprolazni i stalni prijatelj je Isus, samo je On uvijek s nama!

Isus dopušta ove smrtonosne rane, koje su prave milosti odabranih duša. On ih ne daje svakome, već ih čuva za svoje miljenike da ih potpuno rastavi od stvorova i da ih potpuno sjedini sa Sobom veli svećenik Calabria.

Bog tako postupa da stvorovi budu stepenice do Stvoritelja. Preko stepenica se treba uvijek uzdizati. Uvijek! Čak i onda, kada mjesto ugodne zahvalnosti osjećamo u srcu gorčinu. Tražili smo u stvorovima utjehu i nismo je našli. Još jedna stepenica da se ide Gospodinu...

Važno je popeti se! Uspeti se, da se bacimo u Božji naručaj, na Njegovo srce, bez straha da ćemo pasti u prazninu. Na ono Srce, koje nije nikada nikoga razočaralo; Srce koje je dopustilo da iskusimo kako nas čovječje srce može vrlo malo zadovoljiti, da tako dublje osjetimo potrebu Njegova neizmjernog Srca.

"Žeđali smo da nas netko shvati, da nas netko zavoli, ali nas nitko nije napojio! Sam Bog je tako dopustio da naša žeđa bude sve veća i da mi dođemo k Njemu crpsti vodu za kojom smo žeđali.

Stvor je još jedanput bio stepenica do Stvoritelja! Iako je dopustio da trpimo, da patimo i da se teško uspinjemo, to je učinio zato, da nas približi Sebi! Nemojmo mrziti onu osobu, gledajmo je bez gorčine. To su za nas bile stepenice koje su nas dizale na više. Možemo sa zahvalnošću gledati svaku stepenicu koja nas je uzdigla Bogu".

Ako čitamo živote svetaca, vidjet ćemo da su mnogi od njih za svoj odlučan smjer prema vrhuncima svetosti imali početak baš ovdje, u ovim razočaranjima koja su teža od same smrti.

<u>Ljubi slobodnim srcem.</u> - Isus ne osuđuje ljubav ako je uzdignuta u nadnaravni red. I On je imao svoje ljubljene prijatelje: Petra, Ivana, mezimca svoga Srca, Lazara, Martu i Mariju. Prijateljstvo je Božji dar, ono ide među najveće radosti života. Ali je ono često previše osjetno: vidjeti, govori-

ti, misliti na ljubljenu osobu. Često previše zaokuplja srce i odnosi mu slobodu i mir; priječi da u njemu vlada Božja ljubav. Kad je tako, moramo uzdignuti svoj osjećaj svladavanjem: Ograničiti razgovor, odreći se sastanka ili susreta, izbjegavati očitovanje preveć osjetne nježnosti... Treba nada sve više otvoriti srce milosrđu, ne smijemo svoje srce ograničiti samo na ona čuvstva koja su isključivo ljudska, a mogu prouzročiti mnoge kušnje.

Otcjepljenje od samih sebe. - To je najteže od svega. Odreći se svoga suda, svoje volje, svoga "Ja"..., naći veselje u zaboravu, u poniženjima, u odricanju...

Otcjepljenje također i od duhovnih utjeha: ljubiti Boga za ono što jest, a ne za radosti koje mi može dati, služiti ga istom ljubavlju i gorljivošću i u malaksalosti, u utjehama kao i u patnjama. Otcjepljenje koje ne osiromašuje dok uništava što je ljudsko, daje što je božansko, oslobađa od zemlje i spaja potpuno s Bogom.

"Nasljeduj Krista" kaže: "Tko će naći čovjeka uistinu siromašna duhom, a srcem otcijepljena od sebe i od svih stvorova? On vrijedi više od bisera što se izdaleka doprema. Kad bi čovjek dao sav svoj imetak, još je to ništa. I kad bi izvršio veliku pokoru, još je to malo.

I kad bi naučio svu znanost, još je daleko. Kad bi takav imao veliku krepost i veoma revnu pobožnost, još mu mnogo treba; naime još jedno što mu je najpotrebnije: nakon što je sve napustio, da se odrekne i sebe, te da ništa ne zadrži iz ljubavi prema samom sebi. Nitko nije bogatiji ni silniji, ni slobodniji od onoga koji umije sebe i sve ostaviti i smjestiti na posljednje mjesto" (Knjiga II, gl. 11).

II Savršena posveta, otcjepljenje i svetost

Odricanje je kazaljka svetosti. Što se duša više odriče svega to je svetija. Savršena posveta nas vodi ovom potpunom odvajanju, jer nam iz dana u dan pomaže da pokopamo svoj Ja da Bog živi u nama prema rečenici sv. Pavla: "Ne živim više ja, nego Krist živi u meni."

"Savršena posveta" može se zvati i sveto odricanje iz ljubavi, jer smo se odrekli svega što smo mogli smatrati svojim i predali u Marijine ruke". Time Joj dajemo potpunu vlast na sve što jesmo, što imamo i što ćemo imati u redu naravi, milosti i slave. Time se obvezujemo da ćemo sebe i sva svoja vanjska i nutarnja dobra upotrebljavati u potpunoj ovisnosti o Njoj i po Njezinoj volji i to ne za neko vrijeme, nego zauvijek i to bez ikakva ograničenja.

I evo logičnih posljedica koje nas postepeno vode odricanju, a po njima i svetosti:

1. NAŠE TIJELO nakon posvete Bl.Dj. Mariji nije više naše. Ono je Marijina svojina. Zaista nećemo uzeti neku stvar koja pripada uzvišenoj Kraljici i upotrijebiti je kao oruđe grijeha! Ova nas misao obvezuje da s velikom marljivošću izbjegavamo prigode i da se za Marijinu ljubav odrečemo svakog čitanja, prijateljstva, zabava, koje, premda su dopuštene, ipak mogu rastresti duh i oslabiti volju.

Naše tijelo je također oruđe rada. Bog nam ga je dao da svoje fizičke snage upotrijebimo za Njega i to bez ikakva oklijevanja ! Zato nas posveta obvezuje da više radimo i da iskoristimo svaku prigodu za dobro i svojim životom vratimo u najvećem stupnju ono što smo od Boga dobili, jer Gospa ne želi imati lijenčine u svojoj službi.

Savršena posveta nas uči da budemo ravnodušni na bolest i zdravlje. Da se ne brinemo pretjerano za zdravlje ni za fizičko dobro. Bili mi zdravi ili bolesni, jednako možemo ići Bogu. U ostalom, ništa se ne događa slučajno. U svim zgodama gledajmo ruku božanske Majke, opće opunomoćenice Providnosti, budimo mirni pod Njezinim pogledom. Gospa to zna i to nam je dosta. Oh, kako joj je slatko reći da nastavi svoje djelo ne gledajući na

našu odvratnost! Tako i pored bolesti i kušnja, savršena posveta daje mir, vedrinu i veselje.

2. VANJSKA DOBRA: položaj, novac, nematerijalna dobra do kojih mnogo držimo, kao npr. štovanje, čast, blagonaklonost, prijateljstva... I bez ove posvete Gospa ima vlast nad ovim dobrima zbog njihove povezanosti s Milošću. To su sredstva za postizavanje svrhe. Moramo ih upotrebljavati ukoliko vrijede za postizanje te svrhe.

S posvetom priznajemo ovu vlast Mariji i proširujemo je što više možemo. Želimo da nas Ona vodi, da se sa stvarima služimo onako kako Ona hoće, na slavu Božju, posve o Njoj ovisni. "Da li je Gospa zadovoljna s ovim prijateljstvom, s ovim položajem za kojim težimo? A s ovim troškom, s ovim dobitkom za kojim tako uporno težimo?"

Možda će nam netko prigovoriti da raskošne i suvišne stvari nisu za tu svrhu, da se mogu upotrijebiti za bijednike, misionare, siromahe, sjemeništa i druge dobre svrhe. Budimo sretni ako smo dobra upotrijebili za svoju dragu Gospodaricu Majku milosrda.

Prava pobožnost prema Mariji vodi nas većim ciljevima, težim žrtvama da iz ljubavi veselo živimo u siromaštvu pa i onda, kada bismo mogli sebi pribaviti kakvu udobnost, da mirno podnesemo gubitak dobara, časti, prijateljstva, jer će nam

to pribaviti Marijinu majčinsku ljubav i Njezin svemoćni zagovor.

Gledajmo sv. Ljudevita iz Montforta! Koga su više od njega mučili, klevetali, progonili? A ipak je malo tko bio veseliji od njega. "Marija je moje bogatstvo, najveće dobro poslije Isusa, tješio se pjevajući.

3. UNUTARNJA DOBRA - Posvetom je pripao Mariji naš razum i volja. Zato i ova dobra moramo upotrebljavati u ovisnosti o Mariji. Savršena posveta nas obvezuje da upotrebljavamo razum, niječemo svjetsko shvaćanje i pročišćavamo kršćansko shvaćanje razmatranjem i duhovnim čitanjem. Uči nas da se ne pouzdavamo u svoj način gledanja (vrlo teško odricanje!), pomaže nam da se oslobodimo opasnosti tašte misli, a njegujemo svete.

Još je teže s našom voljom kod koje se naročito očituje posljedica grijeha. Savršena posveta traži da podložimo Mariji svoje želje, čuvstva i nakane. Uči nas da se ne pouzdavamo u ono što nas tako jako privlači. Moramo ljubiti samo ono što Marija ljubi i kako Ona ljubi: Isusa, duše, križ. Moramo zanijekati svoju volju posluhom i mrtvenjem.

Savršena posveta nas uči također da se zadovoljimo sposobnostima uma, volje i karaktera koje posjedujemo bez zavisti i malodušnosti, da činimo ono malo dobra što možemo i da ne budemo lijeni kako bi nam prišapnuo naš ponos.

Vrijednost jednome djelu ne daje sjajan uspjeh, nego ljubav s kojom se vrši.

4. DUHOVNA DOBRA - Savršena posveta zahtijeva da se odrečemo i vrijednosti svojih dobrih djela u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, a tako i onih dobara koja nam drugi mogu namijeniti za života i poslije smrti.

S posvetom sve to prepuštamo slobodnoj volji Marije da Ona namijeni nama ili kome je Njoj drago. To je najsavršenije odricanje koje od nas traži savršena posveta. Tu se ne radi o vlastitim, ipostinskim zaslugama koje su nama nepoznate, nego se radi o molitvama i zadovoljštinama s kojima možemo raspolagati i ustupati ih drugima.

Učini Savršenu posvetu u duhu odricanja bez ikakvih drugih nakana, osim onih koje potječu od Božje volje.

Ne gledaj na teškoće s kojima se bore druge uskogrudnije duše. Ovim ćeš postati siromašna... ostat ćeš dulje u čistilištu... nećeš moći pomoći svojoj rodbini... itd." Kao da Gospa nije dovoljno bogata, moćna i velikodušna da misli na nas i na naše mile i drage!

Tko učini Savršenu posvetu ne plaši se tih sitnica! On zna da ga njegova dobra Majka mnogo više ljubi nego što on ljubi samoga sebe. Zato se ne boji potpuno se Njoj prepustiti bez oklijevanja. On zna: "Ako ima kakav uspjeh u Božjoj kući,

Marija ga pribavlja svojoj djeci ljubavi". Iz svega se vidi da Savršena posveta sadrži u sebi program svetosti.

Ali, do svetosti se dolazi po Bezgrešnoj Djevici Mariji, ustrajnom vjernošću, postepeno, bez zastajkivanja, neopazice, jer Gospa ne dopušta da duše žive u lijenosti."

Drugi se mogu zadovoljiti da duhovno životare, ali Marijino dijete ne. Ono se mora dizati, penjati. Potraži li udobniji život, neće imati mira. Drugi će poput njega izgledati mirni, zadovoljni sa svojim unutarnjim životom, ali on ne. Nazadovanje i zastoj u duhovnom životu bit će mu gorki. Kad se je već jedanput predao Mariji, Gospa se ne odriče svoga udjela pa ni onda kad joj je dijete ljubavi nevjerno. Nutka ga nekom slatkom silom, uznemirava mu udobni počinak i dovikuje: "Naprijed! Sa mnom, s mojim Sinom, dalje prema Križu, prema svetosti!"

"Ne pušta ga na miru. Neprestano podržava u njegovu srcu želju za savršenijim životom, koja se povećava korak po korak, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu. Rađa mu u duši želju za odricanjem, poniznošću, posluhom, križem, junaštvom. I,malo po malo, neprimijećeno, Marija ga oblikuje i preobrazuje".("Ljubimo Mariju").

Svećenik Gallotti kliče: "Ne samo da mi je Gospa promijenila glavu, nego i srce," - zaključuje - "Srce Isusovo

nam je u svojoj i našoj Majci dalo svako dobro. Drugo nam ne treba da živimo sretno i sveto".

SAVRŠENA POSVETA tajna svetosti - Želimo li se odlučno otresti neplodne osrednjosti i napredovati? Postati uistinu sveti? Rješenje zadatka duhovnog napretka je baš u tome: sjediniti se s Marijom, izgubiti se u Njoj, pustiti da Ona u nama radi, da nas Ona nosi, da nas Ona vodi i da nas Ona ljubi" (Ljubimo Mariju).

Tada nas Ona malo po malo otcjepljuje od stvorova i poput orla koji svoje mlade diže visoko, dignut će nas u visine do kojih bi nam bilo nemoguće misliti da ćemo sami uzletjeti. Jer "samo Mariji je Bog povjerio ključeve božanske ljubavi i mogućnost uzlaza na najuzvišenije putove savršenstva i omogućavanja drugima da se uzdignu" (Savršena pobožnost, br.45).

Dođu li križevi, nemojmo se tužiti nego ponavljajmo makar i kroz suze: "To je Marija koja djeluje da u meni uništi starog čovjeka,i da se rodi novi čovjek". Pustimo je neka radi. Dapače, silimo se na osmijeh, zahvaljujmo Joj. Ona, kao dobra naša Majka, traži samo naše dobro, tj. da postanemo sveti.

Kada nam đavao,da nas učini malodušnima, šapće da je sve uzaludno jer da u nama nema ni traga svetosti i da su zato potrebne druge sposobnosti i sličnam je u svojoj i našoj Majci dalo sva-

no, utecimo se u naručje Marijina Srca i mislimo da je Bog učinio Mariju jedinom čuvaricom svoga blaga, jedinom dje-liteljicom svojih milosti, da oplemeni, podigne i obogati koga Ona hoće; da uđe kroz usku stazu u nebo onaj koga Ona hoće i da pod svaku cijenu prođe kroz uska vrata života onaj koga Ona hoće i da udijeli prijestolje, žezlo i kraljevsku krunu onome kome Ona hoće" (Savršena pobožnost, Br.44).

RAZMIŠLJAJ I ODLUČI

1. Misli češće na raj, ako se želiš otcijepiti od zemlje. Želi više pravo veselje koje te čeka u raju, ako želiš prezirati kratke i nestalne zemaljske radosti.

2. Ako posveta Mariji nije proizvela u tebi savršeno otcijepljenje od svega i žarku želju za svetošću, znači da je nisi dobro shvatio i da još ne živiš kako Marija želi.

TREĆE SLAVNO OTAJSTVO

D O L A Z A K D U H A S V E T O G A

I Marija Majka Crkve i Kraljica apostola

Isusov oproštaj s apostolima - Isus je, prije nego što je uzašao na Nebo, rekao apostolima da ne izlaze iz Jeruzalema nego da čekaju da se ispuni obećanje, tj., dolazak Duha Svetoga. Zatim obnavljajući čin Kalvarije, povjerio je Majku apostolima, a apostole Majci, da im Ona bude Majka, Vođa, Učiteljica, Tješiteljica; da im Ona bude mjesto Njega svojom ljubavlju, milinom i poštovanjem.

Isus je tražio od Marije žrtvu da ostane na zemlji poslije Njegova uzašašća, da bude Majka Crkvi, tj. Njegovu mističnom tijelu, kao što je bila Njegovu fizičkom tijelu. Povjerio Joj je svoju duhovnu obitelj.

M.Agreda nam divno tumači Marijinu ulogu u odnosu na Crkvu. Evo posljednjeg Isusova pozdrava Apostolima kako piše M. Agreda: "Predraga moja djeco, ja idem svome Ocu iz čijega sam krila izašao da spasim i otkupim ljude. Mjesto mene ostavljam vam kao obranu Majku, Tješiteljicu i Braniteljicu, svoju Majku koju morate slušati u svemu. I kao što vam već rekoh

da - tko vidi Mene, vidi moga Oca i tko upozna Mene da će upoznati Njega - tako isto vas uvjeravam da tko upozna moju Majku, upoznat će Mene, tko sluša Nju, sluša Mene; mene vrijeđa tko Nju vrijeđa, Mene časti tko Nju časti. Držite je svojom Majkom, Starješicom, Učiteljicom, a tako i vaši nasljednici. Ona će odgovarati na vaše sumnje, Ona će rješavati vaše teškoće. I uvijek, kadgod me budete tražili, naći ćete Me u Njoj.

Naša Gospođa Posljednje večere - Apostoli, vjerni Isusovoj naredbi, povukoše se u tišinu i sabranost svetog mjesta ustanovljenja Euharistije da se priprave na svoju misiju pod vodstvom Marije. S njom mole i u jedinstvu s Njom s pouzdanjem očekuju onaj Duh koji mora upotpuniti u njima Kristovo djelo. Tako provode devet dana s Marijom "ustrajući složno u molitvi" (Dj.A.1,14), dok je Petar već počeo djelovati kao prvak apostola i bira za novog apostola sv.Matiju. Crkva je u svom početku već formirana u svojim članovima: poglavar, niži pastiri i stado vjernika. Marija uz Petra, kojemu Krist povjeri svu vlast, započinje svoju majčinsku ulogu ovom devetnicom molitava i zahvala. To je prvo Njezino službeno djelo kao Majke Crkve i Kraljice apostola. Marija, vjerna zadatku koji Joj je Isus povjerio čuva ujedinjeno malo stado. Prije, pored Isusove prisutnosti i Njegovih opomena u Getsemaniju, apostole je svladao san. Sada, naprotiv,

sakupljeni oko velike Moliteljice, Bl.Dj. Marije, uče se od Nje moliti bez umora čitavih devet dana!

To su prve Marijanske duhovne vježbe obavljene bez knjiga i bez propovjednika. Sama im je Bl.Dj.Marija tumačila Pisma i govorila o otajstvima Isusova djetinjstva, kojemu je Ona bila jedini svjedok. Tako se Evanđelje o djetinjstvu koje je napisao sv.Luka i sv.Matej, može s punim pravom nazvati Marijino Evanđelje.

"Ustrajali su jednodušno u molitvi s Marijom Majkom Isusovom.." (Dj.Ap.1,14). Zahvaljujući ovom prvom središtu objavljivanja savršene ljubavi, prvotnu Crkvu prikazao je pisac apostolskih Djela kao "jedno srce i jednu dušu". Tako je postajala Crkva u Marijinoj sjeni.

CRKVA - Koliko je Gospa ljubi! Kako u svojim ukazanjima neprestano traži da njezina djeca ljubavi uprave ljubav prema Crkvi, prema njezinoj Glavi i njezinim službenicima!

Rečeno je da svaki katolik ima trostruki ideal koji je vrijedan da se za nj žrtvuje vlastiti život: "Bijela Honstija, Bijela Djevica - Gospođa Neba i bijeli starac Vatikana!"

Neka ovaj trostruki bijeli ideal u nama raste i obuzme sve naše najljepše energije!

II Marija Majka, učiteljica i odvjetnica svih koji se posvećuju apostolatu

Marija oblikuje sve apostole.- Duhovi su u pravom smislu otajstvo svih apostola koje poput onih prvih dvanaest mora oblikovati Duh Sveti djelovanjem i Marijinim majčinskim posredništvom. Kao prvi "Poslanik" ili "Apostol", Krista je oblikovao Duh Sveti u Marijinu krilu. Isto tako treba da bude oblikovan i svaki kršćanin, naročito svećenik - Kristov apostol. Bog ne mijenja svoj način djelovanja i nastavit će ga sve do svršetka svijeta onim istim metodama s kojima je započeo i s kojima je uspijevao. Šta više, apostoli posljednjih vremena - prema sv.Ljudevitu iz Montforta - bit će izraziti plod Marijine suradnje i Duha Svetoga. O tome tako lijepo govore neke strane spomenutog Svečeva djela (Savršena pobožnost br.47 i dalje).

Kad Isus odredi neku dušu za posebnu misiju, povjeri je svojoj Majci da je Ona pripravi na to veliko djelo. Kad je Isus htio postaviti apostolom svoga Srca sv.Margaritu, rekao joj je: "Povjerio sam te brizi svoje svete Majke da te izgradi prema Mojim nacrtima". Svetica Mu odgovori: "Odlučila sam da budem uvijek Marijino dijete, moleći je da me ne odbije". Zatim se obrati Mariji: "Bacam se pred Tvoje noge, Majko moja i Gospođo moja, da obnovim zavjet vjernosti i molim Te da me prikažeš i posvetiš

Presv.Srcu Isusovu. Isus je dakle izabrao Marijino dijete da povjeri svijetu svoje tajne.

Tako je Isus učinio i sa sv.Veronikom Giulliani, sv.Ivanom Boskom, sv.Gemmom Galgani i s mnogim drugim svecima. Tko se ne sjeća prvog sv.Don Boskova sna? U tom je snu izraženo cjelokupno poslanstvo budućega apostola mladeži. Sam ga Isus povjerava Gospi koja uzme za ruku maloga Ivana i govori mu: "Gledaj, evo tvoga polja rada! Ovo što vidiš da se sada događa s ovim životinjama, ti ćeš to morati raditi za moju djecu." Ivan neće ni koraka učiniti bez vodstva svete Majke. Djelo sv.Don Boska Marijino je djelo i ne možemo zamisliti sv.Don Boska rastavljena od Marije Pomoćnice.

Želiš li i ti biti pravi apostol? Povjeri se Mariji! Njoj posveti svoj apostolat. Moli Je da prosvijetli tvoju pamet, da ti raspali srce, da ti da dar govora, dar predobivanja duša. Ništa ne radi prije nego zatražiš Njezinu pomoć, Njezino svjetlo, Njezin savjet. Povjeri Bl.Dj. svoje želje, svoje bojazni, svoje brige. Baci se u Njezin naručaj, kada se malodušje, koje onemogućava svako djelovanje, hoće da uvuče u tvoju dušu. Raldi uvijek s Njom, gledaj Njezin primjer, zovi je neprestano u pomoć. Kako bi slatki i plodonosni apostolat izvršili, kada bi znali neprestano stajati uz ovaj izvor milosti!

III Djelovanje Duha Svetoga

Kada se navršiše dani, tj. kada je devetnica završena, deseti dan oko trećeg sata (tj.oko devet sati) jaki vjetar potrese cijelom kućom i Duh Sveti u obliku ognjenih jezika postavi se nad Bl.Dj.Mariju, apostole i druge koji su bili u dvorani Zadnje večere i saopći im, prema sposobnostima i pozivu pojedinoga, darove Neba. To je ostvarenje Učiteljeva obećanja: "Poslat ću vam Duha Svetoga, Duha Utješitelja i On će vas naučiti svu istinu".

a/ U MARIJI - Evo, završeno je djelo Marijinog savršenstva, izvršeno Njezino posvećenje: Duh Sveti koji Ju je zasjenio kod Utjelovljenja dolazi sada da upotpuni remek-djelo svoje milosti i obogaćuje Je onim darovima koji Je čine najuzvišenijim stvorom, Kraljicom anđela i ljudi, Majkom Crkve i Kraljicom apostola. Tko može izmjeriti stupanj božanske ljubavi koju je dolazak Duha Svetoga razlio u Njezino srce?

b/ U APOSTOLIMA - Kakvo čudo preobraženja! Malo prije tako spori za razumijevanje Isusovih pouka, sada su kadri da budu tumači Njegova Evanđelja i glasnici najdubljih objavljenih tajna. Prije tako slabi i plašljivi da su bili kadri izdati Učitelja i sakriti se da se ne bi izložili u času Njegovih najvećih patnja i najtežih časova, sada neustrašivo ispovijedaju svoju vjeru u Kri-

sta pred sudovima i narodima, spremni da trpe za Njegovu ljubav. Njihova gorljivost i revnost neće se više umanjiti "i bit će Kristovi svjedoci do krajnih granica Zemlje" - do mučeništva. Dovoljno je bilo onih deset dana samoće s Marijom da se preobraze u 12 neustrašivih osvajača svijeta za Kristovo Evanđelje.

c/ U NAMA - Duhovi nisu osamljeni događaji u povijesti. Oni se nastavljaju u Crkvi i u svakoj duši. Članak je našeg vjerovanja trajna i plodonosna prisutnost Duha Svetoga u dušama i u Crkvi. Na žalost, ima kršćana - a među njima i pobožnih duša - koji su prisiljeni priznati kao nekada Efežani: "Ne znamo tko je Duh Sveti (Dj.Ap.19,2). Koliko bi bilo više svetosti i manje pogrešaka u životu, kad bi se bolje poznavalo ovog "slatkog Gosta duše" i kad bi bilo više pobožnosti Duhu Svetomu!

DAROVI DUHA SVETOGA - Duh Sveti nam daje nadnaravno svjetlo da upoznamo Boga, Njegovu ljubav, veličinu i neizmjerno milosrđe. On nas osposobljava da možemo prodrijeti u otajstva naše svete vjere, da ih možemo gotovo sasvim spoznati.

Zašto neke jednostavne duše više poznaju Boga nego učene? Jer posjeduju Duha Svetoga! Duh Sveti rasvjetljava dubinu našeg ništavila da možemo upoznati svoje pogreške i svoje grijehe u svoj njihovoj stvarnosti. Zašto su Sveci toli-

ko prezirali sebe? Jer ih je rasvjetljivao Duh Sveti!

DUH SVETI JE SNAGA - Isus je najavio svojim apostolima dolazak Duha Svetoga ovim riječima: "Vi ćete svjedočiti za mene." I ne ustručava se proreći im buduće patnje koje će morati trpjeti za Njega.

Ako je Duh Sveti u nama, nemamo se čega bojati. Kad bi nas imala zgnječiti težina križa, ne bi nam ponestalo snage da sve pretrpimo. Kad bi na nas navaljivale najteže napasti, u Njemu bismo našli snagu da izvojujemo pobjedu. Ako imamo Duha Svetoga, nema borbe u kojoj ne bismo mogli pobijediti, nema zapreke koju ne bismo mogli svladati, apostolskoga truda koji ne bismo mogli izdržati, ni trpljenja koje ne bismo mogli podnijeti.

DUH SVETI JE LJUBAV - Bez Njega je u duši pustoš. Molitva je dosadna, milosrđe hladno, život turoban. Nedostaje izvor radosti i mira, nedostaje milina, i gorljivost srca.

"Objavit ću vam jednu tajnu. Obuzdajte svaki dan pet minuta svoju maštu, zatvorite oči osjetnim stvarima i svoje uši zemaljskoj buci i uđite u sebe. U svetištu svoje krštene duše govorite Duhu Svetomu: "Duše Sveti, dušo moje duše, ja Ti se klanjam, rasvijetli me, vodi me, jačaj me, tješi me, pouči me što moram činiti, nadahni me! Obećajem Ti, da ću

se podložiti svemu što želiš od mene i da ću primiti sve ono što dopustiš da me snađe, samo mi daj da upoznam Tvoju volju". "Ako budete ovako činili, vaš će život teći sretno i vedro pa i u nevoljama, jer će milost biti srazmjerna patnjama i doći ćete bogati milostima pred vrata raja" veli Kard. Mercier.

DUH SVETI JE IZVOR PLODNOSTI - Kada je Duh Sveti u srcu, kad On budi nove snage života, kada On pokreće sve veze i sve izvore, tek onda se postaje moćan, a uspjesi na polju apostolata postaju neizmjerni. Bez Duha Svetoga koji daje svjetlo razumu, puninu riječima, jakost volji, nema plodnosti. I najzamašnija djela ostaju neplodna i padaju kao tijelo bez duše.

Obnovimo se dakle u pobožnosti Duhu Svetomu, zazivajmo Ga svaki dan da nas vodi u povjerenom apostolatu, da nas potiče na uzdizanje. Imajmo dobro na umu da će ovaj božanski Duh sići u našu dušu i predati nam svoj žar samo u toliko koliko budemo ljubili Gospu.

DUH SVETI I LJUBAV PREMA MARIJI - Sjećajmo se često pouke svetih otaca: "Duh Sveti nije sišao na zemlju da izvrši otajstvo Utjelovljenja Riječi dok nije našao Mariju".

Marijina prisutnost u dvorani Zadnje večere pospješila je Njegov dolazak na apostole. Njezine molitve su privukle

na njih puninu Njegovih darova. Ova povijesna činjenica otkriva vječni zakon: nikada Bog ne radi slučajno, niti pod pritiskom. On je nepromjenjiv i zato ne mijenja svoj način djelovanja. Kada će Duh Sveti sići u moju dušu, u moju obitelj, u moju sredinu, u društvo? Odgovor je sam po sebi jasan: Kada tu nađe Mariju!

Sv.Ljudevit iz Montforta govori: "Kada Duh Sveti nađe Mariju u duši, On tamo leti, tamo ulazi s puninom i otkriva joj se obilnije što je veće njezino sjedinjenje s Bl.Dj.Marijom. Jedan od razloga zašto danas Duh Sveti ne izvodi u dušama velika djela jest taj, što tamo ne nalazi dovoljno veliko sjedinjenje sa svojom vjernom i nerazdružívom Zaručnicom" (Savršena pobožnost, Br.36).

O.Faber misleći na neplodnost tolikih djela apostolata koja su ipak izvedena s pravom nakanom, običavao je reći: "Sve dobre stvari koje ne uspijevaju, ne uspijevaju zato, jer nemaju u sebi dovoljno Marije".

Ispitujući svoju savjest, ne nalaziš li da je možda ovo pomanjkanje izrok tvojih duhovnih pogrešaka, tolikih neuspjeha, a možda i neplodnosti tvoga apostolata?

RAZMATRAJ I ODLUČI:

1. Kakve je plodove proizvela u tebi sveta Potvrda? Nastoj osjetiti njezinu milost slaveći svake godine njezinu godišnjicu.

2. Često moli Duha Svetoga da ti dade kršćansku odvažnost i apostolski duh.

3. Pojačaj svoju pobožnost Duhu Svetomu koju toliko preporučuje sv.Ljudevit iz Montforta onima koji žele otkriti Marijine tajne.

ČETVRTO SLAVNO OTAJSTVO

U Z A Š A Š Ć E M A R I J I N O

I Utjehe Bl.Djevice Marije poslije Isusova uzašašća

Evanđelje nam ništa ne govori o godinama što ih je Bl.Dj.Marija proživila nakon Kristova Uzašašća. Sigurno je živjela u Ivanovoj kući, kako govori Evanđelje.

Tri su stvari učinile snošljivim život Marije poslije Isusova Uzašašća: 1. ljubav prema Božjoj volji, 2. ljubav prema Euharistiji, 3. ljubav prema Crkvi.

1. Ljubav prema Božjoj volji. - Sav Marijin život bio je neprestani "Evo službenice..." "Neka bude!". Ona je proživljavala u svakom času svoga života program koji je rekla kod Navještenja: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj". Tako je postala stvorenje koje se najviše predalo Božjoj volji. Zato je od dana Isusova uzašašća pobudila u svom srcu žarku želju da Ga slijedi. Velikodušno je podnijela golemu žrtvu da ostane još na zemlji i vrši ulogu Majke.

I naš život mora biti vršenje Božje volje. "Bože moj, što Ti hoćeš, jer Ti hoćeš, kako Ti hoćeš, dokle Ti hoćeš!"

Moramo u svemu gledati Božju volju: u dužnostima, u bolovima, u neradu za vrijeme bolesti, u neprijateljskim nepravdama i prijateljskim protivnostima.

Vršiti Božju volju mora biti i za nas najveća utjeha. Vršiti Božju volju naročito u ustrajnoj vježbi velike strpljivosti. Koliko nam ustrpljivosti treba s našim bližnjim, u životnim zgodama i nezgodama, s prirodnim pojavama pa i s nama samima! Koliko strpljivosti u očekivanju Božjega časa poput Gospe! Sv.Jakov apostol kaže - govoreći o strpljivosti - da je ona takova krepost, koja je sama dovoljna da nas dovede do savršenstva.

Sv.Ciprijan piše: "Strpljivost nas čini pristupačnima Bogu i po njoj zaslužujemo Njegovo milosrđe. Ona blaži u nama srdžbu, obuzdava jezik, upravlja naše misli na dobro, uzdržava mir, jamči red, ubija u nama težnju za raskošću, guši neumjerenu oholost, gasi strast neprijateljstva."

"Strpljivost uzdržava nasilje bogataša, tješi nevolju bijede, štiti neustrašivost djevica, suzdržljivost udovica, čuva kod bračnih drugova uzajamnu ljubav.

"Strpljivost nas čini poniznima u veselim događajima, jakima u nesrećama, blagima kad nas vrijeđaju. Uči nas da lako oprostimo krivcima i ako sami padnemo u grijeh, da ustrajemo u suzama pokore.

"Strpljivost odbija napasti, podnosi progonstva i mučeništvo. Samo ona može stalno jačati našu vjeru, oživjeti naše nade. Ona nam pokazuje pravi put po kojemu ćemo slijediti Kristove stope, vodeći nas Njegovim koracima na putu patnja. Ona nas konačno čini Božjim sinovima i uči nas da slijedimo strpljivost nebeskoga Oca".

2. Ljubav prema Euharistiji - Nećemo pogriješiti ako ustvrdimo da je Gospa svaki dan prisustvovala sv.Misi sv.Ivana i da se svaki dan hranila Euharistijskim kruhom. Olier piše: "Sin Božji poslije svoje smrti, želeći povjeriti Majci utemeljenje i upravu Crkve, nije našao zgodnijega sredstva da izvrši svoje planove nego da u Njezine ruke postavi klanjanja vrijednu Žrtvu".

Iako je Marija bila puna svećeničkog duha, ipak nije imala svećeničko pomazanje pa nije mogla vršiti svećeničke obrede. Božanski Spasitelj Joj daje sv. Ivana, ne samo da Joj bude mjesto Sina, nego da prikazuje svetu žrtvu za Nju i na Njezine nakane. Time Joj je dao i sredstvo da zadovolji žarku želju svoga srca, tj. da daje vječnom Ocu čast dostojnu Njega i da uđe u krilo i u udove Crkve plod Kristova Svećenstva.

Euharistija je ustanovljena naročito za Mariju. - Neki sveti oci tvrde da nije bilo Bl.Dj.Marije, da Isus možda ne bi ustanovio Euharistiju. I

uistinu, u zanosu onog željenog časa, kada se Njegova duša otvarala izljevima Njegove najveće ljubavi, On je osjećao jaku ruku koja je pritiskala Njegovo srce. To je bila ruka apostola izdajnika. I pred očima Isusovim se nizalo tisuće drugih Juda, tisuće svetogrdnih Misa i obeščašćivanja.

U onom času je vidio siromaštvo, zapuštenost i osamljenost u kojima će sakriven pod euharistijskim velom proći vjekove bolnog sužanjstva!

Vidio je sva nepoštovanja, sve neuljudnosti svoje djece, pa i odabranika svoga srca!

Vidio je sve pričesti učinjene bez priprave, bez zahvale, bez ljubavi!

Vidio je također i mlakost naših pričesti, našu rastresenost i hladnokrvnost kojom prisustvujemo svetoj Žrtvi, dosadu naših pohoda Svetootajstvenom Isusu.

Sve ovo je stvaralo more gorčine i neizmjernu bol koja Ga je zaprepastila! Zar da za ove, On - Isus, ostane u Euharistiji, da dade svega Sebe?

Ali bilo je jedno biće koje će biti samo dovoljno nadomjestiti ovu hladnoću kršćana, koje će samo zadovoljiti za sva njihova obeščašćivanja, a to je Bl. Dj. Marija! Isus je misleći na Nju osjetio potrebu da Joj se odmah preda, da Mu Ona dade zadovoljštinu, da Ga utješi da se

ne bi pokajao da je previše ljubio ljude koji na Njegovu ljubav ne odgovaraju.

Gospine svete Mise i pričesti. - Tko bi mogao opisati ili zamisliti gorljivost kojom je Marija prisustvovala obnovi Kalvarijske žrtve i ljubav s kojom je primila u svoje srce Onoga kojega je za devet mjeseci nosila u svome krilu?

Marija Mu se tada klanjala ne samo za Sebe nego i za sve ljude. Naročito Mu je preporučivala potrebe vojujuće Crkve koju su već tada progonili. Molimo je također i za sebe, jer su sve duše, otkupljene Isusovom Krvlju u onim uzvišenim časovima, bile predmet Njezine neopisive majčinske brige.

Otkada je Isus ostao među nama pod Euharistijskim velom, Marija je na neki način učvrstila svoj boravak na podnožju svetog Oltara. I kada je Bl.Dj.Marija trebala ostaviti zemlju, jedino je žalila radi toga, što mora ostaviti Isusa ponižena i napuštena, izložena nepoštovanju i obeščašćivanjima.

Sigurno je u onom času molila od Boga duše koje će Je zamijeniti kod Euharistijskog Isusa. Zar ne bi i ti mogla biti među tim odabranim dušama? O kako će ti ova misao biti poticaj da u budućnu trostrukom obliku: Sv.Misi, sv.Pričesti i svagdanjem pohodu Svetootajstvu

imajući Nju, koja je "naša Gospođa od sv.Sakramenta" za uzor, pomoć i za zamjenu u tvojim dužnostima prema Euharistiji koja je Isusov dar, ali u isto vrijeme i dragocjena Marijina baština.

3. Ljubav prema Crkvi - Predaja govori da je Bl. Dj. Marija u prvim godinama bdjela i čuvala Crkvu i da su se apostoli i novi vjernici skupljali oko Nje i Njoj se obraćali u časovima dvojbe i teških sumnja. Gospa ih je hrabrila, savjetovala, tješila, a najviše je molila. Ovo Njezino ustrajno posredovanje bilo je za apostole, učenike i za sve vjernike snaga i oslonac.

Crkva je još kao dijete naučila gledati Mariju kao Majku, Učiteljicu, Odvjetnicu. Kada je Ona bila uznesena na Nebo, razumljivo je da Ju je Crkva i dalje takovom smatrala. Marija je bila, jest i uvijek će bit, kako Ju je nazvao Lav XIII, "Posljednja Nada" Kristove Crkve. Nada koju je Crkva postavila u Bl. Dj.Mariju nije se nikada kroz vjekove iznevjerila. Ona je uvijek posredovala, pa i na čudesan način, u najkritičnijim časovima crkvene povijesti.

Pogledaj Zvijezdu, zovi Mariju! - Podigni i ti često svoj pogled i misli da se kod Božjeg prijestolja zauzima za tebe tvoja Majka. Njoj se uteci u svim časovima, u svim tjelesnim i duhovnim po-

trebama. Smatraj je za najnježniju Majku, najmudriju Učiteljicu, Uzor svih kreposti, Posrednicu svih milosti.

"Marija je zvijezda koja se razlikuje od svih drugih po ljepoti koja se mora uzdignuti iznad našeg velikog i prostranog mora, Ona je blistava po zaslugama, sjajna po primjerima. O ti, koji na svom životnom putu misliš da se ne dotičeš zemlje nego da te nose vrtlozi i oluje, ne odvraćaj nikada svoj pogled s ove Zvijezde, ako ne želiš da te vihor odnese sa sobom. Ako se dignu vjetrovi napasti, ako si na udaru jada, gledaj Zvijezdu, zovi Mariju! Ako te valovi strasti, oholosti, ponosa, ogovaranja i zavisti bacaju tamo-amo, gledaj Zvijezdu, zovi Mariju! Ako te muči mnoštvo grijeha, ako te gadi grdoba tvoje savjesti, ako te plaši pomisao na strašan sud, ako se osjećaš utopljen u moru žalosti, u ponoru očaja, gledaj Zvijezdu, zovi Mariju! U opasnostima, u gorčinama, u sumnjama, misli na Mariju, zovi Mariju!Neka se Marija ne udalji od tvojih usana, neka se ne udalji od tvoga srca i, da zadobiješ Njezin zagovor, slijedi Njezine primjere!

"Ako slijediš Nju nećeš zalutati s pravoga puta. Moleći Nju nećeš očajavati. Misleći na Nju nećeš pogriješiti. Ako Te Ona drži, nećeš pasti; ako te Ona štiti, nećeš se bojati; ako te Ona vodi, nećeš se umoriti; Njezinom naklonošću doći ćeš do cilja", veli sv.Bernard.

II Marijino uznesenje

Došao je i Bl.Dj.Mariji čas svršetka Njezina zemaljskog putovanja. Crkva je bila ujedinjena. Svjetlo Evanđelja se sve više širilo i Marija je mogla biti uznesena na Nebo da nastavi odozgo svoju majčinsku misiju. U godinama svog dugog progonstva na zemlji živjela je životom najžarče ljubavi, ljubavlju koja Ju je preobražavala i izjedala. Bio je došao zadnji čas i Njeno ljudsko biće nije moglo više zadržati neizmjernost božanstva koje ju je ispunjalo svakog časa. Njezina ljubav nije više bila za zemlju. Trebalo Joj je nebo.

Jedna pobožna legenda priča da su apostoli razasuti na razne strane svijeta posebnim nadahnućem Duha Svetoga bili obaviješteni da se njihovoj Majci približio čas polaska sa zemlje i da su nekim čudom bili dovedeni oko Njezina kreveta gdje je Ona uronjena u slatku zanosu ljubavi čekala da se sjedini sa svojim Sinom.

Kada je Marija vidjela da je okoljena krunom svojih dragih sinova, obaspe ih majčinskom nježnošću i blagoslovi. Dade im posljednje savjete i prepo-ruke i obeća iz neba svoju moćnu zaštitu pa se povuče u tišinu klanjanja. Tako blago, bez patnje prijeđe s ovoga svijeta na drugi. Bilo da se to dogodilo trenutačnom smrću, bilo da je slatkim snom

Njezino tijelo preobraženo da može ući u slavu nebesku, jedno je istinito i od Crkve svečano priznato: Njezino prečisto tijelo koje je začeto bez grijeha i živjelo u savršenoj čistoći nije pretrpjelo raspadanje u grobu. Ona je bila uznesena na nebo prema nepogrešivoj riječi pape Pija XII (195o) da gore nastavi svoju misiju koju smrt nije mogla prekinuti. Ona ju je čak pojačala.

Marija nam je i u nebu Majka. - Arški župnik je imao zgodnu usporedbu za ovaj događaj. On uspoređuje Bl.Dj.Mariju s majkom obitelji koja je prepuna posla, brige, strpnje za budućnost svoje djece. "Neće imati mira, kaže on, dok nas sve ne vidi u raju".

Uistinu, što su drugo sva Gospina ukazanja koja se ponavljaju naročito u posljednje vrijeme nego izraz Njezine majčinske skrbi za nas, Njezinu bijednu djecu, koja tako lakoumno propuštaju ono "što je jedino potrebno"? Tako lako puštamo da nam duša propadne.

Što su Marijina ukazanja, nego dirljivi poziv tužne nebeske Majke koja hoće da svima bude sve? Da sve privuče k Sebi? Da sve pod svaku cijenu spasi?

Kad bismo sabrali ljubav svih majki u jedno srce, kakva bi to bila moćna sila! Pa ipak, Sveci nas uvjeravaju da bi ta ljubav bila ništa u usporedbi s

ljubavlju što je Bl.Dj.Marija gaji za svakoga od nas. Njezina je ljubav nepobjediva. Nema tako strašne nezahvalnosti koja bi mogla oslabiti tu silu dobra niti tako jake bujice vode koja bi ugasila taj plamen.

Gospa je sama rekla Sv.Brigiti: "Nema duše tako grešne kojoj bih uskratila svoje milosrđe, kad se meni obrati. Nema grešnika koji se neće povratiti Bogu i postići oproštenje, kad mene zazove".

Više nam Ona želi učiniti dobra, nego što ga mi želimo primiti. Oh, kad bismo znali shvatiti koliko se za nas brine i koliko nas ljubi naša nebeska Majka! Najbolji dokaz su Njezina česta ukazanja. Reklo bi se da Ona ne može potpuno uživati rajske radosti, ako se ne vrati na zemlju da pozove svoju djecu.

Zašto se Marija vraća? Da nas sjeti da smo na zemlji u progonstvu i da je gore naša domovina. Odatle Njezina opomena: Što znače časti, udobnosti i bogatstva? Šta koristi imati čitav svijet ako se duša izgubi?

Da nam ulije hrabrosti. U križevima, u napastima, u časovima nepovjerenja i malodušja evo Njezine pobudne riječi: "Djeco, gledajte nebo"!(Fatima) "Učinit ću te sretnom, ali ne ovdje" (Lurd). Vraća se, ali ne zato da nas sasvim oslobodi boli, - Križ je preveć dragocjen (!) - nego da nam da snage da

Ga dostojno nosimo.

"Svi smo mi pomalo kao ono dijete koje sam jednom sreo u provincijskim poštanskim kolima. Bilo nas je mnogo i svi smo bili stisnuti. U toj gužvi jedan mali dječak od tri godine vrlo udobno je sjedio na koljenima svoga oca, a ipak se neprestano previjao, tiho plakao i neraspoloženo tužio: "Tijesno mi je! Tijesno mi je!"Majka koja je sjedila prema njemu dala mu je razumjeti da mu je bolje nego drugima. Ali uzalud! Otac je napravio pokret kao da će ga udariti,ali je bilo još gore: plač i vika da se ne može opisati. " Shvatila sam", reče mama, i dignuvši ga uvis stavi sebi u krilo, a mališan se smiri kao po čudu. "Jeste li vidjeli?" reče prisutnima s nekim prizvukom tobožnjeg nezadovoljstva, ali koji je nehotice odavao njenu sreću. "Jeste li vidjeli, sada mu nije tijesno". I milovala je dijete koje je malo zatim usnulo u njenu krilu.

"Ganuo sam se i mislio: Evo trajne povijesti naše duše. Putujemo stisnuti između križeva i jada, znamo dobro, što no se kaže, da smo u Božjim rukama - a ipak nemamo mira i neutješno plaćemo.Zatim nas Gospa privlači na svoje srce i ne olakšavši nam nijedan naš križ drži nas u naručaju i ublažuje naše boli... Konačno, drugo i nismo htjeli. Istina je, isto smo stisnuti, ali je tako lijepo biti stisnut na majčinu srcu" (Mezza, Majka milosti).

Što hoće Gospa? - Hoće da Joj budemo uvijek blizu,da nas može braniti u svim opasnostima.

Hoće da Joj izrazimo svoje potrebe. Ona ih već zna, ali hoće da Joj ih izrazimo da nam može što više dati,da nam što više pomogne,

Hoće, da prihvatimo Njene milosti, Njena nadahnuća, da se ispunimo Njenim krepostima,da često pristupamo svetom Stolu gdje nam Ona pruža Isusa, da se opojimo Njegovom svetom ljubavi.

Hoće da imamo više pouzdanja, što je veća naša slabost, što su teži naši grijesi. U raznim ukazanjima često se tužila na naše slabo pouzdanje i govori da će milosti koje ćemo primiti biti u razmjeru našeg ufanja. Ima deveto blaženstvo koje se može dodati onim osam što ih je Isus rekao na Gori: "Blaženi koji se uzdaju u Mariju, jer je njihovo ime zapisano u Knjizi života" (Sv.Bonaventura).

Hoće također da poslušamo Njezine pozive: da molimo i da se mnogo mrtvimo. Molitvu i pokoru je tražila u Lurdu, a u Fatimi ružarij, mnogo ružarija i žrtava. Ona je sama naučila Luciju da se pod pokorom ne razumijevaju samo velike strogosti svetaca, nego i potrebni napori da nadvladamo strasti, a također i odricanja što ih sa sobom donosi opsluživanje Božjega zakona i vršenje dužnosti Njemu za ljubav.

Molitva i pokora su dva krila kojima se uzdižemo do neba. Jednim krilom se ne leti. Mnogi bi htjeli da ih se naziva Marijinim štovateljima a izbjegavaju što Ona traži (molitvu, a osobito pokoru!), ne namjeravaju slušati Njezine poruke da u svome životu ostvare Njezine želje. Na žalost i mi smo ponekad među ovima. Poslije časova revnosti često nastupaju razdoblja umornosti. Tada zaboravljamo sve, skraćujemo svoju pobožnost i podajemo se ispraznoj sjetilnosti.

H o ć e malo dublju pobožnost svom Bezgrešnom srcu. "Duše koje budu njegovale ovu pobožnost bit će Božje odabranice kao cvijeće koje postavljam pred Božje prijestolje" (U Fatimi).

H o ć e nada sve "Posvetu svome srcu". Posvetom više postajemo Njezino vlasništvo. Tamo gdje Marija više vlada, više dijeli i milosti. Svećenik Gallotti je tvrdio: "Ponekad mi se čini da nas one ne puštaju ni da odahnemo. Toliko nam daje milosti s kojima nas pritišće i sili da napredujemo na putu savršenstva."

H o ć e pobožnost prvih subota u mjesecu da ima jedan razlog više da nam bude blizu u času umiranja. Bl.Dj.Marija je rekla Luciji u Fatimi: "Javi u moje ime da obećajem da ću prisustvovati na času smrti potrebnim milostima za spasenje svim onima koji se kroz pet mjeseci svake prve subote ispovjede, pričeste i izmole jedan dio Ružarija te se sa mnom

za 15 minuta zadrže u razmatranju Otajstava s nakanom da Mi pruže zadovoljštinu". Evo želje naše nebeske Majke! Koji će biti naš, tvoj odaziv.

III Sv. Ružarij

Ne možemo završiti ovo razmatranje a da ne progovorimo o sv.Ružariju - Gospi najdražoj molitvi s kojom je Ona u Fatimi povezala svoje poslanstvo.

Što je sv.Ružarij? Za prave kršćane koji ne gledaju samo materijalnu stranu sv.Ružarij je pobožnost ljubavi, izvor milosti, lijek protiv zloća sadašnjosti, molitva apostolskih duša, zalog predodređenja i simbol prave pobožnosti prema Mariji.

Sv.Ružarij je riječ ljubavi i pričuva milosti Poznati filozof Antun Rosmini govori "da je ponavljanje istih riječi znak ljubavi". Dijete se nikada ne umori ponavljati "Majko, volim te!" Tako se ne umara ni pravi Marijin štovatelj ponavljajući svoj pozdrav Nebeskoj Majci, jer "ljubav ima samo jednu riječ. Kad je ponovo izgovaramo, nikada se ne ponavlja, veli Lacordaire .

Za onoga koji ljubi Mariju sv.Ružarij je tajanstvena veza ljubavi koja veže dijete sa svojom majkom.

Kristov život je obilje milosti. Svako Njegovo otajstvo je izvor iz kojega nam dolaze milosti na osobit način upravljene Marijinim majčinskim pozivom.

Jedan primjer: Postavimo se pred otajstvo Utjelovljenja. Moramo primiti milost koja izvire iz ovoga Otajstva da slijedimo primjere, osjećaje i da od njih primimo plod. Recimo Isusu: "Daj mi, molim te, ono što si mi zaslužio!"

Ali, kako milost dolazi preko Marije, evo deset Zdravo Marija s kojima pružamo ruke prema Mariji čijim ćemo posredovanjem i zagovorom postići što tražimo. Tako i u ostalim otajstvima. Na ovaj način duša postaje natopljeno polje. Gdje se ne moli Ružarij, nastaje pustinja. Vrlo je važno shvatiti dogmatski smisao Ružarija. Onda neće biti opasnosti da postanemo kruničarske papige, nesvjesni fonografi ili možda kričalice. Neće biti pogibli da upadnemo u "kugu pobožnosti", kako je naziva sv.Franjo Saleski, tj. u brzanje kojim gutamo riječi i postajemo rastreseni pretvarajući ovu tako uzvišenu molitvu u mehanično brbljanje bez poštovanja i ozbiljnosti. To je glavni uzrok prigovora protiv sv.Ružarija.

Sv.Ljudevit iz Montforta preporučuje da se moli sv.Ružarij ovako: Spomeni otajstvo, razmatraj o milosti koja se sadrži u otajstvu i završi razmatranje zazivom: "Milosti otajstva ... siđite u moju dušu"!

Bl.Dj.Marija u jednom ukazanju se tuži kako mnogi prebrzo mole sv.Ružarij bez ikakve pobožnosti i razmatranja otajstava.

Cijenimo uvijek pravu vrijednost i korist sv.Ružarija! Tada ćemo kao sv. Bernardica i fatimska djeca koja su prebirala zrna svoje krunice u zanosu pred "svojom lijepom Gospođom" pobožno moliti sv.Ružarij i osjetiti njegove blagodati.

Ružarij kao lijek zlo-ćama današnjice. - Tri velike rane izjedaju naše društvo:

1. Odurnost prema obiteljskom životu i radu. Obiteljski dom je nekada bio svetinja, a sada je za mnoge samo svratište. Otud kod roditelja pomanjkanje smisla za njihov poziv, a kod djece buntovnički duh.

Rad nije više sredstvo poštenog uzdržavanja zemaljskog života ni zasluge za vječni život, nego jaram ili trka za sredstvima kojima ćemo zadovoljiti svoje potrebe.. Otud kod radnika odvratnost prema radu i nezadovoljstvo prema njegovoj sudbini.

Sv.Ružarij svojim radosnim otajstvima pruža lijek svim ovim ranama i pokazuje nam "sreću obitelji" u siromaštvu, jer u njoj vlada ljubav, prilagođenje

i posluh. Pokazuje nam Božjega Sina koji je postao radnik da posveti i oplemeni rad.

2. Strah pred patnjom i žrtvama. Lijek? Žalosna otajstva! Promatrajući nevinog Isusa pod teretom bolova i Bezgrješnu koja je po svojim patnjama postala Žalosna Gospa, učimo da je spas u Križu, da se vrata neba mogu otvoriti samo Križem i da sva naša sreća sastoji u tome da strpljivo nosimo svoj križ.

3. Zaborav nebeskih dobara. Zato što je čovjek zaboravio svoje vječno preodređenje, usprkos napretku moderne civilizacije postao je nesretniji nego ikada i pao je u najveću moralnu bijedu. Slavna otajstva nam otkrivaju neizmjerna i vječna dobra koja su pripravljena onima koje vrše kreposti i vlastite dužnosti. Otcjepljuju nas od zemlje i potiču da uzdišemo za nebom. Uvjeravaju nas da gore, blizu Isusa i Marije, ima i za nas jedno mjesto slave i trajne sreće koja će nam obilato naplatiti sve ono što smo ovdje pretrpjeli i učinili za Božju ljubav.

II Sv. Ružarij zalog preodređenja

Svi sveci i sve apostolske duše ljubile su i ljube sv.Ružarij. Ne možemo zamisliti sveca ni apostolsku dušu bez sv. Ružarija. On je oružje njihovih osvajanja, trijumf njihovih pobjeda.

"Moja najmilija molitva poslije Mise

i brevijara je Ružarij. Mislim da poslije Euharistije nema nešto slično na zemlji, jer sadržava tako lijepe misli Evanđelja" veli svećenik Gallotti.

Sveti Alfons je govorio da, ako ima nade da će se spasiti, to je samo po sv. Ružariju. Sv.Ljudevit iz Montforta je bio tako pobožan u molenju sv.Ružarija da ga je puk nazvao: "Otac velike krunice." Svuda su ga viđali kako s krunicom u ruci sije "Zdrave Marije". Pomoću Ružarija postizao je velike uspjehe u svojim misijama. Propovijedi o sv.Ružariju za njega su bile veliko sredstvo obraćenja krivovjeraca. Kada bi uspio uvesti ovu vježbu u jedno mjesto, nije se više bojao da neće uspjeti. Pripisivao je ustrajnost dobrih odluka vjernosti svagdašnjeg molenja Ružarija. Kolike je župe potpuno preobrazio ovim sredstvom.

Njegova krunica ga je slijedila u grob.

Kolika sreća i za nas, kad bi nas smrt zatekla sa sv.Ružarijem u ruci.

Ružarij i savršena posveta. Tko nije osjetio slast sv.Ružarija neće shvatiti "Pravu pobožnost".Kada se Marija počne intimnije približavati nekoj duši i zove je savršenstvu, daje joj milost spoznati ljepotu sv.Ružarija.Kad izgovaramo riječi Zdravo Marijo, kao da osjećamo neku nebesku slast koja opaja našu dušu. Razmatranje o otaj-

stvima postaje potreba srca koje se u tom razmatranju odmara i ispunja dušu sve većim žarom.

"Naslađujući se u sv. Ružariju duh se sabire i podiže. Unutrašnji život se obogaćuje, ljubav za Nebesku Majku postaje trajni životni kucaj. Tad ti neće biti dovoljna samo jedan dio sv.Ružarija. Ako ga razdijeliš na desetice osjetit ćeš potrebu da izmoliš cijeli sv.Ružarij. na dan. Zaljubit ćeš se u svagdanji cijeli Ružarij sa svom njegovom pjesmom radosti, boli i slave; sa svim njegovim neizrecivim utjehama koje pruža srcu; sa 15o uzdaha koje duša šalje svojoj slatkoj Majci i Kraljici.

Kada dakle želiš postići od Gospe najveću milost da budeš uvedena u tajne Prave pobožnosti, prihvati se sv. Ružarija! Moli ga s nasladom! Možda ćeš u početku osjetiti da je težak, malo gorak, ali ga ne izostavljaj. Suživi se s njim produbljuj otajstva i primaj pouke, dok ti postane neophodan. Razmatraj otajstva po sv.Ljudevitu iz Montforta pa ćeš shvatiti ono što možda prije nisi razumjela. Nova svjetlost će te obasjati. Otkrit će ti se neočekivana tajna, a nepoznate ljepote otvorit će ti srce. Napredak u vježbi prave pobožnosti bit će ravan osjećaju koji ćeš gajiti za ovu divnu i krasnu molitvu.

Neprestano ga moli. Iskoristi za nj svaki slobodni čas dana. Započni ga

moliti odmah ujutro, a nastavi ga preko dana, molitvom sv.Ružarija zaključi svoj dnevni rad.

Nije nužno da ga moliš na koljenima. Dovoljno je izmoliti samo jedan dio klečeći ako možeš. Druga dva dijela možeš moliti idući od jednoga mjesta do drugoga, radeći itd. Desetice se mogu odijeliti, a da se ne propuste oprosti.

Možda ćeš osjetiti napast da prestaneš moliti sv.Ružarij u duhovnoj tami, u klonulosti volje ili otpornosti duha. Ne slušaj zavodnika! Svladaj se koliko je potrebno, ali ne napuštaj sv.Ružarij nikada! Moli ga, pa bilo i mehanički, ali ga nikada ne propusti.

Moljenje ružarija s razmišljanjem, to je molitva, škola i oružje za obranu. i osvajanje. Sv.Ružarij rješava tajnu života i sreće, jer vodi pravoj pobožnosti. Sv.Ružarij daje našoj pobožnosti pravo obilježje, učvršćuje joj duh i zajamčuje pobjedu veli Guido Berretti.

RAZMATRAJ I ODLUČI:

1. Da li ljubiš kao i Mariju, Božju volju, Euharistiju i duše?

2. Nastoj da se proširi pobožnost Marijinog Uznesenja kao što je rašireno pobožnost Bezgrešnoj. Moli za Sv.Oca.

3. Da li je sv.Ružarij tvoj svagdašnji doprinos Mariji? Kako ga moliš? Jesi li usvojila misionarski Ružarij?

PETO SLAVNO OTAJSTVO

Krunjenje Bl.Djevice Marije. - Uživi se malo duhom u slavni ulaz Bl.Djevice Marije u nebo... To je dan Njene pobjede, dan slavlja! Okružena s anđelima koji su klicali ušla je Marija u nebesko kraljevstvo. Svečano Ju je primio nebeski Otac kao najmiliju kćerku. Božanski Sin je prima s poštovanjem koje duguje Svojoj svetoj Majci. Duh Sveti je prima kao svoju prečistu Zaručnicu. Postaviše Je na prijestolje s Kristove desne strane, Sveto Trojstvo Je okruni trostrukom krunom: 1/krunom dostojanstva koju božanski Otac postavlja na glavu bića koje je On od vjekova izabrao. To je kruna što pripada Njenom božanskom materinstvu, neizrecivom djevičanstvu i bezbrojnim krepostima; 2/krunom moći kojom Božji Sin kruni Svoju Majku koja Ga je za zemaljskog života okruživala s toliko nježnosti i ljubavi. Tako je postavlja Kraljicom Neba i Zemlje, Posredniçom svih milosti. Dao Joj je vlast ne samo nad ljudima, anđelima i svecima, nego - recimo s poštovanjem - na neki način i nad samim Sobom dopuštajući Joj, da i u raju nastavi slatku vlast koju je nad njim imala za Njegova zemaljskog života. Kao da se je obvezao da će uslišati Njezine molitve za nas; 3/Krunom dobrote kojom Duh Sveti kruni svoju najvjerniju zaručnicu u čijem se krilu njegovim djelovanjem začela Riječ.

Postavlja je Majkom milosti i milosrđa, čuvaricom i općom djeliteljicom svih nebeskih dobara.

Sav raj kliče gledajući poniznu i skrivenu nazaretsku Djevicu, sada tako veliku, tako moćnu, tako dobru! Tà je radost vječna u nebu, vječna u Crkvi i nastavlja se u dušama koje razmatraju o božanskim otajstvima.

Kličimo i mi na pomisao da imamo kod Boga takovu Zagovornicu! Kličimo misleći da nas Ona gore uvijek ljubi i što se udaljenost neba i zemlje smanjuje mjesto da se povećava. Neka se širi naše srce pri pomisli da Ona tako dobro zna shvatiti ljudske boli i nevolje i da ne zaboravlja ni najmanje potrebe svojih, pa i najnedostojnije djece koja se Njoj utječu.

Veselimo se i nastojmo shvatiti istine koje su sadržane u ovom otajstvu: općenito kraljevsko dostojnastvo i Marijino opće posredništvo.

I Marijino kraljevsko dostojanstvo

Vjera i razum, liturgija i umjetnost, predaje naroda i dokazi teologa slažu se u jednoj istini: Marija je Kraljica. Vjekovima se množe zlatne i dijamantne krune i postavljaju oko čela svih Njezinih glasovitih slika. Njezina se moć zove "Svemogućnost po milosti".

"Bl.Dj.Marija je postigla kod svoga Sina toliku moć da veće nije bilo niti je može ikada biti ni među ljudima ni među anđelima",veli Leon XIII.

Marijino sveopće kraljevstvo se zasniva na dvostrukim osebinama: prirodnim i stečenim...

1. Bl.Dj.Marija kao Božja Majka, a po tom i Majka Kralja nad kraljevima,uistinu po naravi postaje dionicom Njegovog sveopćeg kraljevskog dostojanstva, posebno u kraljevstvu ljudskog roda",veli Roschini.

"Marija uživa naročiti ugled i utjecaj na Gospodara svemira. Zato ima i veće pravo nad onim što je Bogu podređeno" (Gerson).

2. Uostalom, i Ona je zajedno s božanskim Otkupiteljem dala samu sebe i svoje boli za otkup svih". Na taj su način svi ljudi, ne samo po Kristu, nego i po Mariji "otkupljeni i spašeni"(Roschini).

Naše dužnosti

1. Zahvaljivati Presvetom Trojstvu da Ju je postavilo sveopćom Kraljicom,naročito našom.

2. Proučavati temelje ovog kraljevskog dostojanstva.

3, Svojim životom priznavati Je Kraljicom.

4. Tražiti od Nje milost da Je možeš vjerno služiti i uspješno raditi da se brzo na zemlji ostvari Njezino kraljevstvo Ljubavi koje je bilo proglašeno, a koje se već ostvarilo na nebu.

Svi veliki učitelji pobožnosti prema Mariji preporučuju nam ovo potpuno predanje Njenu vladarskom gospodstvu,Ali nitko nije znao biti tako odlučan i dubok kao sv.Ljudevit iz Montforta koji nas uči kako ćemo se predati Mariji ne samo kao sinovi Majci, kao učenici Učiteljici, nego i kao podanici Kraljici i Gospodarici. Isti svetac je bio prisiljen priznati: "Vježba koju vam hoću objaviti jest tajna milosti koja je nepoznata većem dijelu kršćana. Pozna je samo manji dio pobožnih duša, a još je manje onih koji je vježbaju i nalaze u njoj nasladu" (Prava pobožnost,Br.82).

Ti moraš biti među ovim najmanjim brojem. Kako bi se moglo pretpostaviti da je Bog prepustio da upoznaš ljepote Marijine pobožnosti, a da te u isto vrijemę nije posebno pozvao svojom milosti da se vježbaš? Kad Bog zove na svečanu posvetu, daje ti veliku milost. Njezine će posljedice u tvom duhovnom životu biti bezbrojne. Ako te Marija ubroji među svoju odabranu djecu koja su osobito mila Njezinu majčinskom Srcu, među učenike koji su najveća čast Njezine škole, među najvjernije i najpobožnije podanike Njezine kraljevske svite, Ona će djelovati u tebi bezbrojnim čudesima svoje mi-

losti, a preko tebe i na mnoge druge duše.

Kako se obavlja posveta. - Pošto smo pomnjivo pročitali Raspravu o Pravoj pobožnosti prema Majci Božjoj, koju je napisao sv.Ljudevit iz Montforta i ozbiljnim se razmatranjem odlučili na ovo sveto djelo onda odaberimo jednu Marijinu svetkovinu na pr.Njezino Uznesenje ili koji drugi Njezin blagdan. Prije Posvete pripravljajmo se sabranošću i molitvama jedan mjesec, a svoju pripravu završimo duhovnim vježbama. Sve to neka bude po savjetu pobožnog i iskusnog ispovjednika koji će nas duhovno voditi i savjetovati.

Na dan Posvete prisustvujmo sv.Misi i primimo sv.Pričest prema uputama sv.Ljudevita iz Montforta. Potom pobožno izmolimo obrazac Posvete i potpišimo ga vlastitom rukom (Prava pobožnost, Br. 266-273 i 126).

Na dan Posvete obavimo koje dobro djelo u čast Isusa i Marije, a kao simbol naše Posvete nosimo oko vrata lančić s Gospinom medaljom. Svaki dan obnovimo ukratko svoju Posvetu ovim riječima: "ISUSE I MARIJO VAMA PRIPADAM I SVE ŠTO IMAM TO JE VAŠE" (Prava pobožnost, Br.232-233.).

Poslije Posvete.- Sada dolazi ono što je najvažnije. Svagdašnje vježbanje u kršćanskim krepostima. Papa Pio XII 31. siječnja 1945. rekao je jednoj skupini rimskih hodočasnika koja je obavila Posvetu: "Ustrajte, ustrajte, ako se ne želite s time zadovoljiti da ste samo malo slame zapalili! Posveta je dar, koji se ostvaruje u trajnom i kršćanskom životu. Posveta je potpuni dar samoga sebe za cijeli život i za vječnost".

Sv.Ljudevit iz Montforta ne traži bez razloga da se prije Posvete obavi mjesec dana priprave. Tim želi pokazati važnost Posvete i jamstvo njenog uspjeha. On traži da se Posveta često ponavlja jer život sjedinjenja i ovisnosti o Mariji je stvar koja se uči malo po malo, razmatrajući i ponavljajući uvijek istu stvar.

O.Piccoli veli: Svrha svake pobožnosti, dakle i ove Posvete, jest da se napunimo Isusom Kristom. Do ove punine dolazimo preko tri stepenice:

1. Upoznati samoga sebe da se možemo duboko poniziti;

2. Upoznati Mariju da Joj se predamo punim povjerenjem;

3. Upoznati preko Nje Isusa da bismo Ga potpuno slijedili.

Ovaj je napredak nužno povezan s

istinom: Isusa ću tek onda upoznati kad upoznamo i prezremo sebe, upoznamo i cijenimo Mariju."

Kraljevsko dostojanstvo i ukazanje čudotvorne medalje. - Ukazanja svete Medalje nisu ništa drugo nego Marijino očitovanje Njene kraljevske vlasti i posredništva kod njenog božanskog Sina. Sv.Katarina Labouré je vidjela Mariju kao Kraljicu, na zemaljskoj kugli, simbolu Njene fizičke vlasti nad svijetom i križu, visoko uzdignutom, kao simbolu Njene moralne vlasti.

Svijet je Njezin, jer Joj ga je Bog povjerio. Ona ga je zaslužila svojim sudjelovanjem u otkupljenju.

Marija je također objavila sv.Katarini Labouré dobročinstva koja su bila plod njezina posredništva. Na koncu njezine svemoćne molitve ruke Joj se napuniše sjajnim prstenima koji su bacali snopove svjetla. To su znakovi milosti koje prosipa na svoje podanike. Uz ostala štovanja koja traži je također i to, da se podigne oltar u čast Njezina kraljevskog dostojanstva. Podizanje toga oltara donijelo je svetici mučeništvo. Gospa, Kraljica svijeta, zahtijeva posvetu svake duše jer se posvetom najbolje priznaje Njezino kraljevsko dostojanstvo.

Nešto prije svoje smrti Svetica je uskliknula: "Kad Marija bude proglašena Kraljicom svemira, djeca će klicati: Ma-

rija je na poseban način Kraljica svake duše... To će biti doba mira i napretka koje će dugo trajati... Marija će obići čitav svijet". U ukazanjima u Fatimi koja su svečani odjek i skladno ispunjenje onoga u ukazanja u Parizu, Gospa je ponovo došla zatražiti posvetu i kaže: "Konačno će moje Bezgrešno srce pobijediti. Onda će zavladati svijetom dugi period mira."

Zavjet Labouré i poruka iz Fatime djelomično su ostvarene. Svijet je bio na najsvečaniji način posvećen Mariji 31.X.1942. Papa Pio XII Ju je tom zgodom nazvao "Kraljica svijeta". A još izrazitije 1954. kad je proglasio Njezino kraljevsko dostojanstvo.

Još se mora ostvariti i drugi dio, tj. proglašenje Marijina kraljevstva nad svim dušama. Onda će se ispuniti proročanstvo Svetice koje se sama Gospa dostojala potvrditi u Fatimi". To će biti period napretka i mira".

Konačno, uspoređivanjem ukazanja Laboure s ukazanjima u Fatimi logično se zaključuje: 1. hodočašće ili, kako gā još nježnijim izrazom nazvao sv.Otac Pio XII "Marijin posjet" bilo je priznanje Mariji za Njezino posredništvo i općeg kraljevstva nad svijetom; 2.To priznanje je bilo najsvečaniji službeni čin svetog Oca (1.I-55); 3. iza kojeg bi moralo započeti jedno nepomućeno razdoblje mira.

Treba da Marija vlada - Na drugoj strani čudotvorne medalje imamo Marijin monogram nad kojim stoji križ. Campana govori: "Marija je dakle podnožje prijestolja svoga Sina. Što je više izdignuta Marija, to nam križ izgleda viši; što se Mariju više ljubi, to je prostranije carstvo što ga Krist zauzima u srcima; što više trijumfira Marija, sjajniji je i svečaniji Kristov trijumf." Marija je kao zora koja predhodi Sunce pravde: Isusa Krista. Potrebno je, dakle, da Marija vlada!

Pa ipak ima duša koje su plahe i slabe, kojima se čini da oduzimlju Isusu što daju Mariji. Čak pitaju do koje granice treba da prošire svoju pobožnost prema božanskoj Majci! - "Morate ljubiti Mariju koliko Ju je Isus ljubio" odgovara Faber. Morate prema Njoj gojiti svu pobožnost što Isus želi. Možete bez brige moliti Isusa da u vama umnožava ovu pobožnost prema Svojoj volji.

A ipak, dok Bog hoće da dade Mariji tako važno i potrebno mjesto u svojim planovima i dok je Crkva daleko od pomisli da bi se zadovoljila s položajem koji Joj je dala u svojoj liturgiji na sablazan heretika od stoljeća do stoljeća dodava nove dragulje na Njezinu glavu i nova iskazivanja svoje zahvalnosti. Mora se ustanoviti da li je Marijino otajstvo tj. Njezino tajno djelovanje u nadnaravnom svijetlu još mnogima nepoznato i-

li ga zanemaruju ili površno priznaju. "Naša generacija mora upoznati Gospu da izvrši velike stvari".

"Naučni napredak u poznavanju Gospe je toliko napredovao od proglašenja dogme Bezgrešnog Začeća i zaustavio se je u bogoslovskom krugu" (Neubert).

Našoj generaciji je prepušteno da riješi marijansko pitanje proučavajući Mariju i tako je približi svijetu. I kada nam Bog otkrije Marijinu tajnu i kad Njegovom pomoću budemo dali svom životu Marijin ton i postanemo Gospini apostoli da Je približimo obitelji, djeci, zaručnicima itd. onda ćemo najbolje praktično priznati Marijino kraljevstvo.

Marijino dijete ne smije ostati prekriženih ruku i zadovoljiti se da samo ljubi Gospu. Ovo bi značilo da nije shvatio smisao Posvete, jer onaj koji je poznao pravu pobožnost i ne osjeća potrebu da je saopći drugome, znači da je nije proživio.

Kao dobra Marijina djeca ne smijemo ljenčariti nego ojačani Marijinom zaštitom moramo poduzeti velike stvari za ovu uzvišenu vladaricu... Treba sve staviti u Njezinu službu, za ovu lijepu pobožnost... (Prava pobožnost, Br. 265).

Uostalom, kad se ozbiljno ljubi Mariju, Njezin apostolat postaje možna potreba srca. To je životna potreba. "Treba da Marija vlada" - postaje naša lozin-

ka koju moramo utisnuti kao tajanstveni pečat u svoje srce, koju nosimo kao znak na svojoj ruci i po njoj ravnamo svako svoje djelo, svaki svoj osjećaj, jer neizmjerno želimo da Marija vlada našom dušom, svim dušama, cijelim svijetom. To želimo ostvariti u svakom času svoga života. Kada se ovako ljubi, postaje nam svejedno da li smo uzdignuti ili poniženi, bogati ili siromašni, bolesni ili zdravi... Samo da Isus vlada, samo da Marija bude proslavljena... Treba da On vlada! Treba da Ona vlada! Treba da oni vladaju!...

Ovako su radili sveci. S koliko su žara znali govoriti o Mariji, s kolikom su revnošću o Njoj propovijedali! Kako su znali uliti u duše čežnju za Njom, širiti pobožnost prema Njoj i prema Njezinoj ljubavi!

A kako ih je Marija znala nagraditi! Ljubiti i potaknuti druge da žarko ljube Mariju, bila je tajna plodonosnog apostolata kojim je sv.Ljudevit iz Montforta djelovao na ljude svoga vremena. To je akcija koja se i danas nastavlja u cijeloj Crkvi. To je također bila tajna snaga sv.Arškog župnika, sv.Kotolenga, sv.Don Boska i tolikih drugih kojih život nas neodoljivo sili da mislimo na prave Marijine apostole naših dana.

Zar nećeš i ti ponizno, ali hrabro i ustrajno, stupati stazama ovih velikih duša da proširiš Božje kraljevstvo po

Mariji? Ne želiš li i ti biti dobrovoljac ili mali Gospin apostol? Govoriti o Njoj, širiti ljubav prema Njoj, da Marija zagospodari mislima, zaposjedne srca i napuni duše.

Ne želiš li i ti sudjelovati s pravim Marijinim apostolima da se u svijetu pripravi marijanska obnova molitvom i žrtvom? To je obnova koja će učiniti da zavlada Marija, Kraljica ljubavi mira i Krist, Kralj ljubavi, "Knez mira".

II Posredništvo Marijino

Njegovo proširenje i narav. - Marijino kraljevstvo proizlazi iz Njezina posredništva, jer preko njega Marija širi svoju vlast u svijetu milosti za dobro svih ljudi.

Katoličko bogoslovlje naučava: "Bogu se dolazi samo Kristovim posredništvom. On je jedini posrednik koji je neophodno potreban". Ali između Sebe i nas Isus je postavio jednu posrednicu: Svoju Majku. Ona je moralno nužna posrednica jer, kako uči Crkva sa sv.Bernardom, Bog nam ne daje ni jednu milost bez Marijina posredništva.

"Ne radi se o ovoj ili onoj određenoj milosti, o ovoj ili onoj određenoj pomoći koju smo tražili i postigli ili smo dobili a nismo tražili u duhovnom i-

li materijalnom redu. Radi se o sudjelovanju u božanskom životu u svim njegovim stupnjevima, u svim njegovim oblicima. Konačno, sve milosti svih vrsta i raznolikosti kao posvetna, djelatna, sakramentalna, prvotna milost, milost ustrajnosti, teološke kreposti, stožerne kreposti, darovi Duha Svetoga, sva raznolikost života milosti i sva divna skala milosti prolazi kroz ruke Marijine, koja je posrednica milosti, Majka milosti" (P.Mezza).

Za svaku milost koja silazi s neba Bog je htio da Marija posreduje pa i onda kad upravljamo svoje molitve Bogu Ocu ili Bogu Sinu. Ni onda se milost neće spustiti s prijestolja Božjeg milosrđa nego samo preko Marijinih ruku.

Sv.Bernard ističe da bi se uzalud molili drugim svecima za postignuće koje milosti, ako Marija ne bi došla u pomoć.

Jedno od čudesa predloženih za beatifikaciju sv.Ivane Arške 1919.postignuto je u Lurdu kod hodočašća koje je bilo poduzeto s namjerom da Marija učini čudo potrebno da se proslavi junakinja. U raspravi Kongregacije obreda nastala je teškoća: čudo je trebalo prepisati Mariji, a ne Ivani Arškoj. Benedikt XV je odlučno riješio raspravu govoreći: "U svim čudesima moramo prepoznati Marijino posredništvo, preko kojeg nam Božjom voljom dolazi svaka milost i dobročinstvo". I još: "Ne smijemo nikad isključiti Marijino

djelovanje pa ni onda kada izgleda da je čudo dobiveno posredovanjem ili zagovorom kojega sveca. Treba uvijek pretpostaviti posredovanje One koju sveti Oci pozdravljaju kao posrednicu nad svim posrednicima".

Korist Marijina posredništva. Neka nam bude dopušteno primijetiti: Ima toliko dobrih duša koje su pobožne Mariji, ali koje ne drže do Njezina posredništva. One misle da je to pretjerana pobožnost kao što je i pobožnost prema svecima. Nikako im se ne čini da je ta pobožnost potrebna za naše spasenje. Zato misle da je jednostavnije - kako oni govore - poći izravno Isusu a ne preko Marije i s Marijom.

"Nebeska Majka oprašta, razumije i brani ove svoje sinove i kćeri koje "ne znaju što čine." Ipak je sigurno da ne slijedeći lagani, ravni i uspješni put utrt Božjom ljubeznom rukom uvijek trpe štetu i nalaze zapreku na putu prema Bogu gdje su se nadale naći olakšanje.

Ne smijemo nanijeti ovu nepravdu Božjoj dobroti koja hoće da sve imamo po Mariji. Je li se ikada čulo da je lakše, ugodnije i sigurnije prevaliti velika vrda i prijeći prostrane ravnice da se dođe do izvora vode, nego se služiti vodovodom koji nam je udobno dovodi u kuću? Voda nije nikada tako ukusna kao kad dolazi iz jednog lijepog, čistog iz-

vora. Božanska milost ne može biti plodonosnija nego kad prolazi preko Marijinih ruku. Gospodin nam ne bi mogao učiniti ugodnijim ovaj dar samoga Sebe nego da nam se dâ preko Marije koja je odabrana od svih stvorenja i preko koje se dao čitavu svijetu (Mezza).

Ne samo Kraljica nego i djeliteljica.- Bl.Djevica Marija nije samo posrednica nego riznica i djeliteljica svih milosti. To je logično. "U svakoj dobro uređenoj obitelji uvijek se majka brine za vođenje kuće, za dijeljenje hrane kao i za sve druge životne potrebe. Sigurno, otac je onaj koji svojim znojem osigurava obitelji svagdašnji kruh, a gdjekad udobnost i obilnost. Ali kad se radi o tom da se podijeli ovo dobro i da se zadovolji zahtjevima života, čovjek prepušta mjesto ženi. Ona je zaručnica, majka, neosporna kraljica obitelji.

Kuća velikog Oca obitelji, dobroga Boga, nije drukčije organizirana. Sigurno su neizmjerne i nezamjenjive Isusove zasluge koje nas obogaćuju kao djecu i s kojima možemo i moramo računati, ali praktično upravljanje, svagdanje dijeljenje ovih dobara, milosti i zasluga Isus je povjerio srcu Majke - Mariji" (Mezza).

Iz Nje kao iz velikog izvora, razlijevaju se sve milosti. U Njenim rukama je blago Božjega milosrđa. Bog hoće da Ona bude početak svakog našeg dobra" (Lav XIII).

"Dopušteno je vjerovati da neizmjerno blago koje nam je dao Isus dolazi samo preko Marije. Njoj je Bog prepustio dijeljenje svojih dobročinstava, u Njezine je ruke postavio sve milosti, o Njoj ovisi naše vječno spasenje, stupanj naše svetosti i stupanj naše slave u raju" (Sv.Toma Akvinski).

"Nema duhovnog života koji bi mogao rasti i cvasti bez Nje. Nitko nije postao svet bez Nje. (Schryvers).

Ona vlada nad svim stvorovima i nad Stvoriteljevim srcem. Kako je utješna misao da je ova dobra Majka gospodarica Božjega blaga. Dužnost dijeljenja i primjenjivanja Kristovih zasluga prepušteno je toj slatkoj Majci koja će sve učiniti samo da nas posveti i spasi.

Samo ćemo u nebu znati broj onih koji bi se bili osudili [illegible] a koje je Ona otrgla Božjoj pravdi. Možda će nam vječnost reći da smo i mi bili u tom broju i da je osuda već bila izrečena... ali se Njezina nježna ruka naslonila na Isusovu pa je popustio i odgodio izvršenje kazne... Bl. Gospa uvijek sve postigne jer je Majka milosti, milosrđa i ljubavi.

Sv.Terezija od M.Isusa veli: "Čula sam da sjaj Bl.Djevice Marije zasjenjuje sjaj svih svetih, kao što zvijezde iščezavaju pred sjajem sunca. Bože moj, kako je sve ovo neshvatljivo! Zar da Majka

čini da iščezne slava Njezina Sina? Ja obratno mislim:da ona povećava sjaj izabranih".

"Uistinu, uvjerava nas otac Mezza, Njezin zadatak za našu korist ne završava se ovdje na zemlji. Ako je pobožnost prema Njoj najbolji način za sjedinjenje s Bogom u ovom životu progonstva,Njezina će slava u nebu za sve blaženike biti posebni izvor njihove sreće, sadržaj čitavog raja."

Molitva - Prije nego zaključimo, molimo s pobožnim piscem kojega smo već toliko puta spomenuli: "O dobra Majko, nezadovoljna da budeš početak i vođa moga duhovnoga života, hoćeš da mu budeš i kruna. Bit ćeš moja trajna pomoć do posljednjeg časa. Ti ćeš mi dati ustrajnost....

Sjeti se o dobra Majko, s koliko si me nježnosti obranila u mojim nestalnostima... Ti si održala svoja obećanja i nisi dopustila da se prevarim u svojim nadama... pa ni onim najsmjelijim. Što nećeš učiniti sada, kada ne želim drugo nego Isusa i Tebe, da sve moje snage izgaraju u ljubavi prema Tebi i nastojanju da Te i drugi ljube. Da, čuvaj me sve do kraja! Velikoj i mističnoj duši sv.Gertrude benediktinke obećala si jednoga dana da ćeš pokazati puninu svoga milosrđa, osobito u času smrti onima koji su Ti pobožni. Da, i u času smrti! Upravo Te u tom času očekujem, o Majko, da uberemo plodove svoje uzajamne ljubavi.

Isprosi mi milost u onom posljednjem času da sjedinim svoju smrt s Isusovom žrtvom na križu i s nekrvnim žrtvama na svim oltarima svijeta na slavu Oca i za spasenje djece.

"I kao što si me naučila da sve činim s Tobom, u Tebi i za Tebe, zagospodari i onda mojim umom, mojom voljom i sjedini ih sa Svojom blagoslovljenom dušom. Učini, služeći se s njima, uzvišeni čin ljubavi prema Isusu i Tebi, čin koji će trajati u vječnosti. Amen" (Schryvers).

RAZMIŠLJAJ I ODLUČI

1. Pošto si pročitala ove stranice, nadam se da si se uvjerila da je Posveta Marijina čast, a tebi i dušama korist i da si se odlučila učiniti veliko djelo.

2. Nadam se da si i ti čula poziv na apostolat, apostolat misija, apostolat za svećenstvo i sjemeništa, i da si se odlučila upisati u koje društvo koje pod Marijinim vodstvom i za Njezinu ljubav radi za ove svete ustanove.

3. Ako osjetiš u sebi težnju da učiniš korak naprijed i da posvetiš svoj život Mariji, govori s ispovjednikom.

MISIJSKI RUŽARIJ

Zaista je genijalni pothvat msgra Fultona Sheena, velikog apostola ružarija, da se moli za svijet i za obraćenje svih ljudi prikazujući pet desetica za pet kontinenata. Na ovu nas nakanu sjećaju razne boje desetica:

1. Zelena boja nas sjeća na zelene afričke šume i svete muslimanske boje za čije obraćenje moramo moliti;

2. Crvena nas sjeća Amerike s njezinim crvenokošcima;

3. Bijela predstavlja Evropu;

4. Modra Oceaniju s njenim prostranim oceanima;

5. Žuta predstavlja Aziju i njezine bezbrojne stanovnike žute rase.

POSVETA ISUSU KRISTU SAMOGA SEBE, UTJELOVLJENOJ MUDROSTI PO MARIJINIM RUKAMA.

Molitva božanskoj Mudrosti

1. O vječna utjelovljena Mudrosti! O ljubljeni i klanjanja vrijedni pravi Bože i pravi Čovječe, Jedinorođeni vječnoga Oca i Marije uvijek Djevice.

2. Ja Ti se duboko klanjam u krilu i u sjaju Tvoga Oca u vječnosti i u djevičanskom krilu Marije koja je bila najdostojnija da Ti bude majka za vrijeme Tvoga utjelovljenja.

3. Zahvaljujem Ti što si se ponizio uzevši oblik sluge da me otrgneš okrutnom ropstvu đavla. Hvalim Te i slavim da si htio živjeti posve podložan svojoj svetoj Majci s nakanom da me preko Nje učiniš svojim vjernim djetetom.

4. Ali jao, ja nezahvalan i nevjeran nisam održao obećanje učinjeno na sv.Krstu. Ne zaslužujem se zvati Tvojim djetetom. Budući da ništa nema u meni što ne zaslužuje da me odbaciš i da me prezreš, ne usuđujem se više pristupiti Tvojem uzvišenom veličanstvu.

5. Zato se utječem zagovoru Tvoje presvete Majke koju si mi dao za posrednicu. Nadam se da ću Njezinim zagovorom dobiti od Tebe milost pokajanja i oproštenja za svoje grijehe.

6. Molitva Mariji: Pozdravljam Te, o Marijo, živo svetohranište božanstva u kojemu je sakrivena Vječna Mudrost koja hoće da Te časte anđeli i ljudi. Pozdravljam Te, Kraljice neba i zemlje, čijem se kraljevstvu podvrgava sve što ovisi od Boga. Pozdravljam Te sigurno utočište grešnika u kojem svatko nalazi milosrđe. Uslišaj molim Te želje, usađene od Božje mudrosti, i primi za taj uzvišeni cilj zavjete koje Ti podastirem u svojoj slabosti.

7. Posveta: Ja N.N., nevjerni grešnik, sada ponavljam i potvrđujem zavjete svoga krštenja. Odričem se zauvijek sotone, njegove slave, njegovih djela i potpuno se predajem Isusu Kristu, utjelovljenoj Mudrosti. Obećajem da ću nositi za Njim svoj križ do kraja svoga života.

8. Da Mu budem vjerniji nego u prošlosti, izabirem Te sada, o Marijo, u prisutnosti cijelog nebeskog dvora za svoju majku i gospodaricu. Predajem Ti svoje tijelo, svoju dušu, svoja unutarnja i vanjska djela i samu vrijednost svojih sadašnjih, prošlih i budućih dobrih djela. Dajem Ti potpuno pravo da raspolažeš sa mnom i svim onim što mi pripada bez iznimke, za veću Božju slavu sada i u vječnosti.

9. Završna molitva Mariji: Primi o blaga Djevice, ovaj mali dar moje ljubavi u zahvalu što se vječna Mudrost udostojala podložiti Tvome materinstvu. Pri-

mi moj poklon zato što se Ti, Marijo, i Presveto Trojstvo priklanjate meni, neznatnom zemaljskom crvu i grešniku. Obećajem da ću od sada kao pravo Tvoje dijete tražiti isključivo Tvoju čast i u svemu Ti biti podložan.

10. O divna Majko, prikaži me Svome dragom Sinu kao svoje dijete. Kao što me je Tvojim posredovanjem otkupio, neka me sada tako Tvojim zagovorom primi.

11. O Majko milosrđa, isprosi mi od Boga milost prave mudrosti i ubroji me među one koje Ti ljubiš, poučavaš, upravljaš, braniš i štitiš kao svoju pravu djecu.

12. O vjerna Djevice, učini me u svakom mome djelu Svojim učenikom, nasljednikom i slugom Utjelovljene Mudrosti, Isusa Krista, Tvoga Sina. Učini da Ga po Tvom zagovoru nasljedujem na zemlji, a poslije smrti uživam u raju. A m e n!

(Potpuni oprost na dan posvete i na blagdan Bezgrešne i sv.Ljudevita iz Montforta 28. travnja).

Prevele Sestre dominikanke
Korčula, na Božić 1964.

S a d r ž a j

Predgovor hrvatskom izdanju 3

I RADOSNA OTAJSTVA
1. Navještenje 7
2. Pohod 21
3. Kristovo rođenje 34
4. Isusovo prikazanje u hramu i očišćenje Bl.Djevice Marije 46
5. Isusovo našašće u hramu 59

II ŽALOSNA OTAJSTVA
1. Isusova smrtna borba u vrtu Getsemani 81
2. Bičevanje 95
3. Trnovo krunjenje 1o7
4. Isusova osuda i put na Kalvariju 118
5. Isusova smrt na križu 133

III SLAVNA OTAJSTVA
Isu Isusovo uskrsnuće 151
2. Isusovo uzašašće na nebo 167
3. Dolazak Duha Svetoga 181
4. Uzašašće Marijino 192
5. Krunjenje Bl.Djevice Marije 212

POSVETA ISUSU KRISTU SAMOGA SEBE, UTJELOVLJENOJ MUDROSTI PO MARIJINIM RUKAMA 231

.....